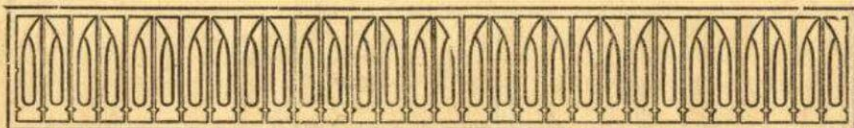

ЛЬВІВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ
ВІДОМОСТІ
РІК 1916.

~~18073~~

ЛЬВІВ 1916.
НАКЛАДОМ МИТРОП. ОРДИНАРІЯТУ.
З ДРУКАРНІ „ДІЛА“ ЛЬВІВ, РИНОК 10.

З М І С Т.

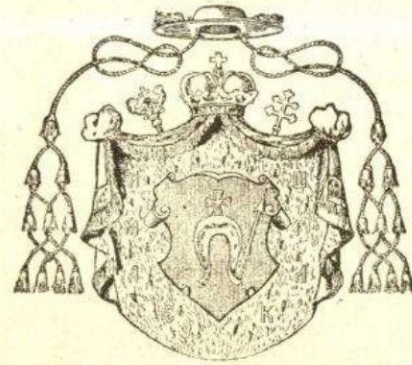
	Сторона
Ч. пор. 1. — Ч. К. 104. — Подяка Святійшому Отцю за дар любови для українсько-католицького Народу	1
Ч. „ 2. — Ч. 609. — Молитва о З'єдинені Восточної Церкви для Всч. Священства і ОО. Катихитів	3
Ч. „ 3. — Ч. 568. — Справа пам'яткової сиротинської фундації ім. Митр. Андрея Шептицького	3
Ч. „ 4. — Ч. 123. — Справа забезпечення апровізації так армії як і населення	5
Ч. „ 5. — Ч. 115. — Поклик в справі жертв любови для воєнних бранців в Росії	6
Ч. „ 6. — Ч. 610. — Візване священників опустивших свої посади	7
Ч. „ 7. — Ч. 172. — Про обов'язок провадячих метрики доносити о смерті тих, що побирали заосмотрене з етату маринарського	8
Ч. „ 8. — Ч. 559. — О уділеню св. Тайн відлученим, в відлученю родженням	9
Ч. „ 9. — Ч. 706. — Ограничене власти військових капелянів до сповіданя цивільних вірних	9
Ч. „ 10. — Ч. 613. — Щоби душпастирі вносили свої поданя через свій уряд деканальний	10
Ч. „ 11. — Ч. 3309/915. — Відозва Рогатинського Комітету ратункового	10
Ч. „ 12. — Ч. 612. — Поправка ошибок, які зайшли в АЕп. Відомостях Ч. VI. з р. 1915	11
Ч. „ 13. — Ч. 611. — Оголошене предплати за АЕп. Відомости на р. 1916	11
Ч. „ 14. — Ч. 2048. — Порученє сегорічного Масвого Богослуженя	15
Ч. „ 15. — Ч. 2044. — Відпусти в першу п'ятницю і у всі п'ятниці кожного місяця	15
Ч. „ 16. — Ч. 2025. — Диспенза на роботи пільні в неділі і свята	16
Ч. „ 17. — Ч. 1487. — В справі весняних засівів	16
Ч. „ 18. — Ч. 2024. — О потребі обсіву всіх власних піль, як також помочи в обсіві піль сусідів і обшарів двірських за відповідним винагородженем	19

	Сторона
Ч. пор. 19. — Ч. 1468. — Про ощадність в ужиткованю засобів збіжєвих	21
Ч. „ 20. — Ч. 2005. — В справі понеханя на час війни звичаю виносів хліба на парастас	21
Ч. „ 21. — Ч. 936. — В справі обезпечєнь воєнних	22
Ч. „ 22. — Ч. 951. — Про акцію „Тижня Червоного Хреста“	26
Ч. „ 23. — Ч. 2047. — Ближше означєне „Тижня Червоного Хреста“	27
Ч. „ 24. — Ч. 1714. — Поклик Комітету „Львівського Зелізного Лицаря“ до жертв на ц. к. австрійський військовий вдовичий і сиротинський фонд	27
Ч. „ 25. — Ч. 2018. — Виставленє метрик смерти належачих до війська через духовєньство цивільне	29
Ч. „ 26. — Ч. 595. — В справі вивезєних памятників штуки або старинностей	30
Ч. „ 27. — Ч. 1432. — Візване священників опустивших свої посади	31
Ч. „ 28. — Ч. 2044. — Ч. 99. Ком. — З комісії управляючої фондом вдовнчо-сиротинським	32
Ч. „ 29. — Ч. 857. — Книжочка „Гостинець для українських жовніврів	32
Ч. „ 30. — Ч. 2448. — Зарядженє богослужєня в наміренє Святійшого Отця	35
Ч. „ 31. — Ч. 2354 і 2353. — Порученє IV. воєнної позички	36
Ч. „ 32. — Ч. 2399. — Про введєне т. з. літного часу в р. 1916	38
Ч. „ 33. — Ч. 2440. — Власть деканів, позволяти відправу Літургії на дворі коло церкви	39
Ч. „ 34. — Ч. 2497. — В справі нового св. мира	40
Ч. „ 35. — Ч. 2443. — В справі цінних ефектів в поодиноких парохіях Архієпархії Львівської	40
Ч. „ 36. — Ч. 2167. — В справі опіки над воєнними сиротами	43
Ч. „ 37. — Ч. 2950. — В справі жертв для воєнно отемнілих	46
Ч. „ 38. — Ч. 2441. — Постійне читанє побожєне	47
Ч. „ 39. — Ч. 2914. — В справі окремих молитов в празник св. Духа о мир	50
Ч. „ 40. — Ч. 3484. — Приказ в справі частого і щодєнного св. Причастія для всіх Душпастирів і Катехитів	51
Ч. „ 41. — Ч. 3485. — В справі відпустів; і спеціальні власти відпустові священникам в часі війни надані	51
Ч. „ 42. — Ч. 3486. — Світло перед Найсвятійшими Тайнами	52
Ч. „ 43. — Ч. 2997. — Уповаженє для Душпастирів розрішати женихів від 3 сповідий і освяченого часу	52
Ч. „ 44. — Ч. 3401. — В справі юрисдикції дотично військових осіб заключаючих супружє в часі воєнним	53
Ч. „ 45. — Ч. 2929. — Пересторога перед випродаженю старинних металєвих предметів церковних	54
Ч. „ 46. — Ч. 3486. — Військові цвинтарі і гроби, їх урядженє і удержанє	55
Ч. „ 47. — Ч. 2894. — Збірка вовни і кавчуку в Австрії. — Співучасть школи і клиру	57
Ч. „ 48. — Ч. 2868. — В справі посилок збірок грошевих за границую	59
Ч. „ 49. — Ч. 3914. — До Всечесного Духовєньства в справі резиденції	67
Ч. „ 50. — Ч. 4218. — Декрет Святійшого Отця о загальнім св. Причастію дітій на дни 30. липня 1916 р.	71
Ч. „ 51. — Ч. 4148. — О уділяню св. Тайн відлученим, в відлученю родженням	72

18842

Ч. пор. 52. — Ч. 4310. — Диспенза на роботи пільні в неділі і свята в цілі зібраня і звезеня плодів пільних сегорічних	73
Ч. „ 53. — Ч. 4254. — Оголошене речинця до принятя кандидатів стану духовного в дім презвитеріальний до рукополаганя	73
Ч. „ 54. — Ч. 1432. — Візване священників опустивших свої посади	74
Ч. „ 55. — Ч. 4230. — В справі зачетів на побори побирані духовенством та вдовами і сиротами по гр. к. священниках	75
Ч. „ 56. — Ч. 5160. — Подяка Святійшому Отцю за поновний дар любови для українсько католицкого Народу	85
Ч. „ 57. — Ч. 5078. — Богослуженє за виздоровленє Нашого Найдорожшого Архипастиря з тяжкої недуги	87
Ч. „ 58. — Ч. 5001. — О обовязку Всч. Урядів парохіяльних доносити дотичній пенсійній ліквідатурі про случаї смерти військових пенсіоністів	87
Ч. „ 59. — Ч. 5143. — В справі принятя кандидатів до гр. к. Семинаря духовного у Львові	88
Ч. „ 60. — Ч. 156/ком. — В справі річних датків до вдовичо-сиротинського фонду	89
Ч. „ 61. — Ч. 4848. — Порученє видань о. Олександра Коренця	89
Ч. „ 62. — Ч. 5933. — В справі евакуованого з боєвої лінії населеня	93
Ч. „ 63. — Ч. 6152. — В справі доливаня води до вина підчас проскомидії св. Літургії	94
Ч. „ 64. — Ч. 6153. — В справі постараня ся о оливу природну до св. Тайни Елеопомазаня	94
Ч. „ 65. — Ч. 5759. — Спосіб поступованя при пересуненю години в ночи з 30. вересня на 1. жовтня 1916	95
Ч. „ 66. — Ч. 5869. — Про обовязок Душпастирів повідомляти о смерти жовнірів їх родини	96
Ч. „ 67. — Ч. 5965. — В справі пошестий полевих недуг і помочи Всч. Духовенства при поборюваню і ліченю тихже	96
Ч. „ 68. — Ч. 5914. — Поміч знищеним війною підприємствам і стараня о захованє красвої продукції	98
Ч. „ 69. — Ч. 5856. — До Священників евакуованих в Станиславівскої Епархії отримавших душпастирські посади в Архиепархії Львівській	99
Ч. „ 70. — Ч. 1432. — Візване священників опустивших свої посади	99
Ч. „ 71. — Ч. 6615. — Єго ціс. і кор. Ап. Величність Цісар і Король Франц Йосиф I. упокоїв ся в Бозі дня 21. падолиста 1916 о г. вечером	105
Ч. „ 72. — Ч. 6668. — Вступленє на Престіл Його ціс. і кор. Апост. Величности Цісаря Карла I.	113
Ч. „ 73. — Ч. 6786. — В справі Богослуженя в день Ангела Й. Екск. ВПреосв. Митрополита Кир Андрея	118
Ч. „ 74. — Ч. 6525, 6481, 6719 і 6846. — Зазив до субскрипції V. воєнної позички	119

Ч. пор. 75. — Ч. 6675. — Пошана памяти помершого Цісаря в часі Свят Рождества Христового	122
Ч. „ 76. — Ч. 9498. — В справі узисканя землі для гробів поляглих героїв. — Візваня населеня до вказуваня мість поодинок похоронених героїв	123
Ч. „ 77. — Ч. 6842. — Санітарне зарядженє по церквах	125
Ч. „ 78. — Ч. 6666. — Власть слуханя св. сповіди в АЕпархії Львівській для евакуованих священників Епархії Станиславівскої	126
Ч. „ 79. — Ч. 6889. — В справі переходу Апостолів і Евангелій з року 1916 на 1917	126
Ч. „ 80. — Ч. 439/ком. — В справі датків до вдов. сир. фонду і присилки викаву вдів і сиріт	127
Ч. „ 81. — Ч. 6796. — Відозва-просьба бл. п. о. Юліана Федусевича	127
Ч. „ 82. — Ч. 6667. — Окремо трактовані справи мають бути предкладані на окремих письмах	128
Ч. „ 83. — Ч. 6763. — Відозва до Всч. Урядів парохіяльних в справі Шематизмів з минувших літ	129

Львівско - Архієпархіяльні
ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII.

Видано дня 31. січня 1916.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 704. — **Подяка Святійшому Отцю за дар любови
для українсько-католицького Народу.**

Митрополичий Ординаріят поспішає поділитись з Всеч. Духовенством і Дорогими вірними дуже милою вісткою, що Святійший Отець, Папа Венедикт XV, зволив ласкаво в доказ любови і прихильности для нашого духовенства і народу помимо своїх дуже скромних средств уділити великодушний дар в квоті 10.000 К., з котрих для нашої Архідієцезії переслав Его Ексц. Преосв. Еп. Станіславівський, Григорій Хомишин 4000 К. Митроп. Ординаріят був товмачем чувств найгорячішої любови, непохитного привязаня і найщирішої преданности і вислав до Его Святости письмо найсмирненійшої і найглибшої подяки, яке так в оригінальнім тексті, як і в переводі подаємо.

Beatissime Pater!

Andreas Bilecky, Vicarius generalis Archidioecesis Leopoliensis, Ruthenorum, ad pedes Sanctitatis Vestrae humillime provolutus, nomine Cleri populique Rutheni et parvitatibus suae pro dono magnifico et amore paterno

ac benevolentia eximiaz, qua Sanctitati Vestrae Clerum populumque Ruthenum beneficio isto affectum ornare clementissime visum est, gratias immortales agit. Natio nostra, in hoc orbis terrarum incendio funestissimo gravissime oppressa tantaque detrimenta passa, hoc insigni testimonio amoris Sanctitatis Vestrae, Patris sui amantissimi, ad spem meliorem erecta est. Vincula ardentissimi amoris, inconcussae adhaesionis et firmissimae fidelitatis, quibus Clerus et natio Ruthenorum cum Sanctitate Vestra et Sancta Sede Apostolica obstricti sunt, animos eorundem in rebus trepidis auxerunt: ex hoc caritatis argumento hostium impetus crudelissimos perpessus novum atque inconcussum robur haustum est. In historia nationis et Ecclesiae Ruthenorum catholicae factum hoc splendidissimum aureis characteribus impressum erit et a clero Rutheno populoque tanti beneficii memoribus Nomen gloriosissimum Sanctitatis Vestrae posteris, in omne tempus gratis, eximiis laudibus tradetur. Nos omnes Deum Teroptimum, Maximum, ut conatus, labores et sudores pro pace desideratissima, a primo momento inchoati felicissimi regiminis Ecclesiae catholicae a Sanctitate Vestra susceptos, copiosissime benedicere optimoque successu coronare dignetur, precibus ardentissimis imploramus.

Cui oboedientiae modestissimae atque infimae nec non animi gratissimi expressioni hymni nostri nationalis verbis, quae sunt: Deus Sanctitatem Vestram sanam, salvam, incolumem, conservet ad multos et plurimos annos, finem imponere audeo.

Sanctitatis Vestrae humillimus oboedientissimusque famulus.

Andreas Bilecky.

Святїйший Отче!

Андрей Білецький, Генеральний Вікарій Львівської української Архидієцезії в імені Клиру і народу українського та в імені своєї смиренності у стіп Вашої Святости покїрно складає безсмертну подяку за той величний дар, за ту батьківську любов тай за ту велику прихильність, котра склонила Вашу Святість до того, щоб так щедро обдарити українській Клир і нарід тим добродїйством.

Нарід наш так дуже пригноблений підчас тої страшної заверухи світової много понїс шкоди, а то величне свідцтво любови зі сторони Вашої Святости, нашого Найлюбїйшого Отця, піднесло его надїю на лїпше. Союз найгорячїйшої любови, непохитного привязаня і найкрїпшої вірности, який вяже український Клир і нарід з Вашою Святостю та св. Апост. Престолом, вирвав его духа з непевности; і ті, що перенесли такі жорстокі напасти зі сторони ворога, з того свідцтва любови черпають свіжу непохитну силу. Се світле діло буде записане в історїї українського народу та української католицької Церкви золотими буквами, а український Клир і нарід памятний на так великий дар великими похвалами передасть всеславне Імя Вашої Святости своїм, по вік вдячним потомкам. Горячими мольбами благаємо всі Всевишнього й Всемилостивого Бога, щоб зволив як найобильнїше благословити і як найгарнїйшим успіхом увінчати ті стремлїня, труди та стараня, яких від самого початку всеславного правлїня Церквою католицькою піднімалась Ваша Святість, щоб повернути так дуже пожаданий мир.

Вираз найпокорнїйшого і найнижшого послуху та найбільшої вдячности осміляюсь закїнчити словами нашої піснї: Бог да сохранит Святїйшого Отца ціла, честна, здрава во многая многая лїта!

Вашої Святости найпокрїрнїйший і у всім відданий слуга

Андрей Білецький.

Ч. 2.

Ч. 609. — Молитва о Зєдїненє Восточної Церкви для Всч. Священства і оо. Катехитів.

Дуже важною справою і річею так для слави Божої і Христової, як і для добра і спасеня людий дуже пожеланою є Зєдїненє восточної Церкви. Но заразом є справа та очевидно трудна і великого милосердя і ласки Вожої вимагає і прото передовсім ревних і многих молитв на ту ю інтенцію треба.

Длятого пригадає ся Всч. Духовенству розпорядженє, що всі Священники в АЕпархїї, отже і катехити, мають в першу недїлю кожного місяця (після церковного календаря) до св. Литургїї додавати Службу о „умиренїи Церкви“ в наміренє Зєдїненя Восточної Церкви.

Но так інтенція Парохїян за парохїян, як і всі інтенції Священників позїстають при тім зовсім ненарушенї; а молитви в справї Зєдїненя приписують ся лиш в ектенїях висше наведеної Служби.

Додає ся тут, що до народа — належить то до головних і фундаментальних обовязків Душпастиря, щоби парохїян основно освідомити взглядом церкви католицької яко єдиної правдивої Церкви Христової; і як великим і незрівнаним даром Божим для нас є то, що ми належимо до єдиного правдивого царства Божого на землї. А крім сего нехай Душпастирї старають ся також і парохїян, особливо побожнїйших межї ними, побудити до молитов о Зєдїненє.

А також оо. Катехити мають шкільну молодїж в подібний спосїб основно освідомити о Церкві католицькій і відповідно до молитов о Зєдїненє наклоняти.

Всч. оо. Декани обовязують ся в совїсти, щоби на виповненє сего зарядженя при деканальних візитаціях бачну увагу звертали і що року по скїнчених візитах в тїй річї справозданя тут предкладали. До того самого обовязують ся також Всч. Комїсарї Орд. шкільні взглядом візитацій шкїл.

Від гр. н. Митрополичого Ординарияту.

Львів, дня 10. січня 1916.

Ч. 3.

Ч. 568.

Справа памяткової сиротиньскої фундації ім. Митр. Андрея Шептицького.

Митрополичий Ординарият одержав на днах дуже милу відомість з Перєгінського деканату, з котрої на свою велику потїху і радість довідує ся, що Всч. Духовенство, а з ним і вірні належито оціняють заслуги Найлюбезнїйшого

Нашого Архипастира, Митрополита Андрея Шептицького і радіби через засноване а радше отворене фундації Ёго імени свою вдячність і привязане для Дорогого Князя Церкви і Народу і потомности передати.

То світле свідощтво, Дорогі Братя Священники і Вірні, само за себе як найвимовніше промовляє, а щоби дати доказ, що Митрополичий Ординаріят є при тій справі цілим серцем і всею душею, що уважає ту справу як дорогу, важну, взнеслу, ба що більше, як велике добро, бо то доказ і прегарне свідощтво зрілости, чести, поваги і краси імени Вашого, прото відзиваєть ся до всіх і запрошує і кличе з любовю: спішіть Дорогі Братя і складайте Вашим щирим, теплим серцем датки на що кого стане; бо ходить о то, щоби в той великий, важний час сеї тяжкої всесвітної війни засновати будівлю велику і тревалу. Тая війна потягла за собою тільки жертв, она витиснула такі ріки слезоз і спричинила тільки болю, що хто причинить ся до того, щоби ті слези отерти і той біль загоїти, той сповнить діло велике, бо діло Боже! По тій війні лишать ся сироти, яких вже нині є багато. Їх батьки і кормителі віддали жите за славу нашої вітчизни, всеславної Австро-Угорської Монархії, за дорогу віру католицьку і за добро Найяснішого Нашого Цісаря і Пана і Ёго всеславної Династії і нашого дорогого Українського Народу.

Збудувати приют для тих сиріть і причинити ся до сего, щоби вони могли учити ся і виховувати ся і образувати ся, та стати колись пожиточними робітниками на славу святої католицької Церкви і нашого дорогого Українського Народу, се є нашим важким завданєм, скажу більше: се є нашим невідкличним обовязком. Митрополичий Ординаріят просить сим Всечесне Духовенство, щоби по деканатах потворило комітети, якіби по парохіях вірних, в мисль висше сказаного наміреня поучили, загрили і одушевили, щоби їх запросили до складання своїх лепт подібно евангельській вдовниці, від Самого Спасителя, Христа Господа, так звеличаній. Завживайте їх, Всечесні Отці і Братя, аби склали, що хто може! З тих складок має повстати тревала будівля, що буде свідчити і найдальшим поколінням о їх жертволюбности, о їх вдячности для Дорогого, Многозаслуженого Князя Церкви і Народу, — одним словом: се буде їх пигомий будинок, їх слава і хвала, їх честь, який буде голосити і найдальшим їх потомкам, ба не тільки своїм але і чужим, про їх любов до католицької Церкви і Народу і буде становити в історії народу карту світлу на науку і примір грядучим поколінням.

* Текуча потреба хвилі вимагала однак безпроводочного отвореня у Львові захисту для тих сиріть, які в наслідок воєнних подій опинились без ніякої опіки, та в крайній нужді, — і такий захист повстав в навечере св. Ап. Андрея 1915 р. при улиці Корняків ч. 1, — длятого попри змаганя до сотвореня тревалої фундації маємо також моральний обовязок подбати про ті сироти, які вже нині найшли ся в тяжкій неволі.

З огляду на се поступимо з надсиланими жертвами в той спосіб, що датки призначені на фундацію, або і без виразно означеної цілі, будуть зложені виключно на фундацію; жертви при яких буде замітка, що призначені на захист, зужиткуємо на біжуче удержане сиріть.

Зібрані датки поспішайте Всч. Отці, Братя і вірні надсилати до Митрополичої Консистоії, яка має їх належитим зужиткованєм після їх святого наміру і великої, взнеслої мисли зайати ся. Всі жертви будуть виказані в „Архієпархіяльних Відомостях“.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 31. січня 1916.

Ч. 123. — Справа забезпеченя апровізації так армії як і населеня.

Висока Президія ц. к. Намісництва в Бялій зауділила рескриптом з дня 22. грудня 1915 Ч. 39874/пр. слідуєче:

До Всесвітлішої гр. кат. Митрополитальної Консистоії у Львові.

Спричинена наслідком війни конечність заспокоєня потреб людности власною продукцією наложила на всіх продуцентів збіжа обовязок як найбільшого шадженя випродукованих запасів, а поза тим стараня ся, щоби як найбільшу скількість збіжа віддати воєнному заведеню для збіжевого обороту для загальної апровізації.

Селянство нашого краю є переважно за мало усвідомлене, щоби саме могло зрозуміти вагу тяжачих тепер на нім обовязків.

Мимо численних виданих в тім напрямі законів і розпоряджень лучають ся часто случаї, що рілники укривають посідані запаси збіжа або уживають їх на заборонені цілі, приміром на корму для худоби, зменшаючи в сей спосіб скількість на виживлене людности.

Численні надужитя сего роду доходять до відома Властей, однак є неможливе зарадити злomu, котре прибрало значні розміри і котрого причини належить шукати в отвітнім психічним настрю широких кругів нашого селянства.

Добрий успіх може мати лишень спільна акція всіх чинників, покликаних до праці над народом, прямуєча до того, щоби селянство поучити і поінформувати о господарчій ситуації краю і конечности підпорядкованя інтересу одиниці інтересови загалу, о потребі як найбільшої, ошадности в консумі збіжа, о обовязку відступленя надвижки на річ Держави і вплинути на него, щоби сі обовязки виповняло з охотою і совістю.

Не сумніваюсь, що Всесвітліша Консистоія не відмовить своєї помоци в тій патріотичній праці, маю честь просити проте Всесвітлішу Консистоію о порученє підчиненому духовенству в дієцезії, щоби при кожній нагоді, а передовсім на проповиді, поучали людей о їх обовязках зглядом Держави і загалу і маю надію, що в сей спосіб отвітний успіх буде вислідом спільних змагань.

За ц. к. Намісника

Гродзіцький.

Повисше заряджене уділяє ся Всч. Духовенству до оголошеня вірним в відповідний спосіб і до поученя тихже, щоби в тих тяжких часах, як доси так і на дальше охочо і готово, з всею ревностию конечні вимаганя до заосмотреня так нашої, славної, побідоносної армії, як і людности по містах, в потрібні артикули поживи і удержаня з щирим серцем сповняли, збуваюче збіже радо, охочо і готово на загалну ціль віддавали і тим для добра вітчизни і нашого дорогого народу по силам причиняли ся. Не сумніваємо ся, що дорогі наші вірні як все, так і в тій важній справі неширого поступованя не допустять ся.

При тім належить звернути увагу так вірних, як і всіх других чинників, яким переважає апровізації поручено, щоби взаємною виrozumіlostію, з всею терпеливостію і оглядностію, в душі любови, взаємного пошанованя і згоди поступали, бо лише в той спосіб можна осягнути як всюди, так і в тій важній справі добрі успіхи старань і трудів, а тимбільше тепер в тій світовій війні, де славний клич нашого Найяснішого Пана *viribus unitis* у всеславному подвигах так побідоносної армії на полях битв в віднесеню великих і вікопомних побід і у великим пожертвованю всіх верств суспільних народів, в склад Австро Угорської Монархії входячих, на славу вітчизни, на хвалу Наймилостивішого Нашого

Цісаря і Пана Франц Йосифа I. і его всеславної Династії свою чудотворну силу оказав і дасть Бог і на будуче в цілковитій побіді найсправедливішої справи нашої за ласкою Божою окаже.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, 31. січня 1916.

Ч. 5.

Ч. 115. — Поклик в справі жертв з любови для воєнних бранців в Росії.

Ц. і к. Міністерство війни, уряд воєнної дбалости, wraz з Комітетом дбалости австрійського Червоного Хреста для воєнних бранців, розіслало до оголошення слідуєчий поклик:

Жертви з любови для воєнних бранців в Росії. Тривожлива журба родин о наших воєнних бранців в Росії відчувала, що они живуть там в біді та недостачі, але не було до них певної дороги. Після довгих переговорів удало ся вкінці в послідних днях найти таку дорогу. Російське правительство дало до розпорядимости поспішні поїзди на жертви для бранців. Ті поїзди йдуть в супроводі представників шведського Червоного Хреста і ті разом з Американцями і представниками російського Червоного Хреста розділювати муть там на самім місці ті жертви. Так отже пороблене все що тільки можливе, щоби ті гостинці дійшли певно до рук наших воєнних бранців. Наше правительство покористувало ся сейчас тою нагодою; вже йдуть цілі поїзди залізниць, наповнені річами найконецнійшої потреби, і муть на далекій Схід під безпечною охороною, а дальші такі поїзди. Але не тільки держава сама дбає про те, ще і серце народа, любов родичів, жінок і діточок бажає участі в тім великім ділі поратівлі. Тільки в ладі осягає ся цілє, тільки той справді поможе, що негайно доставить означені і допущені річи до визначених на те місць. Хоч як би се було гарно, щоби кожда дарована жертва дійшла до рук того, кому те по серці бажає ся, але се неможливе. Тсму годі приймати жертви для певно означених бранців. Але всі мусять давати щонебудь, щоби кождий бранець дещо дістав. Зима вже за плечима, отже конче давати по змозі як найскорше. Грошеві жертви посилати до „Уряду Воєнної Дбалости“, Відень, IX., Berggasse 16, означуючи їх: „Жертви з любови (гостинці) для воєнних бранців в Росії“. На такі жертви, тільки нові, допускає ся: теплі сорочки, теплі ногавиці (гачі), вовняні шкарпитки, гачковані камізольки або кафтаніки („sweater“), по змозі зашпунтовані коло шиї, теплі рукавиці, напульсники, клапані (комінярки), нагрудники, наколінники, опояски на живіт, шалики, хустинки (до носа, без образців), ручники, шльишки без гуми, мило, зубні щіточки, гребені, середники на комашню. Хтоб допакував які інші річи, то се могло би здержати цілу посылку! Жертви приймають: Збірніці уряду воєнної дбалости і товариство Червоного Хреста; де таких збірніць нема, то датки приймають начальства (старшини) громад. З тих місць висилають весь набір по змозі як найскорше до уряду воєнної дбалости у Відні, IX., Berggasse 16, де переладовують все в скрині з приблизно таким змістом.

Підписуючі отсей поклик звертають ся також зі своєю уклінною просьбою до витворців і фабрикантів о великодушні жертви. Всі они будуть вселюдно виказани.

Ц. і к. міністерство війни, уряд воєнної дбалости:
Іван Лебль, в. р.,
пол. марш.-поручник,

Комітет дбалости австрійського Червоного Хреста для воєнних бранців:
Барон Марко Шпігельфельд,
відставний намісник, тайний радник.

Відозву сю уділяє ся до відомости так Всч. Духовенства як і вірних і яко справу так високо гуманну поручає ся як найгорячіше до уважання і ревного та щирого попєртя з тим, що:

Почтові посылки до уряду воєнної дбалости, VIII. групи, Відень, IX., Berggasse 16, хісують ся звільненем від оплати, коли на них написана на почтовім супровіднім листі й на адресній стороні пакета примітка: „Жертви з любови (гостинці) для воєнної дбалости“.

На ц. к. державних залізницях і приватних, удержуваних державою, перевозять сі жертви для воєнних бранців яко звичайний набір (посилки) вільно від перовозової оплати, коли їх посилає ся до уряду воєнної дбалости, Відень, IX., Berggasse, ч. 16, яко відборця і зміст тих посилок означений „Жертви з любови (гостинці) для воєнних бранців“.

Складки грошеві приймає також Львівська мійська Каса Шаднича в ратуши (партер).

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 15. січня 1916.

Ч. 6.

Ч. 610. — Візване священників опустивших свої посади.

Гр. к. Митрополичий Ординаріат дізнав ся з великим болем, що деякі священники Дієцезії оставили в сих тяжких часах занимаєні духовні посади, мали виїхати в Росію і вже від довшого часу не вертають до своїх обовязків.

Се слідуєчі сьвященники:

- о. Артемія Авдикевич, парох карного заведеня у Львові.
- о. Лев Авдикевич, парох в Тросцянци, деканата долиньского.
- о. Емиліян Білинський, парох в Виспі, деканата стрілицкого.
- о. Андрей Возняк, катехит народної школи у Львові.
- о. Іван Габрусевич, парох в Рибниках, декеканата бережанського.
- о. Володимир Глинський, парох в Підмонастири, дек. бобрєцкого.
- о. Іван Гошовський, парох в Крилосі, дек. галицького.
- о. Михайло Громадка, парох в Ляшкови, дек. лопатинського.
- о. Евгений Давидович, завідатель в Радехові, дек. радехівського.
- о. Іван Давидович, парох Преображеньської церкви у Львові.
- о. Теофиль Дейницький, парох в Борткові, дек. глиняньского.
- о. Лаврентий Дьяковський, парох в Бенківцях, дек. стрілицкого.
- о. Яков Завадовський, парох в Бенківцях, дек. стрілицкого.
- о. Адам Каленюк, парох в Довголуці, дек. любинецького.
- о. Николай Клиновський, упр. сотрудник в Угринові середнім, деканата калуского.
- о. Григорій Комаряньський, парох в Сернках горішних, деканата бурштинського.
- о. Теодор Костишин, парох в Голоску, дек. львівського.
- о. Роман Красицький, сотрудник Успенської церкви у Львові.
- о. Йосиф Лемішук, завідатель в Увині, дек. лопатинського.
- о. Іван Мациєвич, парох в Фразі, дек. стрілицкого.
- о. Іларій Мединський, парох в Залізцях нових, дек. залозецкого.
- о. Николай Менціньський, завідатель в Синівідску Вижнім, дек. скільського.
- о. Андрей Обрізків, парох в Мальчицях, дек. городецкого.
- о. Іван Потопник, парох в Княжу, дек. золочівського.

- о. Володимир Потучко, парох в Журавні, дек. журавеньського.
- о. Стефан Приплес, парох в Кустини, дек. лопатинського.
- о. Стефан Рудь, завідатель в Княжолуці, дек. долиньського.
- о. Іван Рудницький, парох в Чертежи, дек. журавеньського.
- о. Іван Сваричевский, сотрудник Преображенської церкви у Львові.
- о. Василь Сірко, завідатель в Утішкові, дек. одеського.
- о. Володимир Сойка, парох в Ціневі, дек. рожнітівського.
- о. Ярослав Стеткевич, парох в Станиславчику, дек. лопатинського.
- о. Павло Филиповский, парох в Вишневі, дек. бурштинського.
- о. Юліян Яримович, парох в Вільхівці, дек. бобрецького.
- о. Демитрій Яцив, парох в Ссрнках Середних, дек. бурштинського.

З причини, що довше полишення духовних посад через священників протриває церковним канонам і підлягає строгим церковним цензурам, звиває отсим Митрополичий Ординаріат всіх наведених Отців, щоби безпреволочно ставились в Митрополичім Ординаріаті або предложили достаточне оправдане свого чину. Колиби того не зробили, буде Митрополичий Ординаріат примушений приступити ведля декрету Тридентійського Собору (сесія XXIII) і розпорядження Митрополичого Ординаріату з дня 29. липня 1914 Ч. 34/Орд. до канонічних цензур, аж до усунення з занижаних посад.

Се є перше канонічне візванє.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 20. січня 1916.

Ч. 7.

Ч. 172. — Про обовязок провадячих метрики доносити о смерти тих, що побирали заосмотрене з етату маринарського.

Високе ц. к. Намісництво в Бялій надіслало під днем 4. січня 1916 р. Ч. XII 180.585 до оголошеня слідуоучий рескрипт ц. к. Міністерства внутрішних справ:

K. k. Ministerium des Innern. Zl. 44.576/1914.

Wien, am 27. Jänner 1915.

Anzeigepflicht der Matrikenführer betreffend das Ableben von Inhabern von Versorgungsgenüssen des Marineetats.

An die k. k. Statthalterei (Landesregierung) in Galizien in Biala.

Das k. k. Kriegsministerium (Marinesektion) hat mit der Zuschrift vom 24. November 1914, Abt. VIII/M. S. Zl. 20052, mitgeteilt, dass mit 1. Jänner 1915 zämtliche Ruhegenüsse der in der diesseitigen Reichshälfte domizilierenden Marinepersonen durch die Marinepensionsliquidatur in Triest flüssig gemacht werden.

Die k. k. Statthalterei (Landesregierung) wird demnach unter Bezugnahme auf den h. ö. Erlass vom 30. Juli 1914, Zl. 6031, eingeladen, die im dortigen Verwaltungsgebiete mit der Matrikenführung betrauten Organe anzuweisen, die seit 1. Jänner 1915 vorgefallenen sowie die in Hinkunft

vorkommenden Todesfälle von Personen, welche mit einem für Rechnung des Marineetats auszahlenden Versorgungsgenüsse betheilt waren, dem genannten Amte zur Anzeige zu bringen.

Für den k. k. Minister des Innern
Kleeburg m. p.

Подає ся до відомости і до точного вивовнення.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 10. січня 1916.

Ч. 8.

Ч. 0559. — О уділеню св. Тайн відлученим, в відлученю родженим.

Если в парохіях наших суть также відлучені, в відлученій церкві роджені, і если тії же желають від нашого священника уділення св. Тайн, то належить в слідуоучий спосіб поступити:

I.) Окрім небезпеченства смерти для відлучених желаючих св. Тайн у нашого священника не можна їх приймати до сповіди і причастія інакше, як лиш по явнім попереднім переході на Зединене.

II.) В небезпеченстві же смерти може, зглядно має священник умираючому всі св. Тайни без нічого дальшого уділити, если священник є пересвідчений, що умираючий желає св. Тайн і не має ніякої гадки о ріжници сбох церков.

Если же умираючий має гадку о ріжници обох церков, (о скільки священник може тоє судити), то треба питати єго, чи хоче в єдиній правдивій Христовій Церкві жити і умирати; і коли прийде до здоровя, чи буде о пізнанє тоїж єдиної правдивої Церкви Христової старати ся; — і если так освідчить, то мають ся також всі св. Тайни єму уділити.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 15. січня 1916.

Ч. 9.

Ч. 706. — Ограниченє власти війскових капелянів до сповіданя цивільних вірних.

Наведена в Відомостях з 1915 р. ч. 39 ст. 60. власть війскових капелянів до сповіданя цивільних вірних зістала рішенєм св. Пенітенціярії з 1. грудня 1915. ограничена так, що війскові капеляни мають цивільних вірних сповідати лише в околицях, де фактично є війна, і лиш тогди, сли вірні йно з трудностію мають найти священника своєї Епархії, а заразом капеляни йно з трудностію мають одержати власть від Епископа Епархії.

Сю зміну належить примотовати на кінци 1915 в ч. 39 на ст. 60.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів 24. січня 1916.

Ч. 10.

Ч. 613. — Щоби душпастирі вносили свої подання через свій Уряд деканальний.

Пригадує ся, що Душпастирі мають свої подання правильно завсїгда вносити через свій Уряд деканальний.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дна 25. січня 1916.

Ч. 11.

Ч. 3309/914. — Відозва Рогатинського комітету ратункового.

Комітет ратунковий міста Рогатина надіслав ту слїдуючу відозву:

Високопреосвященний Митрополичий Ординаріате!

З усіх міст Галичини найбільше знищене місто Рогатин. Цїле середмісте і передмісте Бабинці впали жертвою російської дикости і нині сторчить лише одна страшна руїна. Сотки мужів, батьків вивезені в Сибір, другі стоять у боєвій лінії, або вже зложили голови в обороні вітчизни на полю хвали, а ті, що лишили ся, бездомні, без рідні, вдєви і сироти животїють в підземних норах серед студени і голоду. Нема чим приодіти ся, нема найконецнійшої теплої страви, бо ворог, чого не спалив, те зрабував. А зима тисне з усю строгостию.

І як раз в сїй розпучливій хвили „голодного накормити, нагого приодіти“ стануть приказом для місцевого Комітету, який завязав ся, щоби подбав через зарожене безплатної кухні і достарченє конечної одїжи передовсім для бездомних і осиротілих дітей без ріжниць народности і віри виявити діла христїянського милосердя.

Однак засоби Комітету, особливо супроти теперішньої дорожнечі так малі, що він приневолений відкликати ся до ширших верств о поміч. Комітет уважає передовсім за свій обовязок занести уклїнну просьбу до Наших Високопреосв. Ординаріятів обох обрядів о благословенє в розпочатому ділі, о ласкаву підмогу матерїальну і о порученє вірним, котрі менше потерпіли, щоби причинили ся датками і помогли лагодити людску нужду.

Рогатин, дня 20. грудна 1915.

За Комітет:

Предсїдатель: *Z Dzieduszyckich Marya Potocka*, — *О. Павло Кудрик*, парох, — *Гоффман*, ц. к. окр. інспектор шк.

подає ся сю відозву до відомости Всч. Духовенства і вірних з тим, що датки на ту цїль належить слати впрст на руки члена Комітету Всеч. *О. Павла Кудрика*, гр. кат. пароха в Рогатині.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 15. січня 1916.

Ч. 12.

Ч. 612. — Поправки ошябок, які зайшли в АЕп. Відомостях ч. VI. з р. 1915.

В Відомостях 1915 Ч. VI. зайшли на сторони 59 Ч. 37 і 38 слїдуючі дві важні помилки друку:

1) В ч. 37 стрічка 9 з гори місто дома має бути доти.

2) А в ч. 38 на кінци опущено:

Взглядом всіх відпустів частних рішено, що тогди, коли не сказано, кїлько разів на день можна їх позискати, то розуміє ся завсїгда і за кождий раз.

Тїї отже дві опечатки мають Всч. ОО. Душпастирі тамже поправити.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 31. січня 1916.

Ч. 13.

Ч. 611. — Оголошенє предплати на АЕпар. Відомости на р. 1915.

подає ся до відомости Всч. Духовенства, що предплата на АЕпарх. Відомости позїстає незмінна с. є. 3 кор.

Так само предплата за попередний т. є. 1915 р., хотай вийшло лиш 6 чисел, вносить також 3 кор., — а то попри инші обставини ще і тої причини, що ціна друку як і паперу в часі війни значно піднесли ся.

Згідно з розпорядженнями з минулих літ обовязанє Всч. Духовенство предплату як найскорше зложити або переслати на руки Всч. ОО. Настоятелів деканатів, а ті є обовязані зібрану в той спосіб предплату чеком АЕпарх. Відомостей Ч. 90666 до поштової шадниці переслати вистосовуючи рівночасно до Митрополичої Консистерії виказ Всч. Урядів парохїяльних, котрі предплату зложили.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 31. січня 1915.

Х р о н і к а.

Завідателями місцевими іменовані Всч. ОО.:

Ч. 82. — Іван Алиськевич в Ілемю дек. Долинського.

Ч. 356. — Григорій Островський в Кїєвци дек. Жидачівського.

Ч. 364. — Кость Весна в Ганївцях дек. Галицького.

Завідателями ехигендо іменовані Всч. ОО.:

Ч. 3314/15. — Тимотей Сембай завідатель Лядского Вел. в Ясенівцях дек. Зєлочівського.

- Ч. 3176/15. — Омелян Радзикович парох Вишенки вел. в Верешици дек. Янівського.
 Ч. 3177/15. — Омелян Радзикович парох Вишенки вел. в Вишенці малій дек. Янівського.
 Ч. 151. — Андрей Дольницький парох Скваряви в Острівчику пільнім деканату Олеського.
 Ч. 357а. — Людомир Престашевский в Присівцях дек. Зборівського.

Сотрудником приватним іменованим

- Ч. 357. Всч. О. Людомир Присташевский в Зборові дек. Зборівського.

Від гр. нат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 24. січня 1916.

ЖЕРТВИ

які вплинули до канцелярії Митрополичої Консисторії.

а) Дар любови Святійшого Отця Венедикта XV. для українсько-католицького Народу 4000 кор.

б) на фонд ім. Й. Е. Митрополита Андрея гр. Шептицького:

Всесв. і Впр. о. Офіціал Андрей Білецький 500 кор.

Перегинський уряд деканальний 618 кор. і 83 с., (уміщено в Тов. Підгірська каса „Лімінія“ в Перегинську) на яку зложили:

о. дек. Василій Небилівель 20 кор., о. Григорій Сапука 10 кор., Громада в Перегинсько (збірка) 52-50 кор., Іван Осадчук, нач. громади Свобода Небилівська (збірка) 46-05 кор., Іван Мигович начальник гром. в Небиліві (збірка) 100 кор., о. Коменда парох Сливки 50 кор., громада Сливки 20 кор., Роман Матішак, за старшину гром. в Сливках (збірка) 6-78 кор., о. Соболта парох Липовець 30 кор., о. Левицький парох в Князівськім 8 кор., громади: Князівське, Янівка і Ясинівць 58 кор., о. Проскурницький від громади Дуба 8 кор., а від громади Ріпне 25-20 кор., о. Мандзик зав. Ясеня 10 кор., громада Ясень 65 кор., о. Стернюк зав. Вільхівки 6-24 кор., гром. Вільхівка 33-76 кор., а гром. Рішняте 25-30 кор., о. Левицький парох Красної 10 кор., з скарбони церкви в Красній 20 кор., громада Красна 20 кор.

Готівкою надіслали:

Уряд парохіальний в Сівці від жителів сіл Суботова і Перловець 150 кор., уряд парохіальний в Кропивнику 20 кор., в Кадобній 15 кор., від Петра Федина з Кадобни 5 кор., від о. пароха Дудикевича 10 кор., уряд парохіальний в Містках від парохіян в Містках (збірка) 106 кор., о. Йосиф Яримович в Білім від себе 5 кор. від парохіян 20 кор., о. Іван Курило 2 кор., о. Володимир Ганицький з Катовиць 10 кор.

в) На Червоний Хрест.

Уряд парохіальний в Полоничах від парохіян місцевих 14 кор. 11 с.

г) На молитвенники для австрійських воєнних п'яників в Росії і Сербії:

Уряд деканальний бобрецький від парохіян з села Ланів 35 кор. і від парохів з села Сернки ад Лани 15 кор., від о. декана Ксен. Роздольського 3 кор.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

о. Янов Підлісецький, парох в Добрянах, дек. Щирецького, упокоїв ся дня 27. січня 1916.

Душа его поручає ся молитвам Всч. Клира.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

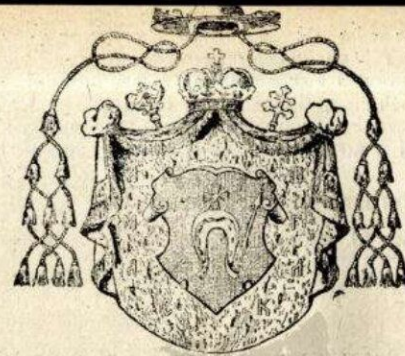
Львів, дня 31. Січня 1916.

Андрей Білецький

Офіціал.

Алексій Пясецький

заст. канцлера.

Львівсько - Архієпархіяльні
ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII.

Видано дня 31. марта 1916.

Ч. II.

Ч. 14.

Ч. 2048. **Поручене сегорічного Маєвого Богослуженя.**

Всім Священникам Архієпархії як найбільше поручає ся відправленє сегорічного Маєвого Богослуженя не лише по містах, але і по всіх селах, в вечер по роботах, іменно в цілі одержаня від Господа Бога, заступленєм Пресв. Матери Божої, великого милосердія в теперішній дуже для нас всіх тяжкій війні.

Яко поміч до тої відправи може служити книжка о. Совітника Юліяна Дзеровича. „За всіх молити ся Благая“, 31 наук на місяць май; ціна брошурованого примірника 4 К., а оправленого 5 К., з пересилкою поштовою о 30 сот. більше. Згадані проповіді можа одержати або у автора під адресою:

Львів ул. Содова ч. 1. — або в Книгарни ім. Шевченка.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів дня 31. марта 1916.

Ч. 15.

Ч. 2044. — **Відпусти в першу п'ятницю і у всі п'ятниці кожного місяця.**

При обявленю набожності до Найсв. Серця Свого, Господь І. Христос оказав також желанє, щоби вірні в першу п'ятницю кожного місяця причащали

ся. І Церков св. уділила всім вірним новий відпуст за першу п'ятницю кожного місяця, а відпуст 7 літ і 7 чотирнадцятих за кожду иншу п'ятницю в році під тим услівем, щоби вірні в тих п'ятницях після інтенції св. Отця почили ся, якийсь час о безконечній доброті Серця Ісусового розважали і треба також до тих відпустів сповідати ся і причащати ся, но причащати ся можна і в день вперед, а сповідати ся і в котрий небудь із попередних вісім днів.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 18. марта 1916.

Ч. 16.

Ч. 2025. — Диспенза на роботи пільні в неділі і свята.

Увзглядаючи превелику потребу інтензивного вихіснованя часу до як найуспішнішого переведеня весняного обсіву піль серед так грудних з причини браку робучих сил обставин Митрополичий Ординаріат видить ся споводованим, по мисли вираженого бажачя Високої ц і к Команди 2. Арії, уважнити всіх сталих і тимчасових Душпастирів оголосити вірним, що зі згляду на висше наведені дуже великі і дуже важні потреби, роботи пільні можуть бути в неділі і свята по вислуханю св. Літургії виконувани.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 31. марта 1916.

Ч. 17.

Ч. 1487. — В справі весняних засівів.

В. ц. к. Міністерство рільництва у Відни зауділило ту під днем 7. марта 1916 Ч. 8333 слідуоче:

Sicherung des Frühjahrsanbaues.

An das hochwürdigste erzbischöfliche griech. kath. Ordinariat in Lemberg.

Wohl niemals noch mag die klaglose Durchführung des Frühjahrsbaues und die Sicherung einer guten Ernte so wichtig für unser Vaterland gewesen sein, wie in diesem ersten Jahre. Dieser Umstand bestimmt mich, auch die Hilfe des hochwürdigsten Ordinariates zu erbitten.

Der Einfluss der Geistlichkeit ist in den Landgemeinden, in denen sich des Leben der Menschen in engem Rahmen abspielt, wohl noch grösser als in den Städten. Der Priester ist nicht allein Seelsorger und Lehrer, nicht allein Berater in allen persönlichen Angelegenheiten seiner Gläubigen, er ist auch der Helfer in wirtschaftlichen Fragen.

Als die einzige Pörsönlichkeit in der Landgemeinde, welche höhere Bildung genossen, ist der Priester, wenn es nottut, auch berufen, in

Fragen der allgemeinen Wohlfahrt seine Stimme zu erheben und der Bevölkerung in ihren Existenzfragen den richtigen Weg zu weisen.

Die österreichische Geistlichkeit hat diese wichtige Aufgabe stets voll erfasst, und insbesondere das landwirtschaftliche Genossenschaftswesen, vor allem die Spar- und Darlehenskassen, verdanken ihr Aufblühen nicht zum Mindesten der unermüdlichen Fürsorge der katholischen Priester.

Im Kriege sind der Geistlichkeit, wie jedem anderen Stande, neue grosse Aufgaben erwachsen. Nicht nur die Pflichten des Seelsorgers haben eine Erweiterung erfahren, auch die hier angedeuteten wirtschaftlichen Aufgaben haben an Grösse und Wichtigkeit gewonnen.

Die lange Dauer des Krieges und all das Unheil, das er über die Menschheit, insbesondere aber über die Landbevölkerung brachte, deren Söhne als erste ihr Blut fürs Vaterland dahingeben, haben den Mut der Daheimgebliebenen gelähmt.

Zahllose landwirtschaftliche Anwesen sind von ihren Besitzern, deren Söhnen und ständigen Mitarbeitern völlig entblösst. Nach der Einberufung des zweiten Aufgebotes des Landsturmes blieben in vielen Gemeinden nur Greise, und körperlich hinfällige Männer zurück. Die ganze Sorge um den Wirtschaftsbetrieb, die Anordnung und Durchführung des Frühjahrsanbaues ruhen in der Regel auf der zurückgelassenen Gattin des Besitzers, der es zumeist an der Erfahrung und Tatkraft gebricht um dieser wichtigen Aufgabe gerecht zu werden.

Nur zu begreiflich wäre es, wenn die sich daraus ergebenden ungeheueren Schwierigkeiten abschreckend und entmutigend wirken und die Daheimgebliebenen verleiten würden, die Bebauung der Felder soweit einzuschränken, als es die Befriedigung des eigenen Hausbedarfes gestattet. Dass ein solches Vorgehen zu katastrophalen Folgen für die Gesamtheit führen müsste, bedarf wohl keines weiteren Beweises. Die vornehmste Pflicht der Landwirtschaft ist aber die Ernährung des gesamten Volkes. Und wenn auch unser Nährstand für den grössten und tüchtigsten Teil unserer tapferen Krieger beistellt, so ist seine Pflicht, für die Ernährung der Armeen und der Bevölkerung in unvermindertem Masse zu sorgen, nicht minder wichtig und bedeutsam.

Diese Pflicht kann aber der landwirtschaftlichen Bevölkerung von keiner anderen Seite so nachdrücklich und wirksam vor Augen geführt werden, als vom Seelsorger und ich erlaube mir daher im Einvernehmen mit dem Herrn Minister für Kultus und Unterricht die Bitte zu stellen, das hochwürdigste Ordinariat wolle die Diözesan-Geistlichkeit beauftragen, in Ausübung des kirchlichen Lehramtes und insbesondere auch von der Kanzel herab, der landwirtschaftlichen Bevölkerung die Bedeutung eines restlosen Frühjahrsanbaues vor Augen zu führen, sie zur Erfüllung ihrer diesfälligen Pflichten gegen des gesamte Vaterland und zum Ausharren trotz aller Mühsale anzuspornen und sie darüber aufzuklären, dass jedes Nachlassen in der landwirtschaftlichen Arbeit nur ein Dienst wäre, der unseren Feinden erwiesen wird.

Aber auch bei Durchführung der landwirtschaftlichen Arbeiten rechne ich mit Zuversicht auf die Mithilfe der hochwürdigen Geistlichkeit, die bereits durch die Ministerialverordnung vom 5. August 1914, R. G. Bl. Nr. 200, berufen wurde, in den Erntekommissionen mitzuwirken.

Heute ist die werktätige Mithilfe unserer Priester in noch höherem Masse notwendig, als zu Beginn des Krieges. Aus vielen Landgemeinden wurden die Gemeindevorsteher und Gemeinderäte zu Waffen gerufen, und es wird daher vielfach der Seelsorger die einzige Persönlichkeit von öffentlicher Autorität sein, von der ein wirksamer Einfluss auf das richtige Funktionieren der Erntekommissionen erwartet werden kann.

Ich erlaube mir daher das hochwürdigste Ordinariat zu bitten, auch diesbezüglich einen Appell an den hochwürdigen Seelsorgeklerus richten zu wollen.

Die Seelsorger mögen sich soweit nur irgend möglich, der Tätigkeit in den Erntekommissionen widmen, sich bemühen, den Anordnungen dieser Kommission Gehör zu verschaffen und den Landwirten die Pflichten der Nächstenliebe, die das vornehmste Gebot unserer Religion ist, nachdrücklichst vor Augen halten.

Ich setze meine besten Hoffnungen auf eine günstige Einflussnahme der Geistlichkeit gerade in dieser Richtung und glaube, dass eine Mahnung des hochwürdigsten Ordinariates überall reiche Früchte tragen wird.

Schliesslich bitte ich mir eine Anregung zu gestatten, welche mir in dieser schweren Zeit, in welcher nicht nur jeder einzelne Mann, den die heimatliche Scholle verteidigt, sondern auch jeder, der sie bebaut, ungemein wertvoll ist, im hohen Masse wichtig erscheint.

Sie geht dahin, das hochwürdigste Ordinariat wolle die Frage in Erwägung ziehen, ob es nicht anginge, aus den Priesterseminarien jene Zöglinge, welche vom Lande stammen, für die Zeit des Frühjahrsbaues und der Ernte zu beurlauben. Diese jungen Männer, welche landwirtschaftliches Verständnis mit höherer Bildung und erstem Pflichtbewusstsein verbinden, werden nicht nur für den väterlichen Besitz, sondern für die ganze Gemeinde in dieser schweren Zeit von unschätzbarem Nutzen sein und auch den Ortsseelsorger der Heimatgemeinde bei der Erfüllung der von mir angedeuteten Aufgaben aufs Beste zu unterstützen vermögen.

Ich glaube der zuversichtlichen Hoffnung Ausdruck geben zu dürfen, dass meine vorstehenden Bitten, zu denen mich der schwere Ernst der Zeit und die Sorge um die erfolgreiche Abwehr des Aushungerungsplanes unserer Feinde bewegen, eine geneigte Berücksichtigung des hochwürdigsten Ordinariates finden werden.

Der k. k. Ackerbauminister:
Zenker

Тое подає ся Всч. Духовенству до відома і до як найпильнішого і найскрутінішого впливання при кожній нагоді на вірних, щоби всі поля обробити і засіяти всіма силами старали ся і то так в інтересі власнім як і Держави. До-

ложім, Всч. Братя, всіх старань і розвинім ту діяльність як найревнійшу, бо того вимагає так добро наших вірних, як і добро нашої дорогої Вітчизни, Австро-угорської Монархії.

В тій самій справі віднесла ся тут саме тепер еще і В. Президія Намісництва письмом з дня 29. марта с. р. Ч. 9811/3. А. О. для того видить ся Митрополничий Ординаріят споводованім справу ту, як висше сказано еще раз як найгорячіше припоручити і до як найревнійшого і найуспішнішого занятя ся нею Всч. Духовенство завізвати, щоби на вірних цілою душею впливали і до корисного поалагодження тої справи всіх своїх сил і старань доложили.

Від гр. кат. Митрополитичого Ординаріату.

Львів, дня 16. марта 1916.

Ч. 18.

Ч. 2024. — О потребі обсіву всіх власних піль, як також помочи в обсіві піль сусідів і обшарів двірських за відповідним винагородженем.

Двома відозвами, які понизше в цілости наводять ся, Високе ц. к. Намісництво віднеслось до Митрополитичого Ординаріату з тим, щоби освідомити і заохотити сільське населене до охотного і інтензивного співділання в заініціюваній політичності Властями акції в повисшім напрямі.

Відозви сі звучать :

З ц. к. Намісництва.

Ч. 9811/3 А. О.

Бада, дня 29. марта 1915.

ДО

Всесвітлішого гр. кат. Митрополитального Ординаріату.

У

ЛЬВОВІ.

Воєнні події спричинили, що значна часть управних обшарів в Галичині не зістала в осени управлена. Обязком кожного горожанина є дбати о се, щоби сі обшари зістали в інтересі цілої Держави і в інтересі самоїже людности з весною управлені і обсіяні.

Для того прошу Всесвітліший Ординаріят о звернене ся безпроволочно до Духовенства з представленем їм важности справи і з просьбою, щоби при кожній нагоді усвідомлювало в тім напрямі селянську людність і захохочувало єї до виможеній праці не тільки на власних грунтах, але також на грунтах сусідів і на двірських обшарах і щоби впрочім співділано з вдороженою в тім напрямі акцією політичних повітових Властей.

За ц. к. Намісника.

Гродзіцкий.

Бяла, дня 29. марта 1916.

Винагороджене за працю при управі весняній.

ОБИЖНИК**до всіх Панів ц. к. Старостів!**

З покликком на тутейший обіжник з дня 9 лютого 1916 Ч. 3376/3. А. О. звертаю поновно увагу Панів ц. к. Старостів, що після достарчення зерна на засіві найважнішим завданням адміністрації політичної краю є точне вихіснюване і умілий розділ всіх сил до праці так, щоби можна було як найбільшу часть рілі управити і обсяяти. Завдане се облегчає розпорядок ц. к. міністерства рільництва з дня 5. серпня 1914 Ч. 200 Д. у. п., як також розпорядок міністерства рільництва з дня 25 вересня 1915, Ч. 252 Д. у. п., котрі спричиняють т. з. примус до праці. Є се однак відома річ, що вимушена праця, хочби і під строгим надзором виконувана, ніколи не дасть таких успіхів, які викаже праця сповнювана в свідомости, що єї виконати треба, і в пересвідченю, що буде належито винагороджена. Належить отже з одної сторони працююче населене пересвідчити, що так в інтересі населена, як і в інтересі загально-державнім ріля мусить бути оброблена і засіяна, — а з другої сторони належить чувати над тим, щоби ані по стороні роботодавця, ані по стороні робітника не було незадоволення щодо висоти відшкодованя. Если Пан Староста незадоволене таке достереже і ствердить, що походить з слушних причин, то доложити всяких старань, щоби причину незадоволення усунути.

При означеню висоти винагородження належить брати під розвагу зменчену скількість робучих рук і зменчений стан так живого як і мертвого інвентаря а також сю обставину, що з сеї причини не лиш населене але і інвентар значно интензивніше мусить працювати ніж передше, щоби відповісти свому завданю, в кінці належить брати на згляд високу ціну інвентаря і паші.

Висоту установленого в сей спосіб винагородження належить подати до найширшої відомости громад і обшарів двірских.

Рівночасно відношу ся до Ординариятів обох обрядів, до ц. к. Ради шкільної краюєвої як також до ц. к. гал. Товариства господарского, до ц. к. Товариства рільничого, до товариства „Сільський Господар“ і до товариства „Kółek rolniczych“, щоби тіже через душпастирів, учителів народних і свої органи вплинули на населене і поучили его о потреби співділання при управі весняній. Змаганя сі зволить пан Староста в міру можности попірати а делегатам товариств рільничих уділяти потрібної помочи.

За ц. к. Намісника

Гродзїцкий,

в. р.

Подаючи до відома Всечесному Духовенству і вірним повисші відозви, які самі як найліпше вказують конечність співділання усього населена в повисшій акції, яка змагає до забезпеченя виживленя нашої Армії, що хоробро і побідно несе прапор наш вперед, як також і всего населена в достаточну скількість живности на дальший час, що є головною умовою доведеню війни до щасливого

закінчення. — Митрополичий Ординарият взиває отсим так Всч. Духовенство, як і вірних до сего діла з цілим пожертвованем всіх своїх сил доложити.

Від гр. кат. Митрополичого Ординарияту.

Львів, дня 31. марта 1916.

Ч. 19.

Ч. 1468. — Про ошадність в ужиткованю запасів збіжєвих.

Ц. к. Міністерство віроісповідань і просвіти у Відни надіслало ту піднем 3. марта 1916 Ч. 6657 слідуєче письмо:

An das hochwürdigste griech. kath. erzbischöfliche Ordinariat in Lemberg.

Als im vorigen Jahre die Besorgnis auftauchte, dass die vorhandenen Getreidevorräte nicht hinreichen würden, um die Bevölkerung des Staates bis zur neuen Ernte vor Ernährungsschwierigkeiten zu bewahren, wurden die zur Vereitlung der Aushungerungsabsichten unserer Feinde getroffenen behördlichen Massnahmen in dankenswerter Weise durch den in allen Schichten der Bevölkerung geübten Sparsinn unterstützt.

Ein besonderes Verdienst um die Weckung und Erhaltung dieses Sparsinns hat sich die Geislichkeit und die Lehrerschaft erworben, welche die Bevölkerung, bezw. die Schuljugend auf die Notwendigkeit des Haushaltens mit den vorhandenen Brotfrüchten und die Gefahren des Vergehens derselben stets eindringlich aufmerksam gemacht hat.

Eine ähnliche Einwirkung empfiehlt sich auch im heurigen Jahre.

Die zugemessene Brot- und Mehration soll nicht als ein zugebilligtes Minimum betrachtet werden, der Einzelne soll vielmehr nach seinen Kräften und Mitteln versuchen, seinen Verbrauch noch unter die ihm zukommende Menge herabzudrücken. Ebenso wäre der trotz des bestehenden Verbotes noch immer stattfindenden Verfütterung von Brotgetreide entgegenzuwirken.

Das hochwürdigste Ordinariat wird daher ersucht, auf die Geistlichkeit entsprechend Einfluss zu nehmen, dass dieselbe sich auch weiterhin eine intensive Belehrung der Bevölkerung in dem angedeuteten Sinne angelegen sein lasse und auf diese Weise auch weiterhin dazu beitrage, dass die Aushungerungspläne unserer Feinde zu nichte gemacht werden.

Der Minister für Kultus und Unterricht:
Hussarek.

То подає ся Всч. Духовенству до відома з тим горячим порученем, щоби при кожній нагоді вірних до ошадности і до обережного з'ужиткованя запасів збіжєвих успішно наклањати старало ся. Сего вимагає так добро кожної одиниці, як і загалу. Доложить проте, Всч. Отці всіх сил, щоби той вплив був успішний і приніс пожиток так дорогому нашому Народови, як і нашій любій Вітчизні.

Австро-угорській Монархії. Впливайте, Дорогі Братя при кожній нагоді на вірних а они зрозумівши оцінять Ваші труди і будуть Вам за Ваші труди вдячними.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дна 16. марта 1916.

Ч. 20.

Ч. 2005. — В справі понеханя на час війни звичаю виносів хліба на парастас.

Високе ц. к. Намісництво в Бялій під датою 21. Марта 1916 Ч. 8470/3. А. О. зауділило ту слідуюче:

До Всесвітліїшої гр. кат. Митрополитальної Консистерії у Львові.

Після звіту одного з управителів Староства побирають гр. кат. Уряди парохіяльні за відправлене парастасів крім данини в готівці, також з бохонки хліба для пароха а оден для дяка. Декотрі парохії передовсім в гірских околицях нагромадили в сей спосіб значні скількості хліба, переховуючи його масово по шпихлірах і коморах.

Хліб сей задля зсохненя не надає ся на поживу для людей а парохии уживають його на кормлене худоби і свиней.

Звертаючи увагу Всесвітліїшої Консистерії на нужденне положенє нашого краю і на загальний брак збіжа і хліба для виживленя людей, має честь просити Всесвітліїшу Консистерію, аби зі згляду на виїмкові теперішні відносини поручив всім Урядам парохіяльним понехати сего звичаю на час війни, тим більше, що противить ся він обовязуючим законам, регулюючим зужите збіжа і виробів млинарских.

О виданих в тім напрямі зарядженях схоче Всесвітліїша Консистерия ласкаво повідомити.

За ц. к. Намісника:
Гродзіцкії.

Уділяюче се до відома Всч. Духовенства поручає ся з огляду на вагу справи і так виїмкові відносини до повисшого зарядженя точно застосувати ся.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 30. марта 1916.

Ч. 21.

Ч. 936. — В справі обезпечень воєнних.

Пресвітля Управа Громади Кор. прест. міста Львова, письмом з 10. лютого 1916. Ч. М. ^{16290/16} надіслала ту до оголошеня відпис обіжника Високої Президії ц. к. Намісництва в Бялій з дня 12. падолиста 1915 Ч. 32681/пр. як також в долученю оповістку, до сеї справи відносячу ся, які звучать:

Відпис.

Президія ц. к. Намісництва.

Ч. 32.681/пр,

Обезпечене воєнне.

Бяла, дня 12. падолиста 1915.

Обіжник

до всіх панів ц. к. Старостів і Пана Президента кор. пр. міста Львова і Кракова.

Ц. к. Намісництво прислало Панови рескриптом з дня 17. червня 1915. Ч. XIII. а. 39.464 відпис розпорядженя ц. к. Міністерства внутрішних справ з дня 23. цвітня 1915. Ч. 2609/К. В. Б. відносячий ся до обезпеченя офіцірів і жовнірів на случай смерти в часі війни з порученєм відповідного поученя населеня о наміреній акції воєнного обезпеченя.

Фонд сей для несеня помочи вдовам і сиротам спільної сили оружної разом з бюром помочи воєнної в Міністерстві внутрішних справ впровадив в жите вже також від пів року ту акцію обезпеченя, а тепер отворить в найблизшій часі заступства для обезпечень воєнних в будинку Намісництва у Льові і в будинку Староства в Кракові.

Поручаю отже еще раз оголосити ту акцію, безмірно взнеслу зі зглядів державних і економічних для всего населеня, попірати як найгорячіше, поучати о тім громади і населене при кожній відповідній нагоді, а в тій цілі оголосити, що слідує:

Родини жовнірів, покликаних до чинної служби при війську і загальнім ополченю передовсім ті, котрі або лише посідають невеличкий масток, або не мають жадного і жили тільки з зарібку покликаних жовнірів, можуть знайти ся в дуже тяжкім положеню на случай їх смерти.

Убогі вдови і сироти одержують вправді причинки державні і громадські, однак они ледви вистарчають на найконечнійше удержане.

Рівнож державна рента побирана по жовніри поляглім в бою рідко вистарчить на поборене трудностей грошевих, які можуть повстати по смерти мужа і не все уможливить родині утримувати ся при послостях мужа, вітця, при его ремеслі або торговлі.

Если однак вдова буде розпоряджати в першій хвили хочби тільки малим капіталом, то скорше буде в можности упорядкувати пильні довги і оминуті примусової продажи майна, буде могла провадити господарство, чи підприємство мужа, а нераз запевнити собі новий спосіб удержаня.

Жовніри можуть запевнити виплату капіталу родині на случай їх смерти через обезпечене на случай їх смерти.

Однакож не багато жовнірів, які находять ся на поли бою, було доси обезпечених на жите і запевнило собі в той спосіб на случай смерти виплату обезпеченого капіталу позісталий родині.

З причини трудности жовніри на війні не можуть вже обезпечити ся на случай смерти в той спосіб, як то дає ся в дома в часі спокою, головно для того, що трудно їм одержати свідоцтво лікарське, якого вимагають Товариства обезпечень на жите.

Зарадити сему має власне обезпечене воєнне, котре в неприсутности покликаного жовніра можуть запровадити до успішного висліду позіставші в дома члени его родини. Жена може обезпечити мужа, діти вітця, властитель майна своїх офіціялістів, громада своїх функціонерів.

Обезпечене слідує по році від дня зголошення. Кошт (премія) воєнного забезпечення на случай смерті жовніра, резервісти, або належачого до оборони краю вносить 9%, а при забезпеченнях лише до суми 2.000 К 7% капіталу: кошти забезпечення воєнного на случай смерті жовніра належачого до трену і до відділів санітарних, а також лікаря військового 7½% а при забезпеченнях тільки до суми 2.000 К 5½% забезпеченого капіталу: кошт забезпечення жовніра належачого до загального ополчення, до котрої то категорії належить переважна часть батьків родини і до легіонів-добровольців без ріжниць роду оружя і без ріжниць забезпеченої суми, 4½% забезпеченого капіталу.

За тим премія одноразова від забезпечення воєнного на 1 000 К на случай смерті жовніра, належачого до війська, резерви, або оборони краю, вносить 70 К. 2) до трену і відділів санітарних і лікарів військових*55 К. 3) загального ополчення і добровольців 45 К.

Очевидно, що можна забезпечити менші і більші суми і так бувають зголошувані забезпечення воєнні на 100 К. або 2000 К, і зголошення такі приймає ся.

Обезпечуючий не поносить жадних видатків, ані належитостий стемплевих, окрім премії.

Щоби улекшити сплату премії тим родинам, котрі побирають причинок на удержане з державних кас, уповажнило ц. к. Міністерство оборони краю фонд помочи вдів і сиріт спільної сили оружної до уділювання зачетів на оплату премії і стягання по тім зачетів з причинків на утримане в 10 ох ратах півмісячних.

В той спосіб може родина жовніра, належачого до загального ополчення сплатити премію 45 К. від забезпечення 1000 К. платних сейчас на случай смерті забезпеченого в 10 півмісячних ратах по 4 К 50 с. Если виплата причинку державного зістане з якої небусть причини затримана, зачет на премію забезпечену не буде примусово стяганий. До сплати премії забезпечення воєнного взагалі ніхто не буде змушуваний.

Рат спланих на премії забезпечення воєнного ніколи не тратить ся, тільки в разі незаплатення цілої премії слідує відповідне обнижене забезпеченої суми.

Если н. пр. жена забезпечить свого мужа в загальнім ополченню на случай смерті на 1.000 К, на премію 45 К, платну в 10. півмісячних ратах і по заплаченню 5 ти рат перестане платити з якої небусть причини, то не тратить вланих рат, лише забезпечена сума обнижує ся до суми 500 К. Виплата забезпеченої суми слідує в кождім случаю, если забезпечений умре в протягу року від забезпечення.

При тім нема ріжниць, чи умре з причини ран чи хвороби, котрої на війні набавить ся, чи вмере в неволи або загине, чи в кінці умре по повороті з війни до дому природною смертю перед впливом року від зголошення забезпечення. Лише в разі самовбийства забезпечена сума не буде виплачена.

Окрім тих користий, забезпечення воєнні навіть в тих нехайби вже найчисленніших случаях, в котрих окажуть ся злишні, т. є в котрих забезпечений щасливо поверне до огнища родини, представляють велику вартість в господарстві для забезпечених, бо если жовнір забезпечений на случай смерті хоче по впливі року замінити забезпечене воєнне на звичайне, буде половина заплаченої премії від воєнного забезпечення обернена на заплату премії від звичайного забезпечення на житє.

Если забезпечений вже в дни виставлення документу (полісси) на забезпечене не жив, був ранений або хорий. забезпечене є не важне, але заплачена премія буде звернена.

Обезпечення жовнірів на случай смерті є самопомочю для їх родин.

Той рід самопомочи є вказаний і доступний не лише для родин жовнірів, але також для громад і інших публичних і приватних інституцій. Громади

і публичні та приватні інституції, службодавці і хлібодавці заключаючи воєнне забезпечене на случай смерті їх функціонерів, офіціалістів, слуг і робітників покликаних на війну, котрих родини не мають права до ніякого заосмотрення, уйдуть на случай смерті тих жовнірів дуже дражливого положення зглядом їх родин, котрі нераз булиби прямо неможливим відправити без всякої матеріальної помочи, а в кождім случаю морально прикрим і наражуючим на відемну опінію.

Крім своїх урядників і функціонерів можуть громади забезпечувати тих своїх приналежних до громади жовнірів, котрих родини, в случаю їх смерті, з браку закладового капіталу до заробкованя стали би ся тягаром фонду громадського.

В той спосіб можуть громади за незначну відносно суму премії уникнути тяжких і доволітних видатків на заосмотрене родин жовнірів, а тим родинам запевнити самостійну екзистенцію.

В кінці і приватні люди руководячись чутем милосердія можуть забезпечувати жовнірів на случай смерті чи то безпосередно самі, передовсім в тих случаях, в яких лучать їх з забезпеченим якісь відносини етичної натури, чи посередно в той спосіб, що уложать в громаді відповідну квоту на премію.

З тих всіх причин воєнне забезпечене жовнірів на случай смерті є справою гідною як найбільшого попертя, бо коштом незначного видатку увільняє жовнірів на війні від журби о судьбу їх родини, ті родини від нужди, громади, публичні і приватні інституції, службодавців і хлібодавців від прикрого морального положення і діюаючих матеріальних жертв, суспільність від зубожіння, суспільне господарство від упадку самостійних господарств, хоронячи підставу єго господарської і податкової сили.

За ц. к. Намісника

Устияновский

т. р.

Оповідка.

В довершено рескрипту ц. к. Намісництва з дня 12. падолиста 1915. Ч. 32681/пр. і з дня 28. січня 1916. Ч. 2086. Управа кор. прест. міста Львова подас нинішнім до відома, що ц. к. австрійський фонд військоий для вдів і сиріт отворив бюра забезпечення воєнних в Кракові в будинку ц. к. Староства і у Львові в будинку ц. к. Намісництва.

Керманичем бюра в Кракові зістав установлений інженер Віктор Сколишевський, а керманичами бюра у Львові Др Давид Тон і Др. Альфред Говикович.

До сих бюр належить ся проте звертати сяв справах забезпечень воєнних під адресою: бюро відділу забезпечень воєнних ц. к. австр. військового фонду вдів і сиріт Краків ц. к. Староство зглядно Львів ц. к. Намісництво.

В цілі підготованя акції забезпечень будуть керманічі бюр в найближшій часі уділяти потрібних вказівок і евентуально також приимати зголошення.

Повідомляючи о тім, Управа кор. прест. міста Львова пригадує ще раз акцію забезпечень воєнних, заохочуючи горячо мешканців міста, щоби

користали в як найширшій мірі з тих забезпечень, зважаючи так на дешевість як і на користі, які з того випливають.

Львів дня 10. лютого 1916.

Управа кор. прест. міста Львова

Ц. к. Староста і правительств. комісар

Адам Грабовський в. р.

То подає ся Всч. Духовенству до відома і горячого занятя ся тою справою і до доложеня всіх старань для найуспішнішого єї переведеня.

Від гр. кат. Митрополичого Ординариату.

Львів, дня 2. марта 1916.

Ч. 22.

Ч. 951. — Про акцію „Тижня Червоного Хреста“.

Пресвітла Президія Гал. Краєвого Червоного Хреста віднесла ся сюди з слідуочим письмом:

Ч. 136/15. До Всесвітлішого гр. кат. Ординариату митрополитального у Львові.

У Львові дня 9. лютого 1916.

Залучену відозву розіслано всім ц. к. Староствам в Галичині.

Позаяк уявляємо собі як слід, що акція „Тижня Червоного Хреста“ з оглядом хоч би на свої розміри з трудностю дасть ся перевести, а вже не дала би ся подумати прямо без участі Преподобного Духовенства, просимо щоби Всесвітліший гр. кат. Митрополичий Ординариат зволив горячо поручити підчиненому Духовенству, щоби як своєю участію в повітових комітетах, так і словом заохоти серед народу пособляло ревню нашій акції.

За Президію:
Сеферович.

Залучена до того письма відозва звучить:

Краєве Товариство Червоного Хреста. Ч. 136/16. У Львові д. 5. лютого 1916.

До ц. к. Староста у...

Австрійське Товариство Червоного Хреста постановило уладити в першій половині цвітня с. р. в цілій державі „Тижень Червоного Хреста“.

Тижень сей буде призначений на розповсюдненє як найдалше ідучої акції в напрямі спопуляризованя гуманітарних ідей Червоного Хреста, як і приспореня Червоному Хрестови конечних фондів на дальше веденє єго закладів і інституцій.

Хочемо протягом сего тижня сягнути до найдалших і найдрібніших навіть місцевин краю, хочемо представити всім плоди нашої дотеперішної праці і заохотити до пособлюваня піднеслим цілям — помочи раненим і хорим.

В поодиноких краях монархії акцією сею мають кермувати краєві Товариства Червоного Хреста, на котрих ціли зібрані фонди виключно будуть призначені.

В половині лютого с. р. відбуде ся у Відни конференція делегатів усіх краєвих Товариств Червоного Хреста в цілі уодностаиненя акції в цілій державі.

Не сумніваючись, що ЯВ. Пан Староста зволисть взяти участь в сій, так вельми досяглій акції і подасть нам на дальше свою цінну піддержку, просимо, щоби ествуючий в тамт. повіті комітет Червоного Хреста в як найкоротшім часі заняв ся енергічно організацією „Тижня Червоного Хреста“ в цілім тамт. повіті по мисли долученої програми, котра подає загальні черти цілої акції.

Дальші подрібні указки будуть в найблизшім часі переслані комітетови, котрий як о своїм уконституованю, так і о всіх з „Тижнем Червоного Хреста“ злучених справах зволисть повідомлювати прямо підписану Президію Краєвого Товариства Червоного Хреста у Львові, ул. Пекарська ч. 1. А.

Президент Краєв. Тов. Черв. Хреста
Павел князь Сапега, в. р.

Поручас ся се Всч. Духовенству як найтеплійше.

Від гр. кат. Митрополичого Ординариату.

Львів, дня 2. марта 1916.

Ч. 23.

Ч. 2047. Близше означенє „Тижня Червоного Хреста“.

З порученя Союзної Управи Червоного Хреста у Відни має відбути ся дня 1—7 мая н. ст. включно акція „Тижня Червоного Хреста“ в цілі збираня датків на потреби Товариства Червоного Хреста у всіх краях австрійських і у всіх місцевостях.

Староста одержали порученя з ц. к. Намісництва творити повітові Комітети і до участі в них запросити Всч. Духовенство. — Протое поручас ся Всч. Духовенству як найтеплійше, щоби до висше згаданих Комітетів приступало і також межі вірними тою справою словом і ділом як найгорячіше попирало і до як найуспішнішого переведеня того діла і тих складок своїм приміром і заохотою своїх вірних зі всею ревностію причинялось.

Від гр. кат. Митрополичого Ординариату.

Львів дня 31 марта 1916

Ч. 1714. — Поклик Комітету „Львівського Зелізного лицаря“ до жертв на ц. к. австрійський військовий вдовичий і сиротинський фонд.

Пресвітлий Комітет Львівського зелізного лицаря відніс ся в сій справі до Митроп. Ординариату слідуочим письмом з дня 4 марта 1916 Ч. 13w пересланим під адресою Генерального Вікарія Андрея Білецького:

Das Lokal-Komitee für den „Eisernen Wehrmann in Lemberg“ beehrt sich Euer Hochwürden beiliegend einen Aufruf und die Statuten des Wehrmannes zu übersenden mit der ergebensten Bitte die geplante Wohltätigkeitsaktion durch den mächtigen Einfluss Euer Hochwürden fördern und durch Verbreitung des Aufrufes und der Statuten im Dienstbereiche Euer Hochwürden unterstützen zu wollen.

Evtl. gesammelte Spenden bitte ich mittels beiliegender Erlagscheine dem Komite übersenden und demselben die Namen der Spender schriftlich bekannt geben zu wollen.

Für jene Spender, welche verhindert sind, die Nägel pers. einzuschlagen, wird das Komite die Nägel einschlagen und ihre Namen im Gedenkbuche verewigen.

Genehmigen Euer Hochwürden den Ausdruck vorzüglicher Hochachtung.

Für das Komite:

Riml Generalmajor

m. p.

Graf *Wiśniowski*.

Hofrat *Barwiński*.

Відозва ся, на яку покликує ся повисше письмо, звучить:

Горожани!

Дня 2-го цвітня с. р. відбуде ся торжественне відслоненє „Львівського залізного лицаря“ в присутности Є. Е. Намісника, Генерала кавалерії Герма на фон КОЛЯРДА, котрому Єго Ціс. Величність поручила заступство на тім торжестві.

Сей лицар завдячує свій почин благородним намірам Є. Величности нашого наймилостивішого Цісаря і Короля: злагодити нужду вдовам і сиротам по наших поляглих героях!

Поруч державної опіки, утворив ся під покровом Є. ц. к. Апостолької Величности поставлений.

ц. к. австр. військовий вдовичий і сиротинський фонд.

який витичив собі задачу, дорогою прилюдної добродійности збирати грошеві засоби, шоби злагодити і зменшити сумне положенє вдів і сиріт героїв, поляглих на полі слави.

Задля пособлюваня тим намірам утворив ся підписаний, місцевий комітет і рішив поставити у Львові деревляну статую лицаря, з якої через вбиванє гвоздів має повстати „залізний лицар“.

Кождий, гвізд до вбиваня коштує 50 сотиків; дохід з вбиваня гвоздів в лицаря іде в користь вдів і сиріт поляглих жовнірів та польских та українских легіоністів.

Кождий, що лише оден гвізд вбє у лицаря, причиняє ся тим до поправи долі найбідніших між бідними.

Скільки то через війну втратило своїх кормильців і опікунів, свою одинокую підпору і поміч! Тим бажаємо прийти з помочю, шоби охоронити їх перед нуждою і розпукою.

Покладаючи надію в сім важкім і бурливім часі на часто випробований патріотизм населеня, єго жертволюбивість і добродійність, просить підписаний комітет усіх горожан, взяти участь у великім ділі добродійности вбиванем гвоздів у лицаря, зглядно окремим складанем жертв для него.

МІСЦЕВИЙ КОМІТЕТ:

Алиця ф. Колярд почесна президентка.

Рімль генерал-майор і командант міста Львова.

Граф *Вісьневский*.

Радник Двора *Барвінський*

Адам Грабовский
староета повітовий.

Др *Йосиф Райнлендер*
Директор поліції.

Др *Казимір Твардовский*
Ректор університету.

Др *Вільгельм Пісек*
Медицинальний Радник.

Василь Нагірний
Директор.

Марцель Шафф
Ціс. Радник,

Герман Зігельбауа
Директор.

Підполковник *Франц Ваґнер*.

Підполковник *Александр Майстер*.

Підполковник *Йоган Мільбавер*.

Майор *Йоган Рупп*.

Ротмістр *Людвик Шмідль*,

Капітан *Отто Готліб*,

Капітан легіон. *Кшачинський*.

Капітан легіон. *Др М. Волошин*.

Поручник рах. *Др Йосиф Фейнгольд*. Підпоручик рах. *Мориц Шенґут*.

Справу ту поручає ся Всеч. Духовенству і вірним як найгорячіше а Всч. Душпастири мають тоє порученє в відповідній спосіб вірним зауділити і їх до горячого підпираня тої справи як найтепліше заохотити.

Від гр. кат. Митрополичого Ординариятю.

Львів, 16. марта 1916.

Ч. 25.

Ч. 2018. — Виставленє метрик смерти належачих до війська через духовенство цивільне.

В сій справі зауділило ту Високе ц. к. Намісництво під датою 27. марта 1916. Ч. XI. б. 61006. слідуєчє:

ДО

Високопреподобного гр. кат. Митрополитального Ординариятю

у

Львові.

В часі теперішньої війни мусліо духовенство цивільне похоронити в реїоні операційнім много померших осіб належачих до ц. к. армії, записуючи правдоподібно случаї смерти до цивільних книг метрикальних.

В наслідок рескрипту ц. к. Міністерства Віросповідань і Просвьіти з 14. марта 1916 Ч. 14115 упрашає ся Високопреподобний Ординарият, шоби в інте-

ресі евіденції стану сили збройної, як також в інтересі родин по полеглих, схотів візвати підвладні Уряди парохіяльні, щоби виставляли і предложили Високопреподобному Ординаріатови витяги метрикальні всіх в часі війни записаних випадів смерті осіб належачих до ц. к. кійска, обох оборон красвих ц. к. і кор. угор. Посполітого Рушення, як також осіб цивільних занятих при Армії, і щоби в той спосіб поступовали також на будучність.

Метрики ті схоче Високопреподобний Ординарият відіслати взглядно відсилати до Апостольського Вікаріату полевого.

За ц. к. Мамісника

Надіт.

То подає ся Всч. Духовенству до відома і до як найшвидшого виконання і до як найскорішого предложеня тут висше згаданих викизів, а най-дальше до 15. мая с. р.

Від гр. кат. Митрополичого Ординарият.

Львів, дня 30. марта 1916.

Ч. 26.

Ч. 0595. — В справі вивезених пам'ятників штуки або старинностей.

Віденська ц. к. Центральна Комісія для охорони пам'ятників підняла стараня, щоби артистичні і старинні движимі предмети, котрі в сім воєнним часі зістали властителям неправно відняті і вивезені, можна відзискати тепер або при нагоді мирових переговорів, зглядно по заключеню мира.

Безсумнівно утратив і наш край дуже багато достопамятних річий. З наших Церков забрано многі артистичні або старинні предмети (образи, різьби, всякі сосуди, фелони, книги, записки і пр.) в парохіяльних бібліотеках різні давні акта і книги, тай у приватних людей убули многі замітні річі. Всі ті предмети суть для нас дуже важні, як пам'ятки нашого давного життя і культури, і повинні заховуватись у нас старанно для науки будучих поколінь.

Приймаючи з великою вдячністю підняті стараня ц. к. Центральної Комісії о відзискане тих памяток, взивасмо Всеч. Духовенство щоби заняло ся у власних і поручених їм парохіях розслідженем і списанем предметів забраних з Церков і парохіяльних бібліотек, а то (руководячись чувством для загального добра) й у приватних людей і предложило сі виказати зараз по Великодні Митрополичій Консistorії для доставленя їх Центральній Комісії і Міністерству Просвіти. При кождім предметі треба подати місце, з відки зістав він взятий, і короткий опис або означене єго.

Надіємо ся, що Всечесне Духовенство займе ся щиро сею красною і культурною роботою.

Від гр. к. Митрополичого Ординарият.

Львів, дня 6. марта 1916.

Ч. 1432. — Візванє священників опустивших свої посади.

Гр. к. Митрополичий Ординарият дізнав ся з великим боєм, що деякі священники Дієцезії оставили в сих тяжких часах занимаєні духовні посади, мали виїхати в Росію і вже від довшого часу не вертають до своїх обовязків.

Се слідуєчі священники :

- о. Артемій Авдикевич, парох карного заведеня у Львові.
- о. Лев Авдикевич, парох в Тросцянци, деканата долиньского.
- о. Емиліян Білінський, парох в Виспі, деканата стріліского.
- о. Андрей Возняк, катехит народної школи у Львові.
- о. Іван Габрусевич, парох в Рибниках, деканата бережаньского.
- о. Володимир Глинський, парох в Підмонастири, дек. бобрєцкого.
- о. Іван Гошовский, парох в Крилосі, дек. галицького.
- о. Михайло Громадка, парох в Ляшкові, дек. лепатиньского.
- о. Евгений Давидович, завідатель в Радехові, дек. радехівского.
- о. Іван Давидович, парох Преображенської церкви у Львові.
- о. Теофіль Дейницький, парох в Борткові, дек. глиняньского.
- о. Лаврентий Дияковский, парох в Половім, дек. радехівского.
- о. Яков Завадовский, парох в Бенківцях, дек. стріліского.
- о. Адам Каленюк, парох в Довголуці, дек. любинєцкого.
- о. Николай Клиновский, упр. сотрудник в Угринові середнім, деканата калуського.
- о. Григорій Комаряньский, парох в Сернках горішних, деканата бурштиньского.
- о. Теодор Костишин, парох в Голоску, дек. львівского.
- о. Роман Красицкий, сотрудник Успенської церкви у Львові.
- о. Иосиф Лемішук, завідатель в Увині, дек. лопатиньского.
- о. Іван Мациевич, парох в Фразі, дек. стріліского.
- о. Ілярій Мединський, парох в Залізцях нових, дек. залозецкого.
- о. Николай Менціньский, завідатель в Синивідску Вишнім, дек. скільського.
- о. Андрей Обрізків, парох в Мальчицьх, дек. городєцкого.
- о. Іван Потопник, парох в Княжу, дек. золочівського.
- о. Володимир Потучко, парох в Журавні, дек. журавеньского.
- о. Стефан Приплес, парох в Кустині, дек. лопатиньского.
- о. Степан Рудь, завідатель в Княжолуці, дек. долиньского.
- о. Іван Рудницький, парох в Чертежи, дек. журавеньского.
- о. Іван Сваричевский, сотрудник Преображенської церкви у Львові.
- о. Василь Сірко, завідатель в Утішкові, дек. олеського.
- о. Володомір Сойка, парох в Ціневі, дек. рожнітівського.
- о. Ярослав Стеткевич, парох в Станиславчику, дек. лопатиньского.
- о. Павло Филиповский, парох в Вишневі, дек. бурштиньского.
- о. Юліян Яримович, парох в Вільхівці, дек. бобрєцкого.
- о. Демитрій Яців, парох в Сернках Середних дек. бурштиньского.

З причини, що довше полишене духовних посад через священників противить ся церковним канонам і підлягає строгим церковним цензурам, взиває отсим Митрополичий Ординарият всіх наведених Отців, щоби безпрозолочно ставились в Митрополичім Ординаріяті або предложили достаточне оправданє свого чину. Колиби того не зробили, буде Митрополичий Ординарият примушений приступити ведля декрету Тридентійского Собору (сесія XXIII) і розпорядженя Митрополичого Ординарият з дня 29. липня 1914 Ч. 34/Орд. до канонічних цензур, аж до усуненя з занимаєних посад.

Се є друге канонічне візванє.

Крім повисше вимічених, так само оставили свої духовні посади еще слідуєчі священники:

- о. Омелян Брояковский, парох в Боложинові, дек. буского.
- о. Василь Терлецкий, парох в Гумнисках, дек. буского.
- о. Мирон Кипистянский, завідатель в Хелоеві, дек. струміло-камінецкого.

Для сих є се перше канонічне візванє.

Вкінці взиває Митр. Ординаріят до повороту о. Мартина Пакижа, крилошанина греміяльного Митрополічої Капітули у Львові, в мисль дотичних постанов канонічного права.

Від гр. кат. Митрополічого Ординаріату.

Львів 31. марта 1916.

Ч. 28.

Ч. 2044.—Ч. 99 Кож. 3 Комісії управляючої фондом вдовичо-сиротинським.

Комісія управляюча фондом вдовичо сиротинським в АЕпархії поручає отсим всім Всч. Комісарям, щоби в найкоротшім часі предложили сюди виказ всіх вдов і сиріт, які не побрали еще запомоги за 1915 рік. Запомога та виносить за 1915 по 100 Корон, а причина сего обнижена є ся, що в р. 1915 і половині 1914 не впливали майже ніякі річні впливи від клира Епархії, в наслідок чого уменьшив ся значно фонд диспозиційний.

Поручає ся також всім Всч. ОО. щоби датки до фонду, так за сей рік належні, як і за минувші літа залеглі датки сюди присилали, а то в інтересі добра вдов і сиріт які еще по укінченню 1916 р. будуть находити ся в невідраднім положеню, щоби они і в пізнійших літах могли свою запомогу в достаточній висоті получали.

Від гр. кат. Митрополічого Ординаріату.

Львів, дня 28. марта 1916.

Ч. 29.

Ч. 857. — Книжочка „Гостинець для українських жовнірів“.

„Церковна Штука“, горговля дісцезальна в Станиславові, видала ілюстровану книжочку, апробовану Всесв. і Високопреосв. Еп. Ординаріатом Станиславським, під заголовком: „Гостинець для українських жовнірів“, оповіданя, зібрав священник, о 32 сторонах друку, яку можна набути в „церковній штуці“ в Станиславові по пні 50 сот. за примірник.

З огляду на патріотичний зміст і тенденцію сеї книжочки поручає ся єї Всч. Духовенству і вірним.

Від гр. кат. Митрополічого Ординаріату.

Львів 2. марта 1916.

Хроніка.

Завідателями місцевими іменовані Всч. ОО.:

- Ч. 8431|15. — Др Константин Богачевский при церкві Преображеня у Львові.
- Ч. 587. — Володимир Биневиц в Вишневі, дек. Бурштинського.
- Ч. 818. — Онуфрій Гайовский в Полюхові великім дек. Глинянского.
- Ч. 840. — Михайло Раковский в Мартинові новім, дек. Бурштинського.
- Ч. 1050. — Іван Тимків в Угринові середнім, дек. Калушского.
- Ч. 1101. — Іван Пелех в Яричові новім, дек. Яричівского.
- Ч. 1161. — Евген Бахталовский, неопресв. в Болшові, дек. Галицького.
- Ч. 1162. — Василь Війтович, неопресв. в Куликові, дек. Радехівского.
- Ч. 1163. — Антін Боднар, неопресв. в Утіховичах, дек. Перемишлянского.
- Ч. 1164. — Василь Стрільбицкий, неопресв. в Вишенці мал. дек. Янівского.
- Ч. 1166. — Василь Дуда, неопресв. в Баличах подорожних, дек. Журавеньского.
- Ч. 1185. — Василь Курилас, неопресв. в Германові, дек. Винницького.
- Ч. 1186. — Василь Глуховецкий, неопресв. в Пикуловичах, дек. Яричівского.
- Ч. 1189. — Михайло Волинець, неопресв. в Загіречку, дек. Ходорівского.
- Ч. 1190. — Льонгін Гвоздик, неопресв. в Дубовищи, дек. Войнилівского.
- Ч. 1195. — Осип Петраш, неопресв. в Підгородях, дек. Скільского.
- Ч. 1197. — Антін Стельмах, неопресв. в Радехові, дек. Радехівского.
- Ч. 1333. — Михайло Качоровский, в Станимірі, дек. Перемишлянского.
- Ч. 1317. — Никола Весоловский, неопресв. в Тустани, дек. Галицького.
- Ч. 1898. — Іван Степаняк, в Ілемю, дек. Долиньского.
- Ч. 1938. — Антоній Онуферко, в Бортниках, дек. Ходорівского.

Завідателями exurgendo іменовані Всч. ОО.

- Ч. 196. Володимир Мармаш, парох Ясниск, в Рокитні, дек. Янівского.
- Ч. 353. — Михайло Ваврик, парох Підкаменя, в Накваші, дек. Підкаменецкого.
- Ч. 847. — Евген Федоришин, завід. Журавна, в Новошинах, дек. Журавеньского.
- Ч. 1050. — Іван Тимків, завід. Угринова сер. в Грабівці, дек. Калушского.
- Ч. 1184а — Стефан Фітьо, в Волі задервацькій, дек. Болехівского.
- Ч. 1185а — Василь Курилас, в Чижикові, дек. Винницького.
- Ч. 1189а — Михайло Волинець, завід. Запечка в Молодиньчу, дек. Ходорівского.
- Ч. 1195а — Осип Петраш, завід. Підгородець в Сопоті, дек. Скільского.
- Ч. 1453. — Василь Дуда, завід. Балич подор. в Баличах підірних, дек. Журавеньского.
- Ч. 1477. — Тома Соболта, парох Липовиші, в Суходолі, дек. Перегінського.
- Ч. 1518. — Ілія Андрущишин, парох Красного, в Фирлеівці, дек. Глинянского.
- Ч. 1883. — Людомир Присташевский, в Озеранці, дек. Зборівского.

Сотрудниками з правом управи іменовані Всч. ОО.

- Ч. 1184. — Стефан Фітьо, неопресв. в Дідушицях мал. дек. Долиньского.
- Ч. 1264. — Маріян Цурковский, неопресв. в Турі великій, дек. Долиньского.

Сотрудниками місцевими іменовані Всч. ОО.

- Ч. 12. — Др Гавриіл Костельник, II. сотр. при церкві Преображеня Господнього у Львові
- Ч. 1165. — Іван Лучинський, неопресв. в Золочеві, дек. Золочівского.
- Ч. 1783. — Василь Сидорович, неопресв. в Желехові, дек. Миятиньского.

Сотрудником exurgendo іменованій Всч. О.

Ч. 1164а — Василь Стрільбицкий, завід. Вишенки мал. в Вишенці великій, дек. Янівського.

Душпастирства в бараках для збігців одержали Всч. ОО.

Ч. 913. — Впр. о. Пралат Евген Гузар в Вольфсбергу в Каринтії.

Ч. 1479. — Григорий Городницкий в Svatoboritz на Мораві.

ЖЕРТВИ

які вплинули до канцелярії Митрополичої Консисторії.

1) Преосвященний Єпископ Люблянський

Д-р Антоній Бонавентура Єліч

зволив надіслати великодушний дар призначений на поміч для українського народу, тяжко діткнутого війною, від себе і від Духовенства та Вірних своєї єпархії

квоту 4560 Кор.

2) Всесв. О. Офіціал Андрей Білецький,

а) на святочне для жовнірів 250 кор,

б) на фонд „Зелізного Лицаря“ 170 кор.

Виказ всіх інших жертв буде поміщений в найблизшій числі АЄпарх. Відомостей.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Григорій Третяк, парох в Угринові середнім. дек. Калуского упокоївся дня 9. лютого 1916.

Душу его поручає ся молитвам Всч. Клира.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 31. Марта 1916.

Андрей Білецький

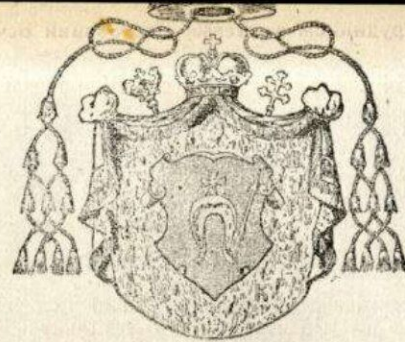
Офіціал.

Алексій Пясецький

заст. канцлера.

Накладом Митрополичого Ординаріату.

З друкарні „Діла“ Львів, Ринок ч. 10.

Львівско - Архієпархіальні ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII.

Видано дня 30. цвітня 1916.

Ч. III.

Ч. 30.

Ч. 2448. — Заряджене богослуження в намірене Святійшого Отця.

Посеред великих нещасть, які тяжка і страшна теперішня всесвітня війна за собою потягла, великою пільгою є та обставина, що Св. Отець Папа Венедикт XV. від самого початку свого всеславного правління св. Католицькою Церквою докладає всіх сил і всіх старань, щоби злагодити тяжкі терпіння, біль і смуток, які то страшне змагане майже всіх народів за собою потягає, — щоби приспішити кінець того тяжкого допущу Божого і щоби умолити Милосердя Божого для тої цілі та щоби нести полекшу і пільгу в тім страшнім часі для всіх народів і для всіх терпінь, котрі мов широкий океан на цілу людскість вилялись.

Ті добродійства Св. Отця щойно висказані запалюють в серцях католицького Духовенства і вірних горячу любов і вдячність. І наше Духовенство і наш нарід, маючи в свіжій пам'яті також доказ любови в дарі з люблячого серця погодячій, тим самим чувством любови і вдячності для Ёго Святости є переняті і хоче дати вираз тим найтеплішим почуванням, а протое Митрополичій Ординаріат приводячи на верх ті докази горячої любови і найщирішого привязання та всецілої преданности для Св. Отця заряджує, щоби у всіх парохіях нашої Митрополичої Архідієцезії дня 21. мая с. р. по попереднім заповідженю на Службі Божій долучено намірене Святійшого Отця „за всякоє прошенє“ з додатком Гімну Амврозіяльного та Многолітствія і щоби в ту неділю збирали ся датки Петрового Гроша.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, 29. цвітня 1916.

ЧЧ. 2354 і 2353. — Порученє IV. воєнної позички.

Високе ц. к. Намісництво в Бялій зауділило ту слідуючі два рескрипта в посисшій справі:

I. рескрипт під датою 21. цвітня 1916. Ч. 12.083 З. А. О. звучить:

До

Всесвітлішого гр. кат. Митрополичого Ординаріату у Львові.

В справі проєктованої четвертої воєнної позички видав я відозву до людности краю, яку в прилозі пересилаю Всесвітлішій Консistorії і упрашаю зі згляду на патріотичну ціль позички і далеко ідучі угодіння, з яких будуть могли користати субскрибуючі, о розвиненє зі Своєї сторони вже тепер успішної акції, щоби духовенство в почуваню патріотичного обовязку не тільки як най-видатніше взяло участь в субскрипції але передовсім з проповідницї і приинних нагодах заохочувало людність до участі субскрипції.

За ц. к. Намісника

Гродзіцкій.

До

ЛЮДНОСТИ КРАЮ!

Знаменитий вислід третої воєнної позички дав доказ незвичайної господарчої сили Держави та незломної віри в побіду і повну слави будучність Монархії. Під напором неприятелів зросла могутність Держави і моральна сила її народів.

Вже ворог посоромлений у безперервній черзі наших побід зневірив у можливість побіди над нами в отвертїм полі та намагає пересунути осередок тяготи борби на господарче та фінансове поле.

Аби і на сїм полі подібно єго зустрінути та провинелити до мира тривалого та забезпечуючого спокійний господарчий розвій краю, треба ще дальшого напруження всіх сил цілої суспільности.

Та в сїй цілі виложило Правительство на часі четверту воєнну позичку до підписки із тим незломним переконанєм, що всі верстви суспільности свідомі, що від судьби Держави зависима їх власна судьба і щастє їх родин, возьмуть без сумніву як найдодатнішу участь в сїй підписці а се тим більше, що теперішня підписка є смітована на услівях, які дають запоруку найпевнішого і найліпшого уміщення капіталу а zarazом дають можливість навіть найбільшійшому участити у тому патріотичному ділі.

Плян наших ворогів побідити нас у господарчій боротьбі буде безсумнівно розвіянй, наколи ціла суспільність зєдиненою четою буде ступати тривало дорогою обовязку та подасть Державі средства потрібні до забезпеченя нашої державної і горожанської егзистенції перед наступаюми ворога.

Хай отже кождий довершить свого обовязку та спішить підписати четверту позичку воєнну.

За ц. к. Намісника

Гродзіцкій в. р.

До

Високопреподобного гр. кат. Епископского Ординаріату у Львові.

Відкликуючи ся до оповіщеного в часописях запрошеня до підписки на четверту воєнну позичку, ц. к. Намісництво має честь уділити в прилозі відпис рескрипту Пана ц. к. Міністра Віроісповідань і Просвіти з дня 3. цвітня 1916. Ч. 1167. К. У. М. спрямованого з нагоди сеї справи до Ординаріатів інших коронних країв, до відома Високопреподобного Ординаріату і просити Високопреподобний Ординаріат, аби зволив підмогти сю акцію в міру можности і заходячих обставин по думці всказівок, які є подані в покликанім рескрипті.

Заразом примічає ся, що Пан ц. к. Міністер віроісповідань і Просвіти на основі Найвисшої постанови з дня 7. цвітня 1916. з нагоди сеї позички уповажнив ц. к. Намісництво до уділюваня у власній області діланя, державного зіволєня по думці рзпорядженя міністерияльного з 20. червня 1860 В. з. д. Ч. 162 на позбуванє і обтяжуванє церковного закладового майна як також Епископських дібр столових без огляду на висоту квоти з застереженєм осягненя на се також призову церковних властей.

Повідомляючи о тім упрашаю Високопреподобний Ординаріат, щоби зволив в кождім случаю віднести ся без проволочки до ц. к. Намісництва, наколи буде ходити о зіволєнє на позбутє або обтяженє згаданого майна на цілі позички, о котрім мова.

За ц. к. Намісника

Кадиї.

ABSCHRIFT.

Der Minister für Kultus und Unterricht.

Z: 1167/K.U.M.

WIEN, am 3. April 1916.

An

das bischöfliche Ordinariat in Lemberg.

Der Erfolg der dritten Kriegsanleihe hat die Ergebnisse der beiden vorangegangenen Kriegsanleihen noch weit übertroffen, indem mehr als vier Milliarden Kronen in Oesterreich gezeichnet wurden.

Dieses Ergebnis ist zum grossen Teile der überaus dankenswerten Förderung zuzuschreiben, welche die Anleiheaktion seitens des katholischen Klerus gefunden hat.

Um nun der zur Deckung der weiteren Kriegskosten erforderlichen vierten Kriegsanleihe, welche demnächst zur Subskription aufgelegt werden wird, einen womöglich noch grösseren Erfolg zu sichern, wird es wiederum der patriotischen Mitwirkung der gesamten Bevölkerung bedürfen.

Ich beehre mich deshalb neuerdings an das bischöfliche Ordinariat mit dem ergebenen Ersuchen mich zu wenden, auch dieser Anleihe eine möglichst ausgedehnte und möglichst intensive Förderung nach allen Richtungen zuteilt werden zu lassen, wie ich sie mit meiner Zuschrift vom 14. Oktober 1915, Z: 3146/K.U.M. für die dritte Kriegsanleihe erbeten habe.

Da die Bedingungen der Anleihe wiederum ausserordentlich günstige sein werden, so wird eine möglichst weitgehende Beteiligung von Kirchen- und Stiftungsvermögen durchaus zweckmässig erscheinen (auch im Wege der Aufnahme von Lombard- und Hypothekendarlehen gegen Rückzahlung bis zum Einlösungstermin der vierten Kriegsanleihe.).

Desgleichen wird eine womöglich noch gesteigerte Einwirkung der Geistlichkeit sowohl durch Belehrung über die patriotische Pflicht zur Zeichnung, als durch erläuternde Aufklärung über die Vorteile und die Modalitäten der Beteiligung insbesondere unter der ländlichen Bevölkerung für ein günstiges Ergebnis der Anleihe von grösster Bedeutung sein.

In dieser Richtung wäre es besonders zu begrüessen, wenn sich die Geistlichkeit möglichst zahlreich an der Voranstaltung populärer Vorträge beteiligen würde.

Як в тутешнім зарядженю під днем 20. жовтня 1915. Ч. 1864/Орд. відносились до Всч. Духовенства і вірних з горячим візванем і з найтеплішим порученем до взяття участі в III позиції воєнній, так також і тепер відкликуючись і вповні повторяючи те поручене завзиваємо Всч. Духовенство, щоби так само своїм прикладом субскрипції IV. позички взяло як найбільший і найвидатніший уділ і вірних до тогож при кожній нагоді побудило, заохотило і успішно загріло. Митрополичий Ординаріят надіє ся, що наше Духовенство і вірні, як завсїгда, так і тепер той великий, патріотичний обовязок радо, охочо і готово сповнять, що на престолі Вітчизни після своєї спромоги зложать жертви любови для Вітчизни і Монархії такі, на які їх лише з найщирішого серця стане. І в тій найліпшій надії відзиваємо ся до всіх, щоби завчасу свої уділи в тій позиції зголошували і до неї як найчисленніше приступали.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 29. цвітня 1916.

Ч. 32.

Ч. 2399 — Про введене т. з. літнього часу в р. 1916.

В. Президія ц. к. Намісництва в Бялій зауділила ту під датою 22. цвітня с. р. слідує:

До

Всесвітлішого гр. кат. Митрополичого Ординаріату у Львові.

В дневнику державних законів оголошено під ч. 111. розпоряджене цілого Міністерства ч. 21. цвітня 1916 що до введеня так званого літнього часу в році 1916.

Щоби заощадити позістаночі до диспозиції для цілий освітлення опалови матеріяли, буде в Австро-угорській Монархії, обсаджених нами обшарах Росії і Балкану, як також в державі німецькій і обсаджених нею ворожих обшарах, час в літі пересунений о одну годину. Сувротив того день 1. мая 1916 розпочне ся дня 30. цвітня 1916 в вечер о годині 11-й, після дотеперішого числення часу, день 30. вересня 1916 скінчить ся по гадці сего припису, в годину по півночі.

Зміна ся має на ціли уможливлене раціонального вихіснованя деяного світла в літніх місяцях.

О тім повідомляю Всесвітліший Ординаріят наслідком рескрипту пана Міністра внутрішних справ з 16. цвітня 1916 Ч. 18374 з просьбою, о як найширше розповсюднене відомости о сій зміні поміж людністю тамт. архієпархії, при помочи оголошень з проповідальниці в поодиноких парохіях, і т. п. щоби охоронити людність від евентуальних шкід, які моглиби повстати для неї наслідком спізнєня термінів в урядах, несвідомости зміни годин руху залізничного, поктового і прочих.

Рівнож схоче Всесвітліший Ординаріят зарядити, щоби находячі ся на вежах церков тамт. архієпархії годинники зістали — о скілько можности — вже в ночи з 30. цвітня на 1. мая в відношеню до уживаного дотепер в даній місцевости часу місцевого або залізничного, посунені о одну годину вперед і так позістали аж до кінця вересня.

В сих отже місцях, в яких місцевий час ріжнив ся дотепер від так званого середно-європейского часу, уживаного дотепер на залізницях на почтах, позістануть сі ріжниці в відношеню до нового часу залізничного зглядно поктового також в літі 1916 незмінєні.

Головний натиск схоче Всесвітліший Ординаріят положити на се, щоби підчинєні парохіальні уряди через зміну урядових годин або інших термінів, дотепер перестеріганих, не ударемнили успіхів сего зарядженя.

За ц. к. Намісника

Гродзіцкый.

Те уділяє ся Всч. Духовенству до оголошеня вірним і як найточнішого застєсованя ся.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 28. цвітня 1916.

Ч. 33.

Ч. 2440. — Власть деканів, позволяти відправу Літургії на дворі коло церкви.

Позаяк в многих парохіях бувають церкви так малі, що не можуть помістити всего народа, прото уділяє ся ВЧ. ОО. Деканам на сей рік власть, позволяти відправу св. Літургії в неділі і свята на дворі коло церкви на престолі принадлежно устроєнім, котрий до ніяких інших цілий служити не має, на антиминсі в головного престола в церкві взятім, і з потрібними осторожностями. Мають ся отже ОО. Парохи в тій річі до своїх ОО. Деканів удавати.

Однакож мають дотичні Душпастирі по всій можности старати ся о церкв відповідної величини, та і ВЧ. Декани нехай на тоє впливають; бо замала церкв єсть всегда дуже некорисною для душпастирства.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів 28. цвітня 1916.

Ч. 2497. — В справі нового св. мира.

Пригадує ся Всч. Настоятелям деканатів, що суть обов'язані зараз по посвяченню нового мира о тоєж просити і о наспішім мирі зараз кондеканальний Клер повідомити. А всі Душпастирі є обов'язані, мир св. для своїх парохій безпроводочно або на визначенім необавом по Великодні соборчику, або, если такой соборчик не назначає ся, кождий осібно обновити так, що після припису Синоду (ст. 93) мають в протягу місяця від посвячення нове миро св. у себе мати а строгий обов'язок чуваня над тим єсть наложений на самих Всч. Деканів. Уживанє давного мира св. по посвяченню нового (г. є. по відповіднім терміні одержаня тогож) єсть під гріхом смертним заказане і уживанє тоє може лиш св. Апостол. Престол дозволити.

Понеже пересиланє св. мира поштою або залізницею не єсть дозволене, проте мають ОО. Декани нове миро св. самі особисто або через иншого Священника свого деканата побирати. І ОО. Парохи мають правильно побирати миро св. самі або через Сотрудника; а еслиби хто з ОО. Парохів про перешкоду мусів посилати свіцкогo післанця, то має бути післанець безпечний, і посилка має опечатаною посилати ся і звертати ся.

Не лиш Всч. Настоятелі деканатів, але і ОО. Парохи Львівського деканата мають побирати миро св. безпосередно в канцелярії парохіяльній у св. Георгія у Львові і то в дни седмичні (не недільні або святочні), в годинах 10—12 рано або 4—7 зполудня; однакж так Декани як Парохи Львівського деканата, хотьби і особисто побирали миро св. всегда з сопроводженєм письма урядового, котре мають віддати в тійже канцелярії парохіяльній.

Мирниця деканальна має бути міцна, з добрим закручуючим ся затканєм і з давнішого мира, котре всьо має бути спаленим, зовсім очищена. То само розуміє ся також о мирницях парохіяльних.

Вкінці примічає ся, що миро св. для деканатів видає ся звідси в означеній кількості одної або півтора або двох мірок (1 мірка = $\frac{1}{8}$ літри), після меншого або більшого числа церков в деканаті. І Всч. Настоятелі деканатів най мають якусь відповідну міру для поодиноких церков, хотьби розличну для матерних і дочерних церков.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 30. цвітня 1916.

Ч. 2443. — В справі цінних ефектів в поодиноких парохіях
Архієпархії Львівської.

Завзивають ся Всч. уряди парохіяльні, щоби найдалше до кінця місяця мая с. р. предложили дотичному урядови деканальному виказ в двох примірниках всіх цінних ефектів вінкульованих і невінкульованих належачих чи то до парохії, чи церкви, чи становлячих капітал богослужбних фондаций з докладним означенєм при облігаціях і листах заставних, 1) Назвиско фінансового Товариства, котре видало ті облігації чи листи заставні. 2) Серію. 3) Число. 4) Квоту, на яку Лист заставний звучить і наконець 5) Дословний відпис клявзулі вінкуляційної з числом і датою; — при книжках щадничих мають означити назву Товариства фінансового, число книжки, квоту

уміщену а також дословний відпис клявзулі вінкуляційної, як при Листах заставних.

Всч. Уряди деканальні мають справити відповідну книгу і до неї вписувати для кожної парохії окремо той виказ. Один з тих виказів задержать в актах деканальних, а другий примірник разом з всіх кондеканальних парохій відішлють до Митрополичої Консистоїї найдалше до кінця червня 1916 р.

Если би в якій парохії запропастив ся який цінний папір, то мають Всч. Уряди парохіяльні внести з виказом запропашених ефектів з докладним їх означенєм, як висше сказано, до Митроп. Консистоїї прошене о амортизацію тихже і виданє нових цінних ефектів.

Наколиби в якійсь парохії не находили ся ніякі цінні ефекти, то дотичні Уряди парохіяльні мають внести до уряду деканального письмо, що ані парохія, ані церков не посідає ніяких цінних паперів.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 30. цвітня 1916.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 2224. Дня 19 марта с. р. упокоїв ся в Римі Єго Еміненція Гієронім Марія кардинал Готті, Префект св. Конгрегації de Propaganda Fide і для справ східних Обрядів, в 82 році житя.

В почутю щирої вдячності за єго повні посвятї труди і стараня для Католицької Церкви взагалі а з окрема для нашого святого Українсько-Католицького обряду — поручає ся душа Єго горячим молитвам Вс. Духовенства і вірних.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

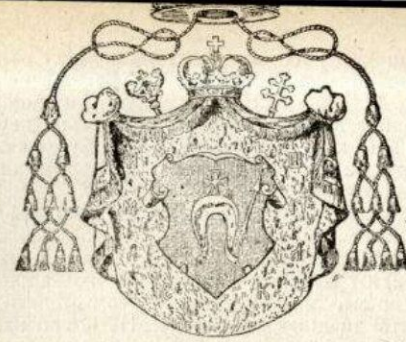
Львів, дня 30. цвітня 1916.

Андрей Білецкий

Офіціал.

Алексій Пясецкий

заст. канцлера.

Львівско - Архієпархіяльні
ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII.

Видано дня 20. мая 1916.

Ч. IV.

Ч. 36.

Ч. 2167. — В справі опіки над воєнними сиротами.

Сьвітова війна, що кервавою луною знялась над всіма майже краями Європи і від двох літ забирає безпощадно мільйонів жертви майна і крови, діткнула страшно тяжко і наш нарід.

Правда, — на жертви життя і майна ми були приготовані, бож се звичайна ціна, за яку здобувають собі народи красшу будучність, і для того сини нашого народа, коли цісарський поклик візвав їх під хоругви, спішили як один муж та з пісню на устах сповнити свій обовязок зглядом держави; а попри них голосились десятки тисяч молодих добровольців в ряди Січових Стрільців, бо загальне одушевлене і пересвідчене про слушність нашої справи не дозволило їм остаги тоді дома, коли на поли бою мала рішитись будучність нашої держави, а з нею і доля нашого народа.

І пішов у бій цвіт народа, его сила, его найкрасша частина, пішов під кличем: за цісаря і вітчину! за красшу долю України!

А дома остались старі батьки, жінки та діти.

І не лукавив наш народ, не вів в тій тяжкій для держави хвилі подвійної політики, але цілим, неподільним і щирим серцем станув по стороні австрійської держави, в якій під благодійним панованем славної династії Габсбургів найшов захист і свободу визнавання католицької віри в грецьким обряді, та плеканя рідного слова. На тій основі станули від першої зараз хвилі всі князі нашої церкви, станули наші політичні провідники, станув весь український народ, — се годить ся з натиском зазначити і сего не в силі ніхто нам заперечити.

А однак судилось нам перенести крім звичайних жертв, які потягає за собою кожда війна, ще иншого рода жертви, котрих ми ніяк не надіяли ся,

а які відбилися в першій мірі на нашій Духовенстві. І саме ті ненадійні терпіння та жертви є для нас найбільше болючими. Та годі, ще не пора нині про се говорити, — така видко була воля Божа, таку пробу і покуту допустив на нас Господь, щоби нас утвердити в наших ідеалах, щоби наші передвоєнні кличі: вірність для католицької церкви, Габсбурскої династії і українського народу, стали для нас ще дорозшими, бо тепер окуплені они кровю і неповинними терпіннями.

„Иже не приймать креста своего и къ саждѣ мени градѣтъ, ижесть мѣні достойнѣ“ (Мат. X. 38.), каже наш божественний Спаситель, длятого благаймо Єго, щоби і сей крест, який Він вложив на наші рамена з нагоди світової війни, став ліком, уздоровленем і жерелом ласк для цілого народа.

Чим лютіше время, тим більше треба нам сталити нашого духа і оживляти ревність в молитві та ділах милосердя. Не подвоєна, але потроєна праця для слави Божої і добра народа нехай буде для кожного з нас найсвятішим нині обовязком.

Прорідилися ряди робітників на церковно-народній ниві, не стало в тій тяжкій хвилі між нами того, що бувби для нас світлим провідником, могутчою розрадою і опікою, — нашого Архієрея — не стало много інших тружеників, длятого на нас, Братя, тяжить великий обовязок також неприсутних заступити, щоби народ в хвилях горя не попав в зневіру, але щоби найшов в своїм Духовенстві батьківське серце, опіку і розраду.

Митрополичий Ординаріят констатує на основі одержаних доси звітів з великим душевним вдоволенем, що много оо. духовні станули справді на висоті свого звання; попри душевні потреби своїх вірних занялись також їх матеріальною долею, заопікувались убогими, хорими і сиротами, дали доказ великого і благородного серця та що вповні доросли до свого високого уряду. Они зрозуміли і перенялись ідеєю апостола народів, св. Павла, який каже, що: „кѣмъжъ крѣкъ кѣмъ, да кѣмъ ижекъ силѣс“ (1 кор. IX. 22.) отже й они є всім для всіх в своїй парохії. Нехайже сам Христос буде за се для них належною нагородою!

Митрополичий Ординаріят вірить в те глибоко, що весь загал нашого духовенства переймесь тим самим духом та дасть доказ, що велика хвиля зродила у нас численних героїв апостольської ревности.

Дай то Боже милосерний!

Щоби однак гуманітарна праця наша, дорогі Братя, стала одноцільною і в першій лінії була присвячена тим потребам хвилі, які являють ся пекучими, уважає Митрополичий Ординаріят за річ конечну і на часі звернути увагу Всч. Духовенства на одну з таких найбільше пекучих нині потреб, с. є. на опіку над воєнними сиротами.

Тисячі борців лягло головами на полях боїв, а з ними пішли у жовнірську могилу тисячі батьків, голов родинних огнищ.

Чимало погинуло також невіст, материй від куль, в наслідок недуг, з голуду і поневірки.

А після одних і других лишилися в краю десятки тисяч бездольних сиріт. Хтож заопікує ся ними, хто подбає, щоби они не змарнувались, але вирошли на добрих членів церкви і свого народа?

Се наш, Братя, святый обовязок, для нас тут отворилось широке поле до гуманітарно народної праці як душпастирів і добрих синів того народа, з котрого ми вийшли.

Отворім Євангеліє св. Марка, а там в IX. гл. найдемо для себе вказівку: „И приймъ отрочѣ, постѣки ѣ посредекъ ихъ: и шевѣмъ ѣ, рече ймъ: Иже аще єдино такоукухъ отрочѣтъ приймѣтъ ко нма мое, мѣні приѣмѣтъ; и иже мѣні приѣмѣтъ, не мѣне приѣмѣтъ, но несаакнаго ма“. (Мар. IX. 36.)

Місцевість:

Деканат:

Парохія:

Повіт:

Почта:

Виказ воєнних сиріт.

Ч.	Імя і назвско сироти.	Імя родичів, їх стан, де перебувають, евентуально дата і причина їх смерті.	Маетковий стан родичів.	У кого приміщенна сирота? — Чи теперішня опіка над нею є під зглядом релігійним і національним вдоволяючою.	Чи і яка зміна опіки і длячого булаби вказана?	Примітка.

І чиж треба нам, дорогі Братя, ще більшої заохоти, ще інших мотивів? Ні, виразна воля нашого Спасителя є для нас найсвятішим мотивом і длятого доложимо всіх заходів, щоби в громадах, повірених нашому душпастирству, не змарнувалась ані одна однісінька дитина.

Праця наша в тім згляді буде дуже через те улешеною, що правитель-ство дає підмоги на военні сироти, а крім сего повстали у всіх трох наших галицьких епархіях окремі Комітети, які позасновували сирітські захисти.

Така організація існує для нашої архієпархії у Львові (при ул. Корняків ч. 1.) під назвою:

„Український Захист ім. Митрополита Андрея гр. Шептицького для вдів і сиріт передівсім по погибших на війні ц. і к. жовнірах“. Ся дуже важна інституція, яка стоїть під протекторатом Вєсвітл. о. генер. Вікарія і Офіціяла Андрея Білецького, повстала в навечеріє св. Андрея 1915 р; примістила у себе вже дотепер 100 дітей і має найліпшу волю так поширити свою діяльність, щоби прийти в поміч кож-дій военній сироті нашої Архієпархії.

Для поясненя подаємо, що під военними сиротами треба розуміти:

- 1) дітей, що в наслідок воєнних подій втратили обоїх родичів (смерть на поли бою, в наслідок пошесних недуг, або хоріб викликаних теперішними відносинами);
- 2) дітей, що в наслідок повисших причин втратили одно з родичів (батька або матір);
- 3) дітей, котрих родичі живють вправді, однак в наслідок воєнних подій находять ся деіноді, або не в силі дітьми заопікувати ся (при вій. ку, на заслано, евакуовані, невилічимо хорі, неспосібні до праці, стратили ціле майно і т. д.);
- 4) дітей, які ще перед війною втратили родичів, а тепер через війну своїх опікунів, від котрих мали удержане.

Для тих всіх сиріт постарася Львівський Комітет о правительственну підмогу і перешле єї для кожної парохії через дотичний Уряд деканальний. В тій цілі заряджує Митрополичий Ординаріят слідуєче:

а) Всі Всч. оо. душпастирі виготовлять після низше поданого взору докладний спис воєнних сиріт в своїй парохії, зглядно парохіях (коли обслуговують більше парохій) і найпізнійше протягом 14 днів предложать ті викази Митр. Ординаріятові;

б) подбають, щоби каждая сирота була приміщена при свояках, в місце ввій захоронці або і при чужій родині, однак очевидно не з мотивів зиску, але з християнського милосердя; нехай ті, що їх доля більше пощадила, відвдячать ся Господу Богу добрими ділами в хосен нещасливих сиріт;

в) Коли би для деяких сиріт не можна було ніяк найти приміщення в громаді або заходили якісь особливі обставини, тоді треба віднести письменно до Львівського Комітету, який примістить сю сироту в захисті.

Всч. Отці зрозуміють без сумніву, що справа про яку тут бесіда, є превеликої ваги і вельми пекучою, що як занедбане єї було би непростимою провинною проти церкви і народа, так навлаки енергічна праця в тім напрямі стане для кожного з нас жерелом нових заслуг перед Богом і суспільністю; длятого Митроп. Ординаріят кладе єї на серце і совість всего Духовенства і ожидає скорих і світлих успіхів.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріяту.

Львів, дня 20. мая 1916.

Ч. 2959. — В справі жертв для воєнно-отемнілих!

Минушого року повстала при Міністерстві внутр. справ у Відні окрема Кураторія, яка поклала собі за задачу заопікуватись тими жовнірами, що страшили на війні великий дар Божий, бо світло зору!

Щоби тих нещасних піднести на душі, вляти в них надію й охоту до життя, приучити їх якого ремесла і через се дати їм можливість заробкованя, занялась Кураторія збиранем жертв на сю ціль.

В склад Кураторії покликано як представника Українців Всв. і Впр. о. Крилошанина Івана Чапельського зі Львова (пл. св. Юра 5).

Позаяк між сими нещасними жертвами війни находить ся дуже много також жовнірів нашої народности, для яких попри матеріяльне забезпеченє треба би подбати о їх релігійні і національні потреби, ддятого є річно вельми пожаданою, щоби і наша суспільність причинилась своїми жертвами на сю благодню ціль на руки о. Крилош. Івана Чапельського. Сею справою зволють отже ОО. Духовні прихильно заопікуватись.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів 20. мая 1916.

ЖЕРТВА

На фонд воєнно-отемнілих:

жертвувала Всесв. і Впр. Митрополича Капітула 200 корон.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

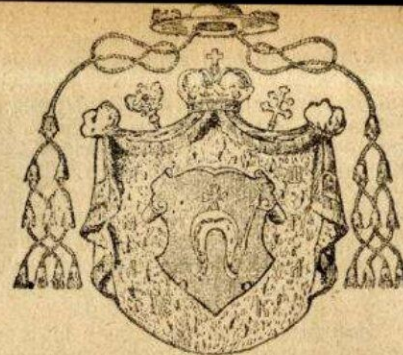
Львів, дня 20. мая 1916.

Андрей Білецкий

Офіціал.

Алексій Пясецкий

заст. канцлера.

Львівско - Архіепархіяльні
ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII.

Видано дня 8. червня 1916.

Ч. V.

Ч. 2441. — Постійне читанє побожне

яко найважнійше но і найлекше средство, щоби священник, а через него по всій можности і парохіяни удержували ся до кінця життя в любові Божій і вибавили ся від погибели вічної та прийшли до життя вічного в небі.

Відомо є, що **найважнімшим** средством до того, щоби витревати до кінця життя в любові Божій і вибавити ся від страшної погибели у муках вічних в пеклі та одержати безмірне і непонятне добро життя Божого в небі є, особливо взглядом священників, щоденне (з виїмком надзвичайних колись перешкод) розмішленє, а то на підставі безконечно великого діла Божого в вірі Христовій, після слів Господних: *„Тако возлюби Богь мірь, як і Сына своего єдиногодного далє єсть, да всякъ вѣруєй вонь не погинець, но имать животоє вѣчний“*: що за безконечна і непонята любовь Г. Бога для нас, що Г. Бог, проти котрого весь світ і всі можливі світи зовсім нічим суть, себе жертвовав і жертвує для нас. І тое, що розмішленє є для нас найважнімшим середником до любови Божої і спасеня нашого вічного, легко зрозуміти можна, бо при щоденнім розмішляню ми в цілім житю неустанно пригадуємо собі на Г. Бога і пекло і небо і на тое, що Г. Бог Самого Себе на кресті дав нам в ціну спасеня нашого і Самого Себе в Найсвятійших Тайнях дає нам в поживу на дорозі до життя вічного: отже хоч і той, хто розмішляє, може єще впасти в гріх смертний, але не може він в грісі смертнім позістати, но розмішляючи що день о Бозі, небі і пеклі мусить або покаятися або розмішляне залишити. Так отже щоденне розмішляне єсть найважнімшим середником до витреваня в цілім житю нашім в любові Божій і до спасеня нашого вічного в вірі Христовій.

Але треба зазначити, що розмишляє, если має ся належито, після по-
даваних в дотичних книгах правил відбувати, хочби лиш через скорочений на
1/4 до 1/2 годинний час, єсть зі значною трудностю злучене і духовної праці
вимагає а також звиклого, означеного часу кожного дня (найлучше рано); і ві-
роятна много єсть священників, котрі про тую трудність і працю не мають що-
денного розмишляня. Отже хочем тут звернути особну увагу на то, що можна
найлекшим способом розмишленє заступити через дуже легке щоденне читанє
по божне, котре може бути з відповідної побожної книжки так, щобисьмо
мали тое читанє по можності що день в який небудь час дня, для кожного
з нас в поодиноких днях догідний, без особного на то приготования, крім зовсім
короткого визнаня о поміч Господа і Пресв. Діви, і то щобисьмо лиш по дуже
трохи читали, хоч з 1/4 години, без захованя приписаних для властивого роз-
мишленя правил.

Но розуміє ся само собою, що при такім щоденнім читаню побожнім
не можна мати головного наміреня цікавості зглядом того, що ми читаємо;
але головне наміренє мусить бути любви Божої і спасеня нашого вічного. І по-
заяк до одержаня від Господа Бога любви Божої і спасеня нашого єсть нам
від Господа найбільше молитва до кінця житя нашого приказана, прото мусимо
читаня наші побожні кожного дня хоч на 3—5 частий поділити і по кожній
частині короткі прошеня до Господа і Пресв. Матери Божої повтаряти; впрочім
ніяк не мусять прошеня наші тодішні точно держати ся змісту читаня, но мо-
жуть бути взагалі такі, котрі при нашім тодішнім стані найпотрібніші нам ви-
дають ся, і можем ті самі через дуже довгі дні читаня повтаряти, доки наші
молитви не будуть нас більше обходити. А вкінці по 3—5 молитвах по читаню
побожнім звернім ся на закінченє ще раз (довше або коротше після волі на-
шої) до Господа, молячи єго найперше великим милосердієм Найсв. Серця Го-
споднього після обітницї Єго, а крім того руками Пресв. Діви, заступленєм св.
Обручника Йосифа, молитвами і охороною св. Ангелів хоронителів наших, мо-
литвами Святих дня того і всіх Ангелів і Святих і св. Душ в чистилищи. А мо-
лячи Господа також через молитви св. Душ померших, просім Єго найкоротше
і за них і змовмо устно в користь їх три рази відпустове визванє: *Ісусе,
Маріє, Йосифе! Наділенє відпустом 7 літ і 7 чотиридесятниць за кожний
раз і повним відпустом раз на місяць при сповіді і причастію (помоленя ся
після інтенції св. Отця при сїм відпусті не жадає ся). А тим способом докінчим
наше щоденне побожне читанє.*

А з того ту сказаного видимо, що хоч тое побожне читанє як найлекше
єсть і майже жадної трудности і праці не вимагає, а однакж оно дійсно го-
ловний пожиток розмишляня заступити для нас може, бо і ту неустанно в цілім
житю на любов Божу і вибавленє нас від вічної погибели в пеклі і одержанє
житя вічного в небі, в вірі Христовій памятаємо і що день неустанно о тое Г.
Бога просимо і під матерне заступленє пресв. Матери Божої удаєм ся.

Так до розмишляня як і побожного читаня потребуємо відповідної
книжки; тут же подаємо два діла котрі відай до побожного читаня найпожи-
точніші будуть, одно I. писанє до читаня а друге II. писанє до розмишленя,
бо і всі діла до розмишлянь писані можуть цілком так, як висше сказано, і до
самого лиш побожного читаня употребляти ся. І так:

I. Яко діло до читаня наводимо:

Vogel, Lebesbeschreibungen der Heiligen Gottes, auf alle Tage des Jahres.
Mit zur Nachfolge ermunternden Lehrstücken. Два великі томи in quarto, після двох
півроків.

Є само собою ясным, що житя Святих суть ще лекші і інтересніші до
читаня ніж інші побожні діла. А не всі житя Святих суть однако добре пи-
сані, і суть в всяких мовах розличні житя Святих; а *Vogel*, житя Святих до най-

лучших в якій небудь мові належить. З сего житя Святих видимо, як Господь
Церков свою св. від самого початку і в пізніших століттях; і як вів поодинок-
их християн і розличні терпіння і покушеня давав їм, бо всьо в руках Божих
єсть і нічо так в Церкві св. як і в житю кожного з нас, без волі і допусту
Божого стати ся не може. І хоть і Господь і як великі зла на Церков св. і на
нас допускає (як прим. страшні муки Християн в перших віках) і завсїгда все,
если ми Господеви офіруємо ся і єго о поміч просимо, силою Божою а часом
і чудним способом на дуже велике добро Церкви і наше буде.

Видимо і то, як все в Церкві сповняють ся слова Господні: *„Знаменія
же впровадимъ сія послѣдуютъ: именемъ моимъ бѣсы изженутъ; языки воз-
глаголютъ новы; змѣя возмутъ; аще и что смертно испіють, не вредитъ ихъ; на
недужныя руки возложатъ и здрави будутъ“.* (Мар. 16., 17.).

Несомнінно з того діла може Священник також дуже много і для паро-
хіян употребити, і єсть там дуже много Святих восточної Церкви. А если в ро-
дині Священника суть такі, що німецькі книжки читають, то певно читанє се і для
них після сказаного дуже до любви Божої і спасеня їх причинить ся. Спеціально
же примічає ся, що для кожної образованої господині дому найліпше буде,
если возьме собі до наслідования св. Францішку римску (*Vogel I.* в день 19.
марта); однакж не до наслідования у всім, але лише так, як Господь Бог Сам
схоче нам дати і дасть нам наслідувати.

Діло се можна одержати через *B. Herder, Verlag, Wien I. Wollzeile 33.*
і стоїть оно K 9— а оправне K 11'80. А друге діло:

II. писанє до розмишляня, єсть *Ludovici de Ponte, Meditationes*; відай суть
то найобширніші розмишленя о цілій вірі християнській, в 6 частях:

- 1) de peccatis et hominibus novissimis,
- 2) de incarnatione usque ad baptismum Christi,
- 3) de vita publica usque ad passionem,
- 4) de passione Christi,
- 5) de eius glorificatione,
- 6) de Divinitate et beneficiis Dei naturalibus et supernaturalibus.

І се діло можна спровадити через *B. Herder*, але єсть оно відповідно
дорожше: K 32'25 а оправне 41'70. А любов Божу і вибавленє від погибели
вічної в пеклі і жите вічне в небі не можемо ми після волі Божої иншою до-
рогою від Господа Бога одержати, як лиш через вочеловіченє і смерть крестну
Сина Божого за нас після слів св. Ап. Павла (1. Кор. 1., 15.): *„Слово бо крест-
ное погибающимъ убо юродство єсть, а спасаемимъ намъ сила Божія єсть“.*
І если ми книжку до розмишляня писану уживаємо до побожного читаня, то
крім того, що висше сказано, можем при тім же читаню ще ту дуже пожадану
річ додати: Позаяк в розмишлянях звичайно много мість з письма св. цитує
ся, то звичайно можна буде нетрудно на кінці читаня перед посліднім звер-
ненєм ся до Господа вибрати собі якийсь короткий текст іменно з письма св.,
щоби тойже через слідуєчий час від нинішного до завтрішного читаня ча-
стійше собі повтаряти. Впрочім той сам текст можна собі на два або на многі
дні позіставити.

Всьо тут зглядом побожного читаня наведене уділяє ся Всч. Священ-
ству до розваженя і евентуального ужитку після свого погляду, як також зі
змїнами, які кому добрі видавати ся будуть. Вкінці же додаєм слідуєчі дві
дуже важні уваги.

Перша дуже важна увага єсть, що віра Христова не спасє нас, если не
будемо мали такої, як повинна бути любви Бога і ближних. Завсїгда бо стоїть
для всіх нас слово Христове: *„Возлюбихи Господа Бога твоего всѣмъ сердцемъ
твоимъ, и всею душею твоею и своею мыслію твоею и всею крпностію твоею;
сія єсть первая і большая заповѣдь“.* А що до ближних всіх, св. Ап. Йоан

мовить: „Возлюбленні, возлюбимь другъ друга, яко любя отъ Бога естъ“ а св. Ап. Павло мовить: „Аще любве не имамъ, ничтоже всмь“. І єсмо конечно обов'язані по воли Божій також тих правдиво любити, котрі нам неприємні і противні суть.

Другу дуже важну увагу додаємо, щоби ми мали постійну, неустанну набожність до найсв. Серця Господа І. Христа і щобиємо в молитвах своїх все і неустанно до того же найсв. Серця удавали ся і на дотичні обітницї Господні покликвали ся. Бо Господь обіцяв, що не буде мати міри ні границі в уділюваню ласк своїх всім, котрі тихже в Серцю Его шукати будуть; і що імена тих, котрі будуть старати ся набожність сю розширяти, будуть незмазані в Его Серцю записані. А що дотичні явленя Господні і обітницї суть цілком певні, зри о тім в АЕп. Відомостях 1914 ч. 23. (стор. 25. с. ч.).

Тут ще при сій спосібности примічає ся, що тепер печатають ся від Митр. Ординаріату в друкарні статути і карти вписові брацтва Найсв. Серця Ісусового; а коли зглядом відпустів тогож брацтва правильно треба присоєдиненя (агрегації) до римського Архібрацтва, но се тепер з причини війни зробити не можна, проте внесено прошене до св. Ап. Престола, щоби Митр. Ординаріат сам міг відпустити ті брацтва тим у нас зауділювати. Но розуміє ся, що побожність до Найсв. Серця Господа І. Христового можем хоч і без всяких брацтв мати. Удаваймо ся неустанно до Найсв. Серця Господа І. Христа, так як взагалі знаєм із слів Христових, що Господь Бог хоче, щоби ми в молитвах наших Богу уприкрили ся.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів 5. червня 1916.

Ч. 39.

Ч. 2914. — В справі окремих молитов в празник св. Духа о мир.

Президія Епископских Конференцій віднесла ся ту з припорученем, щоби в часі сегорічного Празника Сошествія св. Духа було заряджене особливше Богослужене до св. Духа на упрощене як найскорішого мира, який положив би кінець кєрвавим змаганям Народів.

Митрополичий Ординаріат зауділяє отже се всім Всч. ОО. Душпастирям в АЕпархії і поручає, щоби в повисше вираженім наміреню або в сам празник або в Попразденьстві відправлено такі богослуженя в поодиноких парохіях в такий спосіб, як то перед Сошествієм св. Духа попереднійше (гляди АЕп. Від. з р. 1897 стор. 83*) від Митроп. Ординаріату було заряджено.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 1. червня 1916.

*) Начало обичне; по Отче наш тропар і кондак Сошествія; відтак молитва до св. Духа з акафісту до Пресв. Тройці; а вкінці 3. р. Отче наш, 3. р. Богородице Діво, які має священник враз Народом клячучи відмовити і отпуст; почім можна ще відспівати: Под твою милость.

Ч. 40.

Ч. 3484. — Приказ в справі частого і щоденного св. Причастія, для всіх Душпастирів і Катехитів.

I. *Всі ВЧ. Душпастирі* мають і сего року відправити богослужене о частім і щоденнім св. Причастію, враз з відданем ся Найсв. Серцю Ісуса Христа — цілком так само, як було приписано в Відомостях 1913 ч. 39. під I. ст. 55—56, так в неділю всіх Святих, як і в слідууючий четвер, п'ятницю і суботу, і також в неділю в сам празник Пресв. Евхаристії.

А если в якій парохії, та і в Відомостях 1912 ч. 34. (ст. 43.), акту відданя ся Найсв. Серцю Ісуса Христа нема, то належить его від парохії, де він є, відписати і на всегда для своєї парохії заховати. — Если же священник до наук вечірних в четвер, п'ятницю і суботу не має і не може дістати Послання пастирського „Від давна на цілій лінії працюєм“: то най употребити до тих наук Відомости 1912 ч. 41. (ст. 55—60), що без сумніву з дуже великою користію для парохіян буде.

II. *Всі же ОО. Катехити* всіх шкіл народних, виділових і середних мають і сего шкільного року обучати учеників в справі частого і щоденного св. Причастія — цілком так, як сказано в цитованих Відомостях під II. ст. 56—57; отже если того обучения сего року шкільного ще не було, то має оно з раз по одержаню сего зарядженя зділати ся.

А при тім повтаряє ся і Катехитам і Душпастирям також пригадка що до обов'язку вчасного першого Причастія дітей, также в Відомостях на ст. 57. наведена.

III. *Но так Душпастирі як і Катехити* народних, виділових і середних шкіл мають і кромі приписаного під I. і II. щорічного обучения неустанно старати ся о заохочене парохіян і учеників до як найчастішого і особливо щонедільного св. Причастія — після сказаного в цитованих Відомостях під III. ст. 57—58.

І додає ся тут, щоби ОО. Катехити всі звернули всяке своє старане передовсім на тоє, щоби тії ученики, котрі вже першій раз причащали ся, потому надаліше щомісяця сповідали ся і причащали ся, нім буде можна пізнійше до частішого св. Причастія, евентуально і без сповіди, наклонити їх. Но до сказаной щомісячної сповіди і св. Причастія конечним єсть, аби була для учеників кожної суботи спосібність до сповіданя ся.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 5. червня 1916.

Ч. 41.

Ч. 3485. — В справі відпустів; і спеціальні власти відпустові священникам в часі війни надані.

1. Молитва до Найсвятійшого Серця Ісусового.

О Найсв. Серце Ісусове, Ти жерело всего добра, поклоняю ся Тобі, люблю Тебе і з правдивою скрухою за гріхи мої жертвую Тобі бідне серце моє. Зділай его покірним, терпеливим, чистим, зділай его у всім сообразним з Твоїми желанями. Дай о Ісусе, щоби я в Тобі і для Тебе жив. Хорони мене в небезпеченствах, потіш мене в смутках, дай мені здорове тіла, поміч у всіх дочасних потребах, благословене Твоє у всіх ділах моїх і ласку смерти святої, Амінь. — Відпуст 100 днів (і за усопших) за кожний раз.

2. Всі св. Літургії, від якого небудь священника за померших в війні сій жертвовані, суть через цілий час війни сеї з повним відпустом престола у правильованого злучені. Близше о відпустах престола упривильованого зри в Відомостях 1913 ч. 95. (ст. 145—149).

3. Всі у війську служачі священники, мають через весь час війни власть посвячувати самим знаком креста св. побожні предмети (крестики, медалики і пр.) з папскими відпустами, не потребуючи до того (як звичайно крім війни) позволеня Епископа. Обширно о сих папских відпустах зри в Відомостях АЕп. 1901 ч. 82. (ст. 123—126); відпусти ті є дуже численні, впрочім до нашого обряду в найбільшій части не застосовані.

Но особливо належить до папских відпустів також відпуст в час смерти. Хто отже має при собі такий посвячений предмет, доступає без священника повний відпуст в часі смерті; лиш всли вже не може Тайни св. приймати, то треба устами, а если не можна, то хоч в серцю імя Ісуса зивати і смерть з рук Божих в нагороду за гріхи свої приймати.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 5. червня 1916.

Ч. 42.

Ч. 3486. — Світло перед Найсвятійшими Тайнами.

Понеже в теперішній війні нераз світла оливи або зовсім не можна дістати або лиш за недоступно високу ціну, прото Св. Отець, доки річ так єсть, полишив тоє благоразумію Ординаріїв, щоби дозволяли уживати инше світло перед Найсв. Тайнами: по можности рослинне або з воску пчїл або змішаного, а вкінци також світло електричне.

Світло перед Найсв. Тайнами має неустанно, день і ніч горіти; а вже що найменше треба єго зараз рано, скоро Церков отвирасє, засвітити і аж в вечер загасити. Но і тоді, коци Церков в ночи є замкнена, мусить доступ до неї завсїгда для всіх бути вільний, щоби той, хто хоче, міг коло Церкви, хоч замкненої помолити сє.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 5. червня 1916.

Ч. 43.

Ч. 2997. — Уповажненє для Душпастирів розрішати женихів від 3 оповідий і освяченого часу.

Від ц. і к. Апостольского Вікаріату полевого наспїло ту слїдуюче письмо:

№. 31.974.

Ап

das hochwürdigste gr. kat. Erzbischöfliche Ordinariat in Lemberg.

Wien, am 15. Mai 1916.

Vom Armeekommando wurde ich ersucht, dahin zu wirken, daß zur Vereinfachung und Beschleunigung der Kriegstrauungen zur Ertei-

lung der Dispens von allen drei Aufgeboten und von der geheiligten Zeit der zuständige Seelsorger, somit für die Braut beziehungsweise auch für den der zivilgeistlichen Jurisdiktion unterstehenden Bräutigam, der Zivilpfarrer bevollmächtigt werde.

Die Feldsuperiorate beziehungsweise die zur Trauung und zur Behandlung der Trauungsdokumente berufenen Militärgeistlichen wurden bereits von mir ermächtigt, diese Dispensen zu erteilen.

Ich bitte daher das hochwürdigste Ordinariat, dem Wunsche des Armeekommandos entsprechend die Diözesanpfarrer zur Erteilung der oberwähnten Dispensen bei Kriegstrauungen ermächtigen zu wollen.

Behufs weiterer Vereinfachung der Eheamtshandlungen erteile ich auch bereitwilligst meine Zustimmung zu allen während des Krieges vom hochwürdigsten Ordinariate zu erteilenden oder zu erwirkenden Dispensen von den kirchlichen Eehindernissen.

Emmerrich Bjelik, m. p.

Bischof, Apostolischer Feldvikar.

Узглядяючи мотиви повисшого предложєня, Митрополичий Ординаріят уповажнєє сям всіх душпастирів АЕпархїї в случаях, де сєго конечна потреба вимагати будє, розрішати женихів приступаючих до так званого воєнного вінчаня від трєх передслубних оповідий і від освяченого часу.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 1. червня 1916.

Ч. 44.

Ч. 3401. — В справі юрисдикції дотично війскових осіб заключаючих супруже в часі воєнним.

Ц. к. Апостольский Вікаріят полевий надїслав ту в тїй справі слїдуюче письмо:

Ап

das hochwürdigste gr. kath. Erzbischöfliche Ordinariat in Lemberg.

Wien, am 26. Mai 1916.

Das Apostolische Feldvikariat wird fast täglich von den Zivilpfarrämtern um Vornahme der Aufgebote der Militärpersonen oder um Weiterleitung des Aufgebotsansuchens an den zuständigen Militärseelsorger ersucht unter der Begründung, dass dem ansuchenden Pfarramte die zur Verkündigung berufene Militärseelsorge unbekannt ist.

Das Apostolische Feldvikariat kann naturgemäss keine Aufgebote vornehmen: die Weiterleitung an die kompetente Seelsorge würde aber die Eheangelegenheit bedeutend verzögern, abgesehen davon, dass die

zuständige Seelsorge aus dem einlangenden Gesuche der Zivilpfarrämter häufig nicht entnommen werden kann.

Um diesen Schwierigkeiten zu begegnen, hat das Apostolische Feldvikariat mit Zirkular-Erlass Nr. 16.455 vom 8. Juni 1915 alle Feldsuperiore der ganzen Monarchie auf Kriegsdauer ermächtigt, die Eheangelegenheiten aller der militärgeistlichen Jurisdiktion unterstehenden Personen, wenn sie auch in ihrem Bereiche nicht garnisonieren, über Ansuchen der Parteien oder Pfarrämter der eigenen Behandlung unterziehen zu dürfen.

Behufs Vereinfachung und Beschleunigung der Eheangelegenheiten während des Krieges erlaubt sich das Apostolische Feldvikariat das höfliche Ansuchen zu stellen, die unterstehenden Seelsorger mit der Weisung hievon in Kenntnis setzen zu wollen, dass sie sich um Vornahme von Aufgeböten der Militärpersonen, deren zuständige Seelsorge ihnen unbekannt ist, stets an das nächste k. u. k. Feldsuperiorat zu wenden hätten.

Für den Apostolischen Feldvikar:

Prälat *Leon Rendl*
Feldkonsistorialdirektor.

Митрополичий Ординаріат подає се до відома Всч. Духовенства і до застосування ся.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 5. червня 1916.

Ч. 45.

Ч. 2929. — Пересторога перед випродаженю старинних металевих предметів церковних.

Ц. к. Красвий Уряд Консерваторский в Кракові подає до відома Митрополичого Ординаріату, що велике запотребоване металів на воєнні цілі спричинило, що в Відні стануло спеціальне товариство для викупу металів. Се товариство має своїх агентів і представителів також в Галичині, котрі ізять по краю і намовляють Всечесне Духовенство до жертвованя, зглядно продажи на воєнні цілі непотрібних металевих річий церковних і дзвонів. За сим йде ся небезпека, що старі і неуживані предмети, котрі видають ся непотрібні або і зіпсовані, а однак мають вартість артистичну пам'яткову, можуть пропасти. Справді Центральна Консерваторська Комісія в Відні поробила стараня, щоби забрані предмети були передше розглянені; однак се не дас певности, щоби ся контроля була так точно переведена. Впрочім може стати ся, що гандлярі не віддадуть пам'яткових предметів до розглянення, а вивезуть їх для свого зиску просто за границю. Очевидно, що се була би велика шкода, бо такі культуральні пам'ятки повинні оставати ся на місцях, на котрих давні покоління їх полишили, і повинні там переховувати ся для потомности надальше, як бісери штуки і найцінніша прикраса Господних храмів.

Митрополичий Ординаріат перестерігає Всечесне Духовенство, щоби не позбувало ся предметів старинних і артистично цінних і не віддавало

річий, котрі могли би мати вартість пам'яткову, як: чаш, монстанцій, хрестів, амбулок, кадильниць, свічників, ліхтарів, дзвінків, всяких фігурок, різблених плиток і пр або старинних дзвонів, хочби они і не надавали ся вже до ужитку, бо всякі такі предмети мають більшу пам'яткову і культуральну вартість, як матеріальну, а з затрати їх вийшла би для культури без порівняня більша шкода і кривда, як той дрібний зиск, що одержало би ся з продажи сего матеріялу на воєнну ціль.

Колиж би для пам'яткової стійности даних предметів заходили які сумніви, може Всечесне Духовенство звернути ся до ц. к. Краєвого Уряду Консерваторського в Кракові (ул. Лобзовська) котре о скільки змога уділить свої вяснені або письменно або висилаючи на місце свого делегата.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів дня 25. мая 1916.

Ч. 46.

Ч. 3486. — Військові цвинтарі і гроби, їх уряджене і удержане.

Висока ц. і к. Команда II. Армії зауділила тут в сій справі слідуєче:

Q. E. N. 2.139/1.

Militärfriedhöfe und Gräber,
Errichtung und Erhaltung.

Feldpost 201, am 27. April 1916.

Zur Überprüfung bezw. Ergänzung des Gräberkatasters dann zur Sicherstellung der Geldmittel zur Errichtung und Erhaltung der Militärfriedhöfe und Kriegergräber wird der Befehl Op. Nr. 26.772 vom 12./9. 1915 durch die nachfolgenden Verfügungen erweitert:

1. Die Überprüfung bezw. Ergänzung des Katasters obliegt überall dort, wo Landesgendarmerie aktiviert ist, diesen Organen, welchen die Et. Stat. Kmdos und die Bezirkshauptmannschaften die grösstmögliche Unterstützung zu gewähren haben.

In den übrigen Teilen des Areebereiches treffen die Kpskmdos und das Et. Bez. Kmdo Radziwillow analoge Vorsorge.

2. Die Gendabtkmdten erhalten Karten im Masstabe 1:75.000, haben an Ort und Stelle die Katasterblätter zu überprüfen und den Platz des Grabes mit einem roten Punkt und einer Nummer in die Karten einzzeichnen. Die nähere Bezeichnung des Grabes (Grabnummer und event. sonstige Daten) ist in einer Legende zur betreffenden Karte zum Ausdrucke zu bringen. Die vollständig ausgefüllten Kartenblätter samt event. im Laufe der Erhebungen neu angelegten Katasterblättern sind ehestens an die Q. A bt. d. 2. A. K. einzusenden. Sämtliche, im Rayon befindlichen Einzelgräber sind sofort, wenn notwendig herrichten zu lassen und weiterhin in Stand zu halten.

Ein besonderes Augemerck ist der Nummerierung und Erhaltung der Aufschriften zuzuwenden.

Bei den Gräbern den Namenlosen sind Erhebungen bei der Ortsgeistlichkeit, dann Gemeindevorstehern und der Bevölkerung durchzuführen und tunlichst zu konstatieren, welchem Truppenkörper (wenn möglich auch Name und Charge) der Verstorbene angehört.

3. Es wird beabsichtigt, Soldatenfriedhöfe an geeigneten Orten zu schaffen, um die zerstreuten Gräber zu konzentrieren, wobei vor allem die bestehenden Ortsfriedhöfe in Betracht kommen. Es sind Anträge zu stellen, auf welchen Ortsfriedhöfen separate Abteilungen für diese Militärfriedhöfe zu errichten wären; wo dieser Vorgang untunlich ist, sind geeignete Plätze in Vorschlag zu bringen, welche sich für die Neuanlage von Soldatenfriedhöfen eignen.

Hiebei müsste auf die bereits bestehenden Massengräber bezw. Gräberfelder Rücksicht genommen werden.

Auf Grund dieser Anträge wird sodann von hieraus entschieden werden, wo diese Friedhöfe anzulegen bezw. bereits angelegte Soldatenfriedhöfe zu erweitern wären. Hierauf wird der Auftrag zur Exhumierung und Überführung folgen.

In der Antragstellung bezgl. Vereinigung der zerstreut liegenden Soldatengräber ist zu berichten, wie viel Einzelgräber (deren Katasternummer anführen) nach der Überführung für jeden der neuanzulegenden Soldatenfriedhöfe in Betracht kämen. In Hinkunft hat jeder Genposten bezw. das Et. Bez. Komdo Radziwillow den Vollzug über jede in seinem Überwachungsrayone ämtlich stattgefundene Exhumierung einer Kriegerleiche mit der näheren Beschreibung der Lage und Nummer des Grabes an das 2. A. K. Q. Abt. zu melden.

Sollte sich die Notwendigkeit herausstellen, einen separaten Zufahrtsweg von bereits vorhandenen Kommunikationen zu einem solch neu anzulegenden abseits liegenden Soldatenfriedhof auszubauen, so sind auch diesbezüglich Anträge zu stellen.

4. Die Schaffung und Erhaltung der Soldatenfriedhöfe bezw. Kriegergräber verursachen:

- a) einmalige und
- b) fortlaufende Auslagen.

Zu den einmaligen gehören die Kosten der event. Enterdigung, der Errichtung der Gräber auf bestehenden Friedhöfen und der Errichtung neuer Friedhöfe (einmaliger Beitrag, oder Kaufschilling), Umzäunung, Errichtung der Gräber, Kreuze, Beflanzung etz nebst einmaligen Prämien.

Zu den fortlaufenden Auslagen gehören die event. Annuiteten (Zinse), dann die event. Kosten der kurrenten Instandhaltung der Gräber und Friedhöfe.

Den Et. Stat. Kmdos wurde mit h. st. Befehl Q. E. Nr. 2.139 die Eisendung diesbezüglicher Kostenvoranschläge anbefohlen.

Um diese Voranschläge überprüfen zu können, ist von den unter ad 1) genannten Stellen zu melden, welches Flächenausmass für die neu anzulegenden Militärfriedhöfe beiläufig entfallen dürfte, wobei als Richtschnur zu dienen hat, dass für ein Grab 2 m² zu rechnen sind. Ferners ist auch noch die beiläufige Anzahl der notwendig werdenden Exhumierungen anzugeben.

5. Die Zivillbevölkerung ist zur Schaffung und Erhaltung der Kriegergräber soweit als nur möglich zur Mitarbeit heranzuziehen.

Diejenigen Ortsbewohner, welche für die zu vorgedachtem Zwecke geleistete Arbeit eine Vergütung beanspruchen, sind in Vormerkung zu nehmen. Hierüber ist bei Überprüfung der Ansprüche unter Rücksichtnahme auf die ortsübliche Entlohnung an das 2. A. K. Q. Abt. Feldpost 201 zu melden, worauf die diesbezügliche Entscheidung folgen wird.

Um in Anbetracht des edlen Zweckes der Aktion etwaige Forderungen der Bevölkerung im mässigen und gerechten Rahmen zu halten, ist an den Patriotismus und die Pietät der Bevölkerung entsprechend zu appellieren.

6. Die angeordneten Arbeiten sind sofort in Angriff zu nehmen und mit aller Beschleunigung durchzuführen.

Die Anträge werden bis längstens 15. Mai gewärtigt. Ergeht laut Verteiler.

Für den Armeekommandanten:

Schilhawsky Gen.

Подаючи до відома повисші зарядження, Митрополичий Ординаріят вживає сим Всч. Духовенство, щоби своєю як найревнійшою співучастю причинило ся до успішного переведеня тихже.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів дня 10. мая 1916.

Ч. 47.

Ч. 2894. — Збірка вовни і кавчуку в Австрії. — співучасть школи і клиру.

Від Високого ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просвіти наспіло ту слідуюче письмо:

Z. 13.745

Woll- und Kautschuksammlung in Oesterreich, Mitwirkung der Schule und des Klerus.

das hochwürdigste gr. kath. erzbischöfliche Ordinariat
in Lemberg.

Wien, am 10. Mai 1916.

Der ausserordentliche Bedarf an Textil- und Gummimaterialien für die Zwecke der Heeresausrüstung hat die Kriegsverwaltung veranlaßt, im Herbste v. J. eine Woll- und Kautschuksammlung in ganz Oesterreich durchzuführen, welche Dank der patriotischen Opferfreudigkeit aller Bevölkerungskreise, der zweckmässigen Organisation und der hingebungsvollen Mitarbeit aller beteiligten Faktoren, insbesondere der Schule und kirchlichen Behörden, zu einem durchschlagenden Erfolge geführt hat.

Dieses günstige Ergebnis der vorjährigen Sammelaktion einerseits, der vortgesetzte große und äusserst dringende Bedarf an Altmaterial dieser Art für Heereszwecke andererseits veranlassen die Kriegsverwaltung, im Wege des Kriegsfürsorgeamtes auch heuer eine ähnliche Woll- und Kautschuksammlung in ganz Oesterreich zu veranstalten, mit derselben bewährten Organisation wie im Vorjahre und unter nachhaltiger Mitwirkung der staatlichen Behörde, insbesondere der Schulfaktoren.

Eine ganz besondere Bedeutung für das Gelingen dieses Sammelwerkes muß aber einer aufklärenden und werbenden Mitarbeit der kirchlichen Behörde beigemessen werden.

Ich beehre mich daher im Sinne einer vom Kriegsfürsorgeamte gegebenen Anregung das hochwürdigste Ordinariat zu ersuchen, in geeigneter Weise Veranlassung treffen zu wollen, auf daß die Seelsorger durch persönliche Einwirkung und durch das lebendige Wort auf die Bevölkerung Einfluß nehmen und zu einer möglichst regen Beteiligung an dieser Sammlung auffordern und daß auch in den Amtsblättern der Kirchenbehörden auf dieses patriotische Hilfswerk aufmerksam gemacht und dessen tatkräftige Förderung allen beteiligten Faktoren ans Herz gelegt werde.

Der Minister für Kultus und Unterricht:

Hussarek.

Тое подає ся Всч Духовенству до відома і як найгорячіше поручає ся, щоби в патріотичнім своїм почуваню, як завсїгда так і тут всіх своїх сил і старань до як найуспішнішого переведеня сеї акції в користь нашої дорогої Вітчизни доложило.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 20. мая 1916.

Ч. 48.

Ч. 2868. — В справі посилок збірок грошових за границу.

В ц. к. Міністерстві Віроісповідань і Пресвіти зауділило Митрополичому Ординаріатові слїдуюче:

Z. 1.684/K. U. M.

Versendungs von Sammlungsgeldern ins Ausland.

An

sämtliche katholische Ordinariate und griechisch-orientalische Konsistorien und an den evangelischen Oberkirchenrat.

Wien, am 7. Mai 1916.

Es wurde in Erfahrung gebracht, dass ein grösserer Geldbetrag, der das Ergebnis einer in einer Diözese zu Gunsten der Katholiken Polens eingeleiteten Sammlung bildete, durch das betreffende Ordinariat der Schweizer Nationalbank in Lausanne auf Rechnung des „Comité général des secours pour les victimes de la guerre en Pologne“ in Vevey übersandt wurde.

Ich glaube bemerken zu sollen, dass eine Abführung von in Oesterreich gesammelten Spenden direct an die inländischen Hilfskomitees, eventuell auch an die staatlichen oder kirchlichen Behörden unseren Interessen weit besser entsprechen würde, als die Absendung derselben ins Ausland, die schon aus folgenden Gründen für uns abträglich erscheint:

Erstens ist dadurch die Möglichkeit gegeben, dass die gesammelten Gelder nicht den in Galizien oder im k. u. k. Okkupationsgebiete lebenden Polen zugute kommen, da das „Comité“ auch Beziehungen mit Posen und dem deutschen Okkupationsgebiete unterhält.

Zweitens wird dadurch, dass die Spenden erst auf dem Wege über das an ihren Bestimmungsort gelangen, der Ursprung derselben verwischt, während doch gerade die Tatsache, dass die Gaben der Opferwilligkeit der österreichischen Bevölkerung zu verdanken sind, ins rechte Licht gesetzt werden sollte. Schliesslich ist auch die Möglichkeit nicht von der Hand zu weisen, dass die Gelder durch das „Comité“ nicht bloss wohlthätigen sondern vielleicht auch uns schädlichen politischen Zwecken zugetührt werden.

Die Vermutung nahe liegt, dass der oberwähnte Fall der Versendung der in Oesterreich gesammelten Spenden ins Ausland nicht vereinzelt dastehen dürfte, beehre ich mich auf das im Vorstehenden Ausgeführte die Aufmerksamkeit des J. zu lenken und daran das Ersuchen zu knüpfen,

wegen Vermeidung bzw. Abstellung des geschilderten Vorgehens auch die unterstehenden kirchlichen Organe entsprechend verständigen zu wollen.

Der Minister für Kultus und Unterricht:

Hussarek.

Митрополичий Ординаріят подає се до відома Всч. Духовенства і до точного застосування ся.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, 20. мая 1916.

Конкурс.

Розписує ся конкурс на слідуєчі посади при Архикафедральнім Храмі св. Юра у Львові:

- а) дяна,
- б) закристияна.

Крім сего можуть бути прийняті до дяківської бурси 4 хлопці на науку. Рефлектуючі на повисші посади як також на прийняте до бурси дяківської мають до дня 15. липня с. р. внести відповідно удокументовані подання.

Від гр. н. Митрополичої Капітули.

Львів, дня 1. червня 1916.

Хроніка.

Найвисші відзначеня.

Висока Президія ц. к. Намісництва в Бялій подала до відома Митрополичого Ординаріату що:

Іх Ціс. і Кор. Апост. Величество зволило надати наймилостивійше в признаню особливо патріотичного і офірного поведеня супротив ворога:

1) Гр. кат. Деканови О. Павлови Лешкович Бачинському лицарский хрест ордера Франц Йосифа на стяжці військового хреста заслуги.

- 2) Гр. кат. Парохови в Мечищові о. Теодозієви Царови;
- 3) Гр. кат. Парохови в Князівску о. Михайлови Левицкому;
- 4) Гр. кат. Парохови в Перегінську о. Василеви Небиловцеви;
- 5) Гр. кат. Парохови в Ланах о. Каролеви Бардинови;
- 6) Гр. кат. Деканови в Тросцянци о. Анастасієви Лотоцкому;

7) Гр. кат. Парохови в Конохах о. Ксенофонтони Сосенкови — з того самого, повисше наведеного мотиву золотий хрест заслуги з короною на стяжці медалі хоробрости —
і вкінці 8) гр. кат. Вікарієви в Перегінську О. Григорієви Сапруці також з того самого приводу золотий хрест заслуги на стяжці медалі хоробрости.

Совітником і референтом Митрополичої Консистоії іменованій:

Ч. 2468. — Всев. О. Др. Константин Богачевский, завідатель при цер. Преображеня Господ. у Львові.

Крилошаньскими візнаками наділений:

Ч. 2470. — Всч. О. Алексій Пясецкий, парох Великополя, заступник канцлера Митрополичої Консистоії.

Управителями деканатів іменовані:

Ч. 193. — Всч. о. Теодор Богачевский, парох в Голини, управителем деканату Калуского.

Ч. 2854. — Всч. о. Стефан Петрушевич, парох в Холоєві, управителем деканату Струмילו Камінецького.

Місцеві завідательства одержали:

- Ч. 942. — о. Іван Заверуха, в Жукові дек. бережаньского.
- Ч. 1810. — о. Льонгін Гвоздик з Пуцилівцях дек. жидачівского.
- Ч. 1996. — о. Зеновій Жегалович в Лопатині дек. лопатиньского.
- Ч. 2009. — о. Яков Зробек в Урлеві дек. зборівского.
- Ч. 2042. — о. Амброзій Рибак в Стоянові дек. радехівского.
- Ч. 2103. — о. Ярослав Проскурницький в Дубі дек. Перегіньского.
- Ч. 2793. — о. Порфірій Боднар, Ч. С. ВВ. Дунаєві, дек. Нараївського.
- Ч. 2805. — о. Остап Охримович в Ялинковатім дек. тухлянського.
- Ч. 2805 а — о. Александер Лебедович в Дитківцях дек. брідского.
- Ч. 3151. — о. Йосиф Іванець в Любіні великім дек. городецкого.
- Ч. 2248. — о. Евген Дуткевич в Мальчицях дек. городецкого.

Завідательство exsurgendo одержали:

- Ч. 1050. — о. Іван Тимків в Грабівці дек. калуского.
- Ч. 1925 а. — о. Іван Стефанівский в Коростовичах дек. бурштиньского.
- Ч. 2258. — о. Володимир Яворский в Сихові дек. Львівського.
- Ч. 2332. — о. Василь Дуткевич в Манаєві дек. олісівського.
- Ч. 2346. — о. Ілия Гавришкевич в Завидовичах дек. городецкого.
- Ч. 2379. — Володимир Тисовский в Креховичах дек. рожнітівського.
- Ч. 2386. — о. Николай Стеткевич в Озерянци дек. бурштиньского.
- Ч. 2490. — о. Петро Коблак в Свістільниках дек. бурштиньского.
- Ч. 2571. — о. Михайло Бутринський в Черниці дек. підкаменецкого.
- Ч. 2619. — о. Іван Боднар в Кривім дек. радехівського.
- Ч. 2805 а. — о. Климентий Базилевич в Коноюшкові дек. брідского.
- Ч. 2860. — о. Константин Концевич в Мозолівці дек. зарваницького.
- Ч. 2862. — о. Йосиф Мицак в Густани дек. галицького.
- Ч. 2887. — о. Іван Чикита в Ольхівці дек. перегіньского.
- Ч. 2960. — о. Іван Стефанівский в Демянові дек. бурштиньского.

- Ч. 3288. — о. Еміліян Кузьма в Славній дек. зборівського.
Ч. 3288 а. — о. Яков Зробек в Пліснях дек. зборівського.

Системізоване співробітництво одержали:

- Ч. 1925 а. — о. Іван Стефанівський в Бурштині дек. бурштинського.
Ч. 2508. — о. Євген Венгрінович в Підгайцях дек. підгаєцького.

Тимчасове співробітництво одержали:

- Ч. 2012. — о. Павло Демчук Ч. С. ВВ. при цер. св. Георгія у Львові.
Ч. 1192. — о. Володимир Федусевич при цер. св. Георгія у Львові.

Сотрудниками приватними іменовані:

- Ч. 2663. — о. Омелян Король в Підгайцях дек. підгаєцького.
Ч. 2705. — о. Йосиф Рожанський в Мостишу дек. калуського.

ЖЕРТВИ

які вплинули до канцелярії Митрополичої Консисторії.

1. На „Петрів Гріш“:

Ур. парох. в Студинці 22 кор., ур. парох. в Стрелисках 30 кор.
Ур. парох. при Архикат. Хр. св. Юра у Львові збірка від парохіян 60 корон.

Ур. парох. в Глібовичах вел. 20 кор., ур. парох. в Підмихайлю 40 кор., ур. парох. у Відні 50 кор., ур. парох. в Лопянці: збірка в Церкві в Лопянці 15:60 кор., збірка в Церкві в Грабові 9:40 кор., о. дек. Юліян Твардієвич від себе 5 кор., — разом 30 кор.

Ур. парох. в Тросцяниці: збірка в Церкві 6 кор., о. дек. Анаст. Лотоцький від себе 4 кор., — разом 10 кор.

Ур. парох. в Вписках 17 кор., ур. парох. в Домажири 20 кор., ур. парох. в Лагодіві 3:60 кор., ур. парох. в Пацюзі: збірка в Церкві Новоселецькій 34 кор., о. парох. Николай Білецький від себе 66 кор., — разом 100 кор.

о. Йосиф Схрейверс завідаєтель в Уневі від себе і парохіян 40 кор., о. Іван Михайлів з Вороцова 50:50 кор.

Ур. парох. в Солонці 19:10 кор., ур. парох. Чижикові 2 кор., ур. парох. в Кадлубисках 40 кор., ур. парох. в Лютовисках: збірка в Церкві 6 кор., о. парох. Євген Ляхович від себе 40 кор., — разом 46 кор.

Ур. парох. в Загіречку 50 кор.

2. На червоний Крест:

Ур. парох. в Тросцяниці 10 кор., ур. парох. в Студинці 28 кор., ур. парох. в Сороках к. Львова: від Катарини Бар 10 кор., від Катарини Точинської 5 кор., від о. Ів. Райтаровського 5 кор., складка в Церкві в Сороках 40:34 кор., від Марії Куца 12 кор., Кат. Верешак 1 кор., складка в Церкві в Ляшках мур. 20:80 кор., Кат. Кебас 3 кор., Анна Пастух 2 кор., — разом 84:14 кор. — Ур. парох. в Бортниках 17 кор., о. Вас. Глуховецький з Борщович, збірка 153:30 кор., ур. парох.

в Бортниках в акафісту 38:29 к., від школярів і вояків 6 к., від будника місц. 1 к., разом 45:29 к., — ур. парох. з Толщеві 20 к., ур. парох. в Августівці 60 к., о. Калинський з Головецька від пар. і від себе 25 к., о. Євген Бахталовський з Болшова збірка 80 к., ур. парох. в Августівці 66 к., о. Р. Охримович збірка в Уричі 40 к., ур. парох. в Наварії 33:30 к., — о. Мих. Левицький з Княжівського збірка 30 к., від себе 10 к., — разом 40 к. — Ур. парох. Грибовичах збірка 40:24 к., о. Євген Гаврилук збірка з Волі вел., Ілова і Стільська 157:54 к., о. Ом. Король з Саранчук збірка 84:74 к., о. Вол. Мармаш збірка в Рокитні 102:40 к., ур. пар. Чемеринцях збірка 80 к., з скарбони Ц. 10 к., о. Корольок 5 к., п. Королюкова 5 к., — разом 100 к. — Ур. парох. в Олеску 110 к., ур. парох. в Підлиску 20 к., о. Николай Білецький з Пацюзка збірка в Пацюзі 38 к., в Новоселиці 29 к. від себе 33 к., — разом 100 к.

3. На молитвенники:

Ур. парох. в Підгірках 17:65 кор., ур. парох. в Тросцяниці коло Бережан 10 кор., ур. парох. Студинці 13 кор.

4. На дарунки великодні для жовніврів:

Ур. парох. в Сороках к. Львова: від о. Ів. Райтаровського 10:50 кор., від поодиноких парохіян 13 кор., — разом 22:50 кор.

Ур. парох. в Сороках к. Львова: складка в Церкві в Сороках 61:20 кор., о. Іван Райтаровський 5 кор., поодинокі парохіяни з Сорік 16 кор., складка в Церкві в Ляшках мурованих 37:86 кор., Анна Гігель 3 кор., поодинокі парохіян з села Жидатичі 24 кор., — разом 147:06 кор.

5. На Товариство педагогічне:

Ур. парох. з Студинці 22:20 кор.

6. На фундацію сиротинську ім. Й. Е. Митрополита Андрея гр. Шептицького:

Ур. парох. в Тросцяниці 10 кор., ур. парох. в Пійлі 65 кор., о. Євген Федоришин з Журавна: від себе 2 кор., від Юлії Довбняк 10 кор., ур. парох. в Лісниках: від брацтва церковного 20 кор., збірка в Церкві 36:81 кор., з коляди дітей 3:80 кор., від поодиноких парохіян 22:60 кор., від о. Миколи Вергуна 5 кор., — разом 88:21 кор.

Ур. парох. в Чемеринцях від: парохіян в Чемеринцях 40 кор., парохіян в Пленикові 20 кор., парохіян в Вишнівчику 20 кор., о. Дек. Івана Королюка 10 кор., п-ї Ант. Корольок 10 кор., — разом 100 кор.

Ур. парох. в Студинці від: Церкви в Студинці 20 кор., Церкви в Бабини 20 кор., Церкви в Кудлатівці 10 кор., о. парох. Й. Федюка 10 кор., поодиноких парохіян 40 кор., — разом 100 кор.

Ур. парох. в Ораві від: о. парох. Я. Лучаковського 20 кор., Церков в Ораві і Погарах по 10 кор., — разом 40 кор.

Ур. парох. в Сороках к. Львова: від пані Марії Бялостоцької 200 кор.

Ур. парох. в Бовшівцях від: о. Теофіля Костишина і его жени 10 кор., парохіян в Болшові 20 кор., парохіян в Бовшівцях 20 кор., — разом 50 кор.

Ур. парох. в Городку ягайл.: збірка від парохіян 200 кор., даток дівчат в Повітна 20 кор., — разом 220 кор.

Ур. парох. в Гаях старобридських 40 кор., ур. парох. Руді сілецькій 35 кор., ур. парох. в Голосковичах 20 кор., ур. парох. в Галичі 120 кор., ур. парох.

в Підберезцях 300 кор., ур. парох. в Фразі 20 кор., ур. парох. в Лавочнім 110 кор., ур. парох. в Підгайцях 45-50 кор., ур. парох. в Мужиліві 22-50 кор., ур. парох. в Угринові ст. 250 кор., громада в Церковній 50 кор., ур. парох. в Ракові 100 кор., церков в Церковній 15-34 кор., о. Дудрович з Яблонува 10 кор., о. Роснецкий Ал. з Ракова 80 кор., ур. парох. в Підгайцях 41 кор., ур. парох. в Тросцяниці малім з акафісту 30 кор., ур. парох. в Галях старобр. 52 кор., ур. парох. Лісниках додатково 12 кор., ур. парох. в Рокитні 57 кор., ур. парох. в Яблоніві 51 кор., о. Денис Телішук з Отиневич 30 кор., ур. парох. в Нараєві 100 кор., ур. парох. в Ганівцях 143 кор., ур. парох. в Гозієві 50 кор., ур. парох. в Вибранівці від Насті Оришин 1005 кор.

Ур. парох. в Павлові: збірка в церкві в Павлові 25-80 кор., збірка в церкві в Станищі 15 кор., від поодиноких парохіян 8-40 кор., разом 49-20 кор.

Ур. парох. в Журавні 35 кор.

Ур. парох. в Ясниках: збірка в Церкві в Ясниках 78 кор., Зофія Цяпало 10 кор., Церков в Ясниках 12 кор., разом 100 кор.

7. На Захист ім. Й. Е. Митроп. Андрея гр. Шептицького:

Ур. парох. Сновичу 50 кор.

Ур. парох. в Сороках к. Львова від: о. пароха Івана Райтаровського 20 кор., Церкви 8-50 кор., поодиноких парохіян 65 кор., — разом 93-50 кор.

Читальня в Жукотині коло Коломиї 25 кор., о. Мих. Качоровський з Дусанова 10 кор., о. Тадей Концевич з Мильна 10 кор.

Ур. пар. в Підгороднях: з акафістів 49 кор., о. Іван і Мелянія Тимкові 8 кор., п. Ольга Лопушанська, учителька 2 кор., п. Марія Барівна учителька 1 кор., — разом 60 кор.

о. Василь Курилас з Германова 10 кор., о. Йосиф Бабій з Церковної 5 кор., ур. парох. в Черневі 53 кор., ур. парох. в Сороках: о. Ів. Райтаровський 5 кор., Катар. Гринчишин 2 кор., п. Вікторія Рудкевич 5 кор., ур. парох. в Струтині коло Золочева 56 кор., о. Петро Яцишин з Рипянки 100 кор.

Ур. парох. в Брязі збірка від парохіян в Брязі, Сукіль і Камінки 105 кор., ур. парох. в Вербові 52 кор., ур. парох. в Яричові 32 кор., о. Ю. Дудкевич з Дубя к. Бродів 100 кор., ур. парох. в Хутари 28 кор.

8. На приют для вдів і сиріт, по поляглих Укр. Стрільцях ім. Й. Е. Митр. А. гр. Шептицького.

Ур. парох. в Золочеві: збірка від парохіян в день соборчика декан. 78-57 кор.

9. На фонд інвалідів Українських Стрільців:

Громада Суботів ад. Сівка 50 кор., ур. парох. в Тросцяниці 10 кор., Катарина Бар 10 кор., Кат. Точинська 5 кор., обі з Жидатич к. Львова.

Ур. парох. в Сороках к. Львова: складка в церкві 40 кор., о. Ів. Райтаровський 5 кор., Катар. Верещак 1 кор., складка в Церкві в Ляшках мурованих 20-80 кор., Кат. Кебас 2 кор., Анна Пастух 1 кор., Кат. Гринчишин 2 кор., — разом 81-80 кор.

10. На фонд воєнно-отемнілих:

Ур. парох. в Підгайцях 22-10 кор.

Дальший тяг жертв слідує.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 2103. — о. **Юліян Филипович**, парох в Дубі дек. перегинського, умер дня 31. марта 1916.

Ч. 2490. — о. **Гавриіл Боднар**, парох в Свістильниках дек. бурштинського, умер 27. цвітня 1916.

Ч. 2619. — о. **Стефан Питлик**, парох в Сільци-Беньків, дек. струміло-камепецкого і тимч. завідатель в Кривім дек. радехівського, умер 1 мая 1916.

Ч. 2862. — о. **Николай Весоловский**, завідатель Тустаня дек. галицького, умер дня 3. мая 1916.

Ч. 2960. — о. **Йосиф Бородиєвич**, парох Драганівки, дек. тернопільського і завідатель тимч. в Демянові дек. бурштинського, умер дня 12. мая 1916. Душі їх поручають ся молитвам Всч. Клира.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

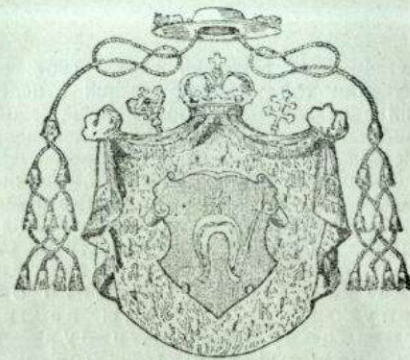
Львів, дня 8. червня 1916.

Андрей Білецький

Офіціал.

Алексій Пясецький

заст. канцлера.

Львівсько - Архієпархіальні
ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII.

Видано дня 24. червня 1916.

Ч. VI.

Ч. 49.

Ч. 3914. — До Всечесного Духовенства в справі резиденції.

Дійшло до відома Митрополичого Ординаріату, що декотрі Душпастирі забувають на перестороги Христові: не бійтеся тих, що спричиняють хочби і найтяжші терпіння тілесні (в мисль слів Христових у св. Матея гл. X. зач. 37. ст. 28.), попадають в боязнь, яка у правдивих слуг Христових не повинна мати місця, кидають свою паству полишаючи єї в часі прикрім і грізнім без всякої своєї духовної опіки, до котрої паства має повне право; будучи поставленими в ім'я **Найвисшого Пастиря Христа Господа** учителями, провідниками і посередниками межі повіреною паствою а **Божим Величеством** маємо около тої пастви всіх старань доложити, як то при рукополаганю ми найторжественнійше зобов'язалися, аби она була захована чиста, непорочна, т. з. аби вірні нашій опіці поручені провадили жите чисте, святе, богоугодне і непорочне і через таке жите під нашим обов'язковим проводом осягнули щасте вічне.

Той обов'язок вложений на нас під загроженем найтяжших кар і відвічальности на страшнім суді Христовім. Проте в ім'я тої нашої печальности о паству і страшної грозьби суду Божого як також на основі досвіду зібраного в найтяжший час тої страшної війни взиваю, молю, благаю і заклинаю Вас мої Всеч. Отці і Братя, щоби ми завсігди пам'ятали о тім, що ми є пастирями стада Христового, своєю паствою, законом Христовим нерозлучно звязаними; що маємо в мисль постанов св. **Собора Тридентийського** всегда при тій пастві бути, канонічним висловом маємо заховати „резиденцію“.

4) На фонд інвалідів Українських Стрільців.

о. Володимир Лотоцький парох Повігна 19 К. — о. Т. Ковальський з Скоморох старих: від парохіян в Скоморохах старих 20 К, в Скоморохах нових 16 К, в Підшумлянцях 14 К, — Ур. парох. в Николаєві над Дн. збірка 20 К. Тяг дальший інших жертв слідує.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

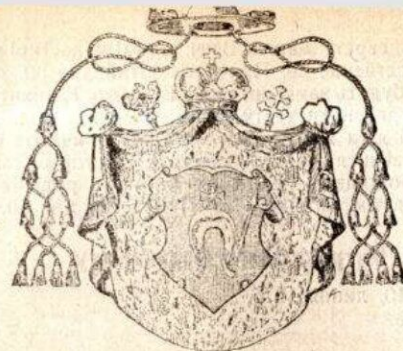
Львів, дня 24. червня 1916.

Андрей Білецький

Офіціал.

Алексій Пясецький

заст. канцлера.

Львівско - Архієпархіяльні

ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII.

Видано дня 15. липня 1916.

Ч. VII.

Ч. 50.

Ч. 4218. — Декрет Святійшого Отця о загальнім св. Причастію дітий на день 30. липня с р.

Митрополичий Ординаріат радо подає отсим до відома Всеч. Духовенства декрет Св. Отця Венедикта XV. о загальнім св. Причастію дітий на день 30. липня с. р. Сей декрет є новим доказом невсипучої печаливости і безвпинних трудів Святійшого Отця около привернення так пожаданого мира, звучить: „На авдієнції у Св. Отця, дня 26. червня 1916. Святійший Отець Венедикт Божою милостию Папа XV, у котрого нічо важнійшого, як то, щоби з святою почесністю і ненарушено були заховані декрети: „Sacra Tridenda Synodus“, як також декрет „Quam singulari“ виданий по приказу бл. п. его Попередника Пія X., на предложенє низше підписаного Кардинала Секретара, тому що зближають ся дволітні роковини тої вельми сумної події, зволив поручити, як слідує: Всі і поодинокі місцеві Ординарії в Европі нехай старають ся всіми силами, щоби в церквах і каплицях своєї дієцезії в найблизшим місяци себто в неділю дня 30. липня діти обох полів, всі, о скілько лише можливо торжественно приступили до св. Причастія в намірене св. Отця.

Тому не стоять на перешкодї жадні противні постанови.

Дано в Римі дня, місяця і року висше сказаного.

о. Кард. Гаспаррі
секретар.

По думці сего декрету мають Всеч. оо. Душпастирі у всіх церквах Архидієцезії зарядити торжественне св. Причастіє дітий дня 30. липня с. р. А позаяк школи в тім часі вже будуть замкнені, тож Всеч. оо. Катихити повинні ще тепер, коли ще треба наука, звернути увагу дітий на велике значінє того торжества, коли то в цілій Европі діти жертвувати муть св. Причастіє в намірене Св. Отця, і заохотити їх до як найчисленнішої участі в тім торжестві. Всеч. оо. Душпастирі в найблизших проповідях недільних упінуть родичів, щоби припустили своїх дітий до участі в тім загальнім св. Причастію дня 30. с. м.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, 10. липня 1916.

Ч. 51.

Ч. 4148. — О уділяню св. Тайн відлученим, в відлученю родженням.

До присисів поміщених в Архiepарх. Відомостях з р. 1916 Ч. I. стор. 9, Ч. орд. 559 о уділяню св. Тайн для відлучених додають ся слідуєчі дальші присиси опрєдєлені Нунціатурою Апостольскою у Відни:

Cum, occasione immanis belli nunc temporis vastantis, nonnulla S. Sedi proposita fuerint dubia praesertim circa religiosam adstantiam militibus schismaticis, Suprema S. C. S. Officii, omnibus mature perpensis, die XVII. maji a. c., sequentes edidit resolutiones:

1. An schismaticis materialibus in mortis articulo constitutis bona fide sive absolutionem sive extremam unctionem petentibus, ea sacramenta conferri possint sine objuratone errorum;

Resp.: Negative, sed requiri ut quo meliori fieri potest modo errores rejiciant et professionem Fidei faciant.

2. An schismaticis in mortis articulo sensibus destitutis absolutio et extrema unctio conferri possint;

Resp.: Sub conditione affirmative, praesertim si ex adjunctis conjicere liceat eos implicite saltem errores suos rejicere, remoto tamen effaciter scandalo manifestando scilicet adstantibus Ecclesiam supponere eos in ultimo momento ad unitatem rediisse.

3. Quoad sepulturam ecclesiasticam, standum Rituali Romano.

4. Quoad baptismum infantium a parentibus Schismaticis oblatorum: non esse baptisandos extra mortis periculum, nisi probabilis affulgeat spes catholicae eorum educationis.

Ex Nuntiatura Apostolica die 28. Junii MCMXVI.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 5. липня 1916.

Ч. 52.

Ч 4310. — Диспенза на роботи пільні в неділі і свята в цілі зібраня і звезеня плодів пільних сегорічних.

Узглядяючи превелику потребу, а також через службу у війску утрудненє зібраня і звезеня сегорічних плодів пільних іменно тепер в часі воєнним, де окрім звиклої для всіх потреби також осібно великі запаси їди для армії суть конечні, як тоє також Вис. ц. к. Міністерство Віроісп. і Просьвіти в вис. рескрипті з 8. VII. 1916. Ч. 20790. зазначає, уповажняєм всіх сталих і тимчасових Душпастирів, щоби оголосили вірним позволенє, у всі неділі і свята, коли лиш то за потрібне узнають, по вислуханю ранної св. Літургії, на всі роботи в ті дні до зібраня і звезеня плодів пільних потрібні.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів 15. липня 1916.

Ч. 53.

Ч. 4254. — Оголошенє речєнця до принятя кандидатів стану духовного в дїм презвітеріяльний до рукополаганя.

Для рукополаганя в Презвітери визначає ся речєнець дня 19. вересня 1916. в котрім то дни желаючі приняти ту св. Тайну о год. 8. ранє в церкві Архикадральній св. Георгія у Львові мають вислухати Службу Божу а по тїйже в Митрополичім Ординаріаті особисто явитись.

В цілі узисканя принятя до дому презвітеріяльного обовязані кандидати стану духовного внести свої поданя до Митрополичого Ординаріату до дня 5. вересня 1916 посредством Уряду деканального і заосмотрити ті поданя слідуєчими свідочтвами:

1. Свідочством моральности і поведєня виставлєним через взлядний Уряд деканальний в запечатаній коверті, в котрім має бути виражено, чи кандидат що місяця сповідав ся і причащав ся і чи ходив в одїжі клерикальній.

2. Свідочством убожєства потвердженним через дотичне ц. к. Старєство.

3. Оженивші ся свідочством вїнчаня.

4. Урядовим посвідченєм від дотичного ц. к. Старєства, що проситель абє не належить до стану війскового, абє що єму прислугує пільга з § 29. устави війскової.

Примічасьє:

а) Ті кандидати стану духовного, котрі перед трома роками окінчили науки богословські, будуть мусїли піддати ся іспитови зі всіх предметів богословських, як також з устава, співу і языка церковного; прочі же з устава, співу і языка церковного, і лише ті будуть припушені до рукополаганя, котрі при тих іспитах окажуть ся належито успосіблені.

б) Ввиду тепєрішних обставин має кождий кандидат принятий до дому презвітеріяльного зложити до рук Впр. о. Настоятеля Дому презвітеріяльного квоту 50 К на покритє коштів пропитаня нїм ц. к. Намісництво на тоє удержанє визначить відповідну квоту. Місто гроший будуть приняті також споживні артикули по відповідній тоді цїні.

в) З уваги, що постіль Дому пресвітеріального взято до військових шпиталів має кожний привезти зі собою свою власну постіль.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 10. липня 1916.

Ч. 54.

Ч. 1432. — Візване священників опустивших свої посади.

Гр. к. Митрополичий Ординаріат дізнав ся з великим болем, що деякі священники Дієцезії залишили в сих тяжких часах зайняті посади, мали виїхати в Росію і вже від довшого часу не вертають до своїх обов'язків.

Се слідує священники:

- о. Артемії Авдиківич, парох карного заведення у Львові.
- о. Лев Авдиківич, парох в Тросцяниці, деканата долиньського.
- о. Еміліян Білинський, парох в Виспі, деканата стрілиського.
- о. Андрей Возняк, катехит народної школи у Львові.
- о. Іван Габрусевич, парох в Рибниках, деканата бережанського.
- о. Володимир Глиньський, парох в Підмонастири, дек. бобрецького.
- о. Іван Гошовський, парох в Крилосі, дек. галицького.
- о. Михайло Громадка, парох в Ляшкові, дек. лопатинського.
- о. Евгений Давидович, завідаєтель в Радехові, дек. радехівського.
- о. Іван Давидович, парох Преображенської церкви у Львові.
- о. Теофіл Дейницький, парох в Борткові, дек. глинянського.
- о. Лаврентій Діяковський, парох в Половім, дек. радехівського.
- о. Яков Завадовський, парох в Бенківцях, дек. стрілиського.
- о. Адам Каленюк, парох в Довголуці, дек. любинецького.
- о. Николай Клиновський, упр. сотрудник в Угринові середнім, деканата калузького.
- о. Григорій Комарянський, парох в Сернках горішних, деканата бурштинського.
- о. Теодор Костишин, парох в Голоску, дек. львівського.
- о. Роман Красицький, сотрудник Успенської церкви у Львові.
- о. Йосиф Лемішук, завідаєтель в Увині, дек. лопатинського.
- о. Іван Мациєвич, парох в Фразі, дек. стрілиського.
- о. Іларій Мединський, парох в Залізцях нових, дек. залозецького.
- о. Николай Менцінський, завідаєтель в Синівідску Вишнім, дек. скільського.
- о. Андрей Обрізків, парох в Мальчицях, дек. городецького.
- о. Іван Потопник, парох в Княжу, дек. золочівського.
- о. Володимир Потучко, парох в Журавні, дек. журавеньського.
- о. Стефан Приплес, парох в Кустині, дек. лопатинського.
- о. Степан Рудь, завідаєтель в Княжолуці, дек. долиньського.
- о. Іван Рудницький, парох в Чертежі, дек. журавеньського.
- о. Іван Сваричевський, сотрудник Преображенської церкви у Львові.
- о. Василь Сірко, завідаєтель в Утішкові, дек. олеського.
- о. Володимир Сойка, парох в Ціневі, дек. рожнітівського.
- о. Ярослав Стеткевич, парох в Станіславчику, дек. лопатинського.
- о. Павло Филиповський, парох в Вишневі, дек. бурштинського.
- о. Юліян Яримович, парох в Вільхівці, дек. бобрецького.
- о. Деметрій Яців, парох в Сернках Середних, дек. бурштинського.

З причини, що довше полишене духовних посад через священників противить ся церковним канонам і підлягає строгим церковним цензурам, взиває отсим Митрополичий Ординаріат всіх наведених Отців, щоби безпременно ставились в Митрополичім Ординаріаті або предложили достаточне оправдане свого чину. Колиби того не зробили, буде Митрополичий Ординаріат примушений приступити ведля декрету Тридентійського Собору (сесія XXIII.) і розпорядження Митрополичого Ординаріату з дня 29. липня 1914 Ч. 34/Орд. до канонічних цензур, аж до усунення з зайнятих посад.

Се є третє канонічне візване.

Крім повисше виміненних, так само залишили свої духовні посади єще слідує священники:

- о. Омелян Брояковський, парох в Боложиніві, дек. буського.
 - о. Василь Терлецький, парох в Гумнісках, дек. буського.
 - о. Мирон Кипистянський, завідаєтель в Холоєві, дек. струмільо-камінського.
- Для сих є се другє канонічне візване.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 15. липня 1916.

Ч. 55.

Ч. 4230. — В справі зачетів на побори побирані духовенством та вдовами і сиротами по гр. к. священниках.

Вис. ц. к. Намісництво в Бялій п. д. 29. червня 1916 Ч. XI б 134199 надіслало ту слідуєщий рескрипт:

„Ц. к. Намісництво має честь повідомити, що рівночасно поручено всім Урядам податковим, що мають осідок на схід від ріки Сяну, аби на можливий случай евакуації дотичних територій виплатити духовенству а також вдовам і сиротам по гр. кат. священниках за квітами остемпльованими зачети на побори побирані в тім самім Уряді в висоті двомісячної належитости за потрученем звичайних зворотів.

Та виплата малаби евентуально послідувати в дни, котрий в данім случаю мало би означити властиве ц. к. Старство“.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 11. липня 1916.

Х р о н і к а.

Заступником управителя деканату Брідського іменованій:

Ч. 4079. Всч. о. Николай Демчинський парох в Ємільні.

Місцеві завідаєльства одержали Всч. ОО.:

Ч. 3332. Мечислав Скоморовський в Кутищах дек. нараївського. — Ч. 3615. Лев Бачинський в Козовій, дек. козлівського. — Ч. 3777. Леонтій Юхнович в Хашованю, дек. тухлянського. — Ч. 3987. Григорій Островський в Балічах подо-

рожних, дек. журавеньського. — Ч. 4023. Д-р Кароль Ермі в Ходорові дек. ходорівського. — Ч. 4034. Теодор Могильницький в Стрільках, дек. бобрецького. — Ч. 4035. Йосиф Мартинович в Соколівці, дек. бобрецького. — Ч. 4065. Петро Глиньський в Любіні Великій, дек. городецького. — Ч. 4074. Василь Дуда в Ольхівці, дек. перегинського. — Ч. 4198. Володимир Стеблещий в Галичанові, дек. городецького. — Ч. 4222. Михайло Ходань в Кієвці, дек. жидачівського. — Ч. 4007. Антоній Онуферко в Махнівцях, дек. поморянського. — Ч. 4204. Теодозий Кудрик в Черчу, дек. рогатинського.

Завідательства ехсургендо одержали Всч. ОО.:

Ч. 3299 а. Симеон Гаврилюк в Ракоболтах, дек. буского. — Ч. 3452. Тимотей Ковалюк при псих. зав. в Кульпаркові. — Ч. 3463. Орест Дурбак в Росохватці, дек. новосельського. — Ч. 3488. Онуфрий Чубатий в Щуровичах, дек. лопатинського. — Ч. 3520. Юліян Рудкевич в Дитківцях, дек. брідського. — Ч. 3777. Герасим Семків в Опірни, дек. тухлянського. — Ч. 3987 а. Григорий Островський в Баличах нагірних, дек. журавеньського. — Ч. 4025. Омелян Троян в Бишках, дек. поморянського. — Ч. 4149. Василь Лончина в Знесіно, дек. львівського.

Системізоване сотрудицтво с. і. д. одержав:

Ч. 4284. Всч. о. Николай Дідуник в Бродах.

Сотрудицтва одержали Всч. ОО.:

Ч. 4128. Петро Патрило при церкві св. Варвари у Відни. — 3815. Йосиф Іванець при св. Успенській церкві у Львові.

ЖЕРТВИ

які вплинули до Канцелярії Митрополічної Консисторії.

На дар для св. Отця.

О. Николай Садовский з Шибалина збірка 35 К, — Уряд пар. в Щирци 34-56 К, — о. дек. Б. Еліашевський з Зашкова збірка в Зашкові 25 К, від громади Зашків 20 К, збірка в парохії Ззрудці 20 К разом 65 К, — о. Михайло Ваврик з Підкаменя 24 К, — о. А. Левицкий з Олеска збірка 67 К, — Уряд пар. в Грибовичах збірка 53-50 К, — Уряд пар. в Дроговижи збірка 20 К, — Уряд пар. в Августівці 30 К, — Ур. пар. в Дубровиці 24-80 К, — Ур. пар. в Лозині 18 К, — Уряд пар. в Лавочнім 50 К, — Уряд пар. в Рипяніці 15 К, — Уряд пар. в Спасі 20-60 К, — Уряд пар. в Красові 9 К, — Уряд пар. в Бенківцях 12-40 К, — Уряд пар. в Бориничах 60 К, — Уряд пар. в Павлові 20-60 К, — Уряд пар. в Камініці струм. 21-54 К, — Уряд пар. в Рогатині 68 К, — Уряд пар. в Шоломії 25 К, — Уряд пар. в Бібрці 40 К, — Уряд пар. в Вибранівці 37-67 К, — Уряд пар. в Побужанах 5 К, — Уряд пар. в Янові к. Львова 20 К, — Уряд пар. в Ліщині збірка 22 К, з Церкви 4 К, від уряду пар. 9 К разом 35 К, — Уряд пар. в Потоці 54 К, — Уряд пар. в Підмихайлю 40 К, — Уряд пар. в Залізцях 41-80 К, — Уряд пар. в Германові 24-64 К, — Уряд пар. в Журавні 20-06 К, — Уряд пар. в Черневі 46 К, — Уряд пар. в Луці від громад в Луці

і Цв'їтовій 24 К, — о. Ал. Кваснюк з Межиріча 14-30 К, — Уряд пар. в Велдїжі 35 К, — Уряд пар. в Сливках 10 К, — Уряд пар. в Сколім 5 К, — Уряд пар. в Ставчанах 13-32 К, — Уряд пар. в Радехові 25 К, — Уряд пар. в Отиневичах 26-80 К, — Уряд пар. в Явчу 20 К, — Уряд пар. в Винниках 10 К, — Уряд пар. в Чемеринцях 25 К, — Уряд пар. в Нараєві збірка 55 К, — Уряд пар. в Старисках 8 К, — Уряд пар. в Галичанові збірка в Братковичах 7-40 К, в Галичанові 3-18 К разом 10-58, — Уряд пар. в Залукві 32 К, — Уряд пар. в Лоях збірка в Лоях 5 К, в Голєгорах 15 К разом 20 К, — д. Теодор Богачевский з Голиня збірка в Голині і Брошневі 50 К і від Олени Семанів з Брошлева 10 К разом 60 К, — о. Вол. Петрушевич з Калуша збірка 50 К, — о. Ів Щуровский з Стиняві збірка в Стиняві вижній 27 К, збірка в Стиняві нижній 27 К, з скарбони обох Церков по 10 К, від себе 10 К разом 84 К, — Уряд пар. в Бовшівцях 50 К, — о. О. Чубатий з Смержева 8-02 К, — Ур. пар. в Глинянах Заставе збірка в Глинянах 3. 21 К, в Балучині 10 К разом 31 К, — Ур. пар. в Рокитні 10-80 К, — Ур. пар. в Яснисках 13 К, — Ур. пар. в Новосітках загальн. 40 К, — Ур. пар. в Фарліві 17-50 К, Уряд пар. в Озирній 30 К, — о. Льонгін Гвоздик в Пчанах 10 К, — Уряд пар. в Рибниках 50 К, — Уряд пар. в Підгірках 14 К, — о. Теодор Мурович з Лодина збірка 21-40 К, — о. Микола Дерлиця з Вітвиці збірка 57 К, — о. Вас. Сидорович з Желехова вол. збірка 51-50 К, — Уряд пар. в Смержу 8 К, — Уряд пар. в Полянї 9-50 К, — Уряд пар. в Дубівцях збірка 26-02 К, — Уряд пар. в Сасові 26 К, — о. Д-р А. Ішак в Фразі 33-50 К, — о. Вас. Дуда з Балич подорожних 10 К, — о. Осип Петраш з Підгородець від парох. 96 К, — о. К. Гуляй з Нестанич 9-35 К, — Уряд пар. в Бортниках і Сквилові 50 К, — о. Ст. Фітьо з Волі задезавської збірка в Воли зад. 26-70 К, в Дідушницях малих 22-50 К разом 49-20 К, — о. Йосиф Яримович з Білого від себе і парохіян 14 К, — Уряд пар. в Хотині збірка 30-50 К, — Уряд пар. в Беліци 24 К, — Уряд пар. в Голешові 2-50 К, — Уряд пар. в Краснолуці 15-80 К, — Уряд пар. в Поморянах 15 К, — Уряд пар. в Десятниках 35-32 К, — о. Петро Коблак з Липиці гор. 20 К, — о. Ем. Чернецкий з Керниці 23 К, — о. Йосиф Логинський з Володимирець збірка 25 К, — Уряд пар. в Красній збірка 20 К, — Уряд пар. в Перевізці 10 К, — Уряд пар. в Дашаві 13 К, — Уряд пар. в Тейсарові 25 К, — Уряд пар. в Стрількові 15 К, — Церков в Русатичах 3-90 К, — о. Ів. Тимчук в Турю збірка 26 К, — о. Р. Галькевич з Рожачки 15 К, — о. Ів. Глодзінский з Руди сілецької 20 К, — о. Ал. Зарицкий з Турі великої 42 К, — Уряд пар. в Полоничній збірка 21 К, — Уряд пар. в Гаях к. Львова збірка 22-46 К, — Уряд пар. в Галичи збірка 61 К, — Уряд пар. в Золотниках 27 К, — Уряд пар. в Куропатниках 5 К, — о. Д-р К. Ермі з Соколівки 50 К, — Уряд пар. Успенської Церкви у Львові 22 К, — Уряд пар. в Липівцях: Церков в Липівцях 24-48 К, Уряд пар. 5 К, о. Ів. Козальский 2 К, від 16 парохіян 29 К разом 60-48 К, — о. Семен Савула в Сновичу 50 К, — о. Осип Петраш з Сопота 56-70 К, — Брідский Уряд деканальний збірка в Бродах 90-20 К збірка в Гаях старобрідських і Бучині 80 К, збірка в Дитківцях, Гаях Дитковецьких і в Старих Бродах 30 К разом 200-20 К, — Уряд пар. в Топорові 18 К, — Ходоріський Уряд дек. збірка в пар. Сугрів 40 К, — Уряд пар. в Зболотівцях 52 К, — Уряд пар. в Труханові 10 К, — Уряд пар. в Раженіві 37-70 К, — о. Н. Левицкий в Пляво 20 К, — о. Ант. Содомора в Бокові 20 К, — о. Н. Кулицкий в Таврові 30 К, — о. Дм. Хабурский з Томашовець 10 К, — Уряд пар. в Николаєві над Дн. 30 К, — Уряд пар. в Ораві 7 К, — Уряд пар. в Наварії 10 К, — Уряд пар. в Борткові і Сквилові 80 К, — о. Ник. Любинецкий з Чезнік збірка 53 К, — Уряд пар. в Запитові 20 К, — Уряд пар. в Страду 20 К, — о. Михайло Гайдукевич з Маркополя 16-20 К, — Уряд пар. Толщові 20 К, — Уряд пар. в Городиславичах 25-70 К, — Уряд пар. в Бортниках 30 К, — Уряд пар. в Сіхові к. Стрия 6-81 К.

На Червоний Хрест:

Уряд пар. в Золотниках збірка 32 К, — Уряд пар. в Підгайцях збірка 54:70 К, — о. Іван Березинський з Переволочної збірка і від себе 25 К, — о. Теодор Василик (від Ц. в Годіві 20 К, в Чолганах 20 К) разом 40 К, — п. Ник. Дума збірка в Містках 23:83 К, — о. Николай Янович з Хотиня збірка в Хотині і Загірю 33:50 К, — о. Ів. Михайлів з Вороцова з акафісту 70 К, — о. Волод. Лотоцький з Повітна збірка 19 К, — о. Юстин Гаврисевич з Чернева збірка 103 К, — о. Стефан Мандзик з Ясеня збірка 150 К, — о. Ник. Стрільбицкий з Сорік шир. збірка (в Сороках 1706 К, в Яструбкові 1970 К, в Никонковичах 19:16 К) разом 55:92 К, — о. І. Чикета з Шіневи збірка 50 К, — о. Теодор Богачевський з Голеня збірка (Гол. 26:94 К, в Брошневі 74:82 К) разом 101:76 К, — Уряд пар. в Дроговижі збірка 50 К, — о. Мих. Волинець в Загіречку з акафісту 18 К, — о. Павло Камінський з Закомаря збірка 20 К, — Уряд пар. в Кадлибисках збірка 74 К, — о. Тимотей Рудко в Бабинцях збірка (в Бабинцях і Підвино) 50 К, — о. Василь Кузьмич з Пісочної збірка 24:50 К, — о. Яр. Мандичевський з Синевідзка вижн. збірка 80 К, — Уряд пар. в Церковній збірка (в Церковній 10 К, в Станківцях 6 К) разом 16 К, — о. Корн. Гумецкий з Спаса збірка 30 К, — о. Теодор Цегельський в Бібрці збірка 41:35 К, від п. Андрея Охримовича 10 К разом 51:35 К, — о. Алексей Зарицкий з Турі вел. збірка в Т. в. і Белеєві 116 К, — о. Евг. Костишин з Глинян Заставя збірка 61 К, — Уряд пар. в Лисовичах збірка 20 К, — о. Анаст. Лотоцький з Тростяння збірка 17 К, від себе 5 К разом 22 К, — Уряд пар. в Дулібах з акафісту 18 К, Бр. Найсв. Тайн 20 К, бр. Тв. 20 К і о. Теоф. Прийма 10 К разом 63 К, — о. Ілія Собчак з Крилоса збірка в Церквах 64 К, — Уряд пар. в Сівці збірка 50 К, — о. Вол. Сабат з Синевідзка нижн. збірка 53 К, — о. Іван Садовский з Глібович вел. збірка 50 К, — о. Ксенсф. Сосенко збірка (в мат. 44 К, в доч. 54 К) разом 98 К, — о. Іосиф Шанковський з Чаньжа від себе 5 К, збірка 60 К разом 65 К, — Уряд пар. в Лопянці (Церков в Лопянці 50 К, Церков в Грабові 40 К, о. Юліян Твардівич 15 К, Анна Твардівич 10 К, збірка в Лопянці 36 К) разом 151 К, — о. Вол. Петрушевич в Калуши збірка 18 К, від себе 2 К, з акафісту 80 К разом 100 К, — Уряд пар. в Кропивнику: з акаф. в Кропивнику 46:50 К, в Кадобній 37 К, від себе 1:50 К, від поодиноких осіб 15 К разом 100 К, — Уряд пар. в Вітвиці збірка 15:40 К, — Уряд пар. в Залізцях збірка 206 К, — Уряд пар. в Липівцях збірка 32:20 К і 20 К, від Уряду пар. 10 К, о. Парох Іван Ковальський 5 К, від поодиноких парохіян 218:20 К разом 285:40 К (порто 40 сот.), — Уряд пар. в Полюхові збірка 64:78 К, о. Гайовський від себе 5 К разом 69:78 К, — Уряд пар. в Соколові від о. Дра Кароля Ермі 20 К, з тац в Соколові, Пятничан і Кологурах 35 К, Мзря Савран з Кологур 20 К, Анна Глинка з Ходерковець 5 К, Магда Гула 4 К, Магда Бурда з Соколівки 1 К, Магда Бурачок в Кологур 5 К разом 90 К, — Нараївський Уряд деканальний від: Уряд пар. в Нараєві 60 К, Уряд пар. в Болотні 66 К, — Струмілова-Камен. Уряд деканальний від: о. Вол. Винницький з Горпина 24:70 К, о. п. Гарух з Незнанова 32 К, о. Іван Глодзінський збірка в Руді сілецькій 20 К, в Ясеніці руській 20 К, о. Л. Костюк збірка в Соколи 17 К, о. П. Казанівський з Камінки струм. збірка 95:15 К і від поодиноких парохіян 7 К разом 102:16 К (порто 40 сот.), — Уряд пар. в Домажири 50 К, — Уряд дек. Перегінський збірку в Церкві св. Духа в Перегінську 48 К, — о. Ювеналь Білинський з Помонят збірка в Церкві як членські вкладки в 115 членів 460 К, Церков 20 К, збірка дівчат 35:54 К, як звичайні датки від 50 парохіям 80:60 К разом 576:14 К — Уряд пар. в Турю 8/5 28:50 К, 9/5 6 К разом 34:50 К, — Уряд пар. в Озірній збірка 66 К, — Уряд пар. Осташівцях 36 К, — Уряд пар. в Данилівцях 26 К, — о. Олекс. Гвоздецкий з Боршева зб. 30 К, — Уряд пар. в Поршній 37 К, — о. Ю. Дорожинський з Висоцка збірка 55 К, о. Вас. Бернацкий з Під-

борещ збірка 100 К, — о. Гавр. Казанівський з Боратина збірка в Боратині 43:20 К, збірка в Черниці 39:30 К разом 82:50 К, — Уряд пар. в Книгиничах збірка 28:60 К, — Уряд пар. в Розгадові збірка в Розгадові 23 К, збірка в Богутині 22:20 К, збірка в Торгові 20:30 К разом 65:50 К, — Уряд пар. в Явчу збірка в Церкві 60 К, збірка Брацтва дівчат 30:47 К, о. Ів. Каратницький 2 К разом 92:47 К, — Уряд пар. в Лютовисках даток о. Пар. Евг. Ляховича 40:04 К, збірка парохіян 34:96 К разом 75 К, — Уряд пар. в Чергежі з акаф. в Чергежі 24:60 К, в Дубравці 35 К, в Тернаві 16:60 К разом 76:50 К, — Уряд пар. в Мостиці збірка 74 К, — Уряд пар. в Гошові збірка 75 К, — о. Семен Іванчук збірка в Петраціві 70:07 К, збірка в Камени 47:26 К разом 117:33 К, — Уряд пар. в Курянах збірка 123 К, — Уряд пау. в Курянах збірка в Рогачині 46 К, — о. Петро Коблак з Липиці від себе 10 К, збірка в Церкві 40 К, від брацтва в Липиці гор. 40 К, Лип. дол. 10 К — разом 100 К, — о. Денис Телішук з Отиневич від себе 10 К, з акаф. 29:13 К, від поодиноких 19 парохіян 25 К разом 64:13 К, — Уряд пар. в Годові збірка 145 К, — о. Іосиф Дяків з Городиславич збірка 29 К, — Уряд пар. в Любші збірка 22 К, — о. Мих. Ваврик з Підкаменя 66 К, — о. Теофіль Корчунський з Виткова нов. збірка в Виткові нов. 80 К, збірка в Виткові стар. 51:50 К, збірка в Половім 13 К разом 144:50 К, — о. Мих. Кліма з Коростова 50 К, — Уряд пар. в Мельничі збірка від парохіян в Мельничі, Буянові і Лютинці 50 К, — Уряд пар. в Ялинковатім збірка 46:93 К, — о. Іовким Федюк з Студінки збірка в Студинці 23:40 К, збірка в Бабині серед. 15:92 К, збірка в Бабині заріч. 16:28 К, в Кудатівці 12:10 разом 67:70 К, — Уряд пар. в Галичанові збірка в Галичанові 6:76 К, в Братковичах 15 К, о. Ник. Пясецкий від себе 1 К разом 22:76 К, — о. Ігнатій Слободян з Виписк збірка 25 К, — Уряд пар. Ожидові збірка 40 К, — о. дек. Богд. Еміяшевський з Зашкова з акафісту в Зашкові 60 К, збірка 60 К, громада Зашків 200 К, від парохії Грядя збірка 25:60 К, від парохії Зарудші збірка 94 К разом 439:60 К, — Уряд пар. в Плугові з акафісту 15 К, — о. Людомир Преслашевський з Зборова 82 К, — Уряд парохіальний в Підбережжі збірка 10 К, — о. Ант. Лучаківський з Станкової від себе 5 К, від Впр. о. Гойдана 10 К, збірка в Зборі 30 К, в Верхні 30 К, в Станковій 28 К разом 103 К, — Уряд пар. в Фирлієві збірка 92:65 К — Уряд пар. в Підмихайлю збірка в Підмихайлю і Добрівлянах 110 К, — Уряд пар. в Войнилові з акафістів в Сільці, Долпотові і Войнилові і від себе 64 К, Братя і Сестри в Долпотові 10 К, Братя і Сестри в Сільці 5 К, братя Новоринські 5 К, разом 84 К, — Уряд пар. в Лагодіві збірка 77:60 К, від Пні Петронелі Костів з Затеминого ad Лагодів 100 К, разом 177:60 К, — о. Ем. Ковч з Сернок гор. 100 К, — о. І. Романчукевич з Беньковиць збірка від парохіян, дітей шк. і від себе 45:52 К, — Ур. пар. в Николаєві н. Дч. збірка 50 К, — Уряд пар. в Дришеві збірка 64:88 К, — Уряд пар. в Августівці збірка 70 К, — Уряд пар. в Топорові збірка 54 К, — о. Кость Шеремета з Оравчика збірка 16:14 К, — Церков в Каменоброді дар 40 К, — о. Григорій Бойко з Хлібович свірських від себе 2 К, збірка в Хлібовичах св. 20 К, в Неділісках 13:80 К, разом 35:80 К, — Уряд пар. в Яблонові складка 72 К, — Уряд пар. в Устю над Дн. збірка в Устю 20 К в Рудниках 50 К, разом 70 К, — Уряд пар. в Баківцях збірка 19:52 К, — Уряд пар. в Полоничній збірка 31:50 К, — Уряд пар. в Новиці збірка 57 К, — Уряд пар. в Волосяній збірка 72:50 К, — Уряд пар. в Галичі 126:43 К, — Уряд пар. в Негівцях 52 К, — о. Федоришин з Журавна збірка в Журавні 25 К, в Новошинах 17 К, разом 42 К, — о. Ал. Кваснюк з Межричя збірка 34 К, — Уряд пар. в Нестаничах збірка 31 К, — о. Гр. Воевудка з Долинян збірка 20 К, — Уряд пар. в Грабківцях збірка в Грабківцях 12 К, в Кабарівцях 10 К, разом 22 К, — Уряд пар. в Голубиці 30 К, — Уряд пар. в Тухлі збірка 20 К, — Уряд пар. в Велдіжі збірка в Велдіжі 48 К, в Новошинах 32 К, разом 80 К, — Уряд пар. в Лавочнім збірка 50 К, — Уряд пар. в Бродах 100 К, — о. Т. Доманик з Побужан збірка 30:73 К, — Уряд пар. в Бортниках з акаф. 16:33 К,

— Уряд пар. в Смержу 20 К, — о. Вол. Рудавский з Завадки від Болохівських парохіян 22 К, — Уряд пар. в Кривім к. Радехова 25 К, — Уряд пар. в Янові к. Львова 28 К, — Уряд пар. в Дітківцях 20 К, — о. Мих. Баричко зі Щирця від обох церков 108-27, — Уряд пар. в Водниках 24 К, — Уряд пар. в Керниці 80 К, — Уряд пар. в Долині 50 К, — Уряд пар. в Янчині збірка 28-10 К, — Уряд пар. в Гаях старобр. 240 К, — Уряд пар. в Залукві 120 К, — Уряд пар. в Славску 62 К, — Уряд пар. в Дмитрові $\frac{1}{2}$ збірки 17-50 К, — о. Кость Весна з Гановець збірка 122-40 К, — о. Богд. Охримович з Корчина 105 К, — Уряд пар. в Сколім 8 К, — о. Петро Яцишин з Рипяни збірка 71 К, — Уряд парох. в Сушні 90 К, — о. Сг. Городецкий з Вербиловець 98-76 К, — Уряд парох. в Ставчанах 56-70 К, — о. Мих. Цар з Малкович збірка 52 К, — о. В. Сайкевич з Васючина збірка 104 К, — Уряд пар. в Паалові 40-90 К, — Церков в Бурштині 54 К, — Уряд пар. в Ходорові 45 К, — о. Т. Кекиш з Дусанова з пушки 12 К, — о. М. Качоровский з Станиміра збірка 35-35 К, — Перемишлянський уряд деканальний в Волкові 114-34 К, — о. Левинський з Потутор 12 К, — о. Михайло Бобовник з Суходолу збірка 30 К, — о. Юл. Дуткевич з Дубя 150 К, — о. М. Осадца з Задвіря 20 К, — о. М. Сивенький з Дернова 44 К, — о. Др. Андрій Ішак з Фраги і Підбірча 50-58 К, — Уряд пар. в Ражневі 66 К, — о. С. Калиневич з Буска 50 К, — о. І. Жигаль з Козлова 28 К, — о. Т. Кульчицкий з Утїшкова 54 К, — Ур. пар. в Болшівцях збірка 30 К, — Уряд пар. в Німшині 100 К, — Уряд пар. в Мшані збірка в Мшані 74 К, збірка в Суховолі 70 К, разом 144 К, — о. Вол. Рудавский з Завадки збірка 90 К, — о. Вол. Янович з Луки 40 К, — о. дек. Стефан Донарович з Боринич збірка в Бориничах 155-25 К, в Дроговичах 31-86 К, в Борусові 16-63 К, разом 203-74 К, — о. Сев. Борачок з Яйковець збірка 59 К, — о. Вас. Сидорович з Желехова вел. збірка о. М. Якубова в Стрептові 202-82 К, — о. Вас. Сидорович з Желехова вел. збірка в Желехові 262-38 К, — Уряд пар. в Угринові середнім збірка в Угринові 41-20 К, в Грабівці 15-20 К, разом 56-40 К, — о. А. Лебедвич з Конюшкова 50 К, — о. Евген Чубатий з Куткора збірка в Куткорі Безбрудах і Русилові 30-50 К, в Деревлянах 10 К, разом 40-50 К, — о. А. Целевич з Лозини 60 К, — Уряд пар. в Сливках 15-70 К, — Уряд пар. в Ясниках 50 К, — о. І. Палітз з Перевізня 30 К, — Уряд пар. в Соколівці 27-36 К, — Уряд пар. в Княжу 35-10 К, — Уряд пар. в Потоці 121 К, — о. Евген Дуткевич з Мальчиць 77 К, — Уряд пар. в Звенигороді 123-13 К, — Уряд пар. в Смільні 10 К, — о. Лука Нестор з Ремізовець 60 К, — Уряд пар. в Підгірках 45 К, — Уряд пар. в Краснолуці збірка 20 К, — Уряд пар. в Поморянах 25 К, — Уряд пар. в Крушельниці збірка 48-14 К, — Уряд пар. в Слободі болохівській 25 К, — о. Вас. Кулик з Мізуна збірка 69-45 К, — о. Т. Мурович з Лолина 20 К, — Церков в Русятках 13-70 К, — о. І. Гарасевич з Чернева збірки 183 К, — Парохія Заболотівці коло Бродів 83 К, — о. Йосиф Яримович з Білого збірка 25 К, — Уряд пар. в Стриганцях 25 К, — Уряд пар. в Белзці 44 К, — о. Йосиф Логинський в Володимирцях збірка 61-72 К, — Уряд пар. в Дубівцях 120 К, — Уряд пар. в Сасові 65 К, — Уряд пар. в Хутарі 66 К, — Уряд пар. в Рощочках 26 К, — Уряд пар. в Перегиньку 50 К, — о. Целевич з Лозини збірка в Дубровиці 45-60 К, — Уряд пар. в Новосельцях 44 К, — Уряд пар. в Завидовичах 45 К, — Парохіяни Пучкова 72-70 К, — Уряд пар. в Жукові 92 К, — Уряд парох. в Гриневі 30 К, — Уряд пар. Підістрианах 71 К, — Уряд пар. в Стрідках 18 К, — Уряд пар. в Девятниках 35 К, — Уряд пар. Підкамени 6-22 К, — Уряд пар. в Вільшаниці 62 К, — о. Антін Стельмах з Радехова з акафісту 36-17 К, — Уряд пар. в Псарах 60 К, — Уряд пар. в Оглядіві збірка 52 К, — о. Лев Абрисовский з Яхторова 24-03 К, — Уряд пар. в Стоянові 65 К, — Уряд парох. в Сернках середних 28 К, — Уряд пар. в Ліщині, від А. Скадановського 2 К, Кат. Лікун 2 К, Кр. Добровольської 2 К, від брацтва сестриць 4 К, разом 10 К, — Уряд пар. в Красові збірка 47 К, — о. Мих. Раковский з Мартинова збірка в Мартинові 20 К, в Репітниках

10 К, раз. 30 К, — Ур. пар. в Рогатині 168 К, — Уряд пар. в Добростанах 50 К, — Уряд пар. в Городку збірка 50 К, — Уряд парохіальний в Почапах 60 К, — Уряд пар. в Небиліві 91 К, — о. Іван Щуровский в Стинаві від себе 10 К, від церкви 10 К, разом 20 К, — о. К. Штайден з Болехова 26 К, — Уряд пар. в Виспі 39-30 К, — Ур. пар. в Ракові збірка 72 К, — о. Ол. Лонкевич з Княжолуки 84 К, — о. Кость Білинський з Дмитрія збірка 60 К, — о. Вол. Андрухів з Ляшок гор. 24 К, — Уряд пар. в Вишневі збірка з акаф. 7-10 К, — Уряд пар. в Брязі 34 К, — о. Теод. Крохмалюк з Підгайчик 15 К, — о. Й. Яримович з Дунаєва 20-70 К, — Уряд пар. в Пониковиці малій збірка 50 К, — Уряд пар. в Грабовій 60 К, — Уряд пар. в Малехові, збірка в Малехові і Дублянах 100 К, — Уряд пар. в Острові, збірка 25 К, о. Петро Курчаба з женою 10 К, разом 35 К, — Уряд пар. в Труханові 20 К, — Уряд пар. в Стінці, збірка в Стінці 14 К, в Майдани гол. 8 К, разом 22 К, — о. Т. Ковальський з Скоморох ст. збірка 50 К, — Уряд пар. в Винниках 15 К, — Уряд пар. в Скваряві збірка 80-80 К, — Уряд пар. в Старисках 40 К, — Уряд пар. в Лонях збірка в Лонях 10 К, в Гологорах 32 К, разом 42 К, — о. Теодор Богачевский з Голина збірка в парохії Завій 14 К, — Уряд пар. в Коропці збірка в Угорях 29-30 К, збірка в Бібцанах 25-70, разом 55 К, — о. Теод. Ковальський з Скоморох стар. від парохіян в Підшумлянцях 16 К, в Скоморохах нових 16 К, разом 32 К, — Уряд пар. в Кнігиничах вкл. від 41 член. Черв. Хреста в Кнігиничах 164 К, вкл. від 43 член. Черв. Хреста в Загір'ю 172 К, меншими датками 22 К, разом 358 К, — Уряд пар. в Новосілках загальн. 100 К, — Уряд пар. в Яблонівці збірка в Загір'ю 27 К, — Уряд пар. в Ператині 25 К, — Уряд дек. Рожнітський збірка в парохії Рівня 25 К, — Уряд пар. в Голешові 30 К, — Уряд пар. в Утїховичах 34 К, — Уряд пар. в Підгородю 86 К, — Уряд пар. в Клішівній 53-10 К, — Церков в Ляховичах подорожних збірка 55-61 К, — Церков в Ізидорівці 61-91 К, — о. П. Мінко з Шнирова 99-52 К, — о. Вол. Давидяк з Журова збірка 104 К, — Уряд пар. в Золотниках 55 К, — Уряд пар. в Куропатниках 5 К, — Уряд пар. в Сенечолі 50 К, — о. Семен Савула в Сквочу 50 К, — Ур. пар. в Коропці 33-40 К, — о. Волод. Лешньовский в Жуличах збірка 25 К, — Уряд пар. в Поніві 50 К, — Церков в Солові ад Куровичі збірка 12 К, — Уряд пар. в Вишенці великій 26 К, — о. Дм. Хабурский з Томашовець 20 К, — Уряд пар. в Бортниках від Евд. Добрянської, Кат. Гаврилів і Парас. Коваль по 1 К, разом 3 К, — Уряд пар. в Ясеневі 40 К, — Уряд пар. в Ораві 45 К, — о. Евст. Бартків з Романова від себе 5 К, від церков: в Романові, Підгородищу і Седликах по 5 К, разом 20 К, — Уряд пар. в Деревлянах 13-30 К, — Уряд пар. в Запитові 20 К, — Уряд пар. в Курниках збірка 13-20 К, о. Жолевич 2-70 К, п.ні Корнеля Жолевич 2-30 К, разом 18-20 К, — Уряд пар. в Пійлі, збірка в Пійлі 24 К, в Сівці 40 К, о. парох Клоевич від себе 16 К, разом 80 К.

На желізного Лицаря.

• Мих. Ваврик з Підкаменя 50 К, — Уряд парох. в Ясеніках 5 К, — Уряд пар. Рокитні 5 К.

На Червоний Хрест Українських Січових Стрільців.

Уряд пар. в Бортниках 17 К, — о. Вол. Михайлишин з Великополя збірка 84 К, — о. Омелян Король з Саранчук 92-77 К, — о. Ник. Левицкий з Плава збірка 122-90 К, від себе 5 К, разом 127-90 К, — о. Яків Краснопера з Підгайчик к. Львова збірка 94 К, — Уряд пар. в Дмитрові 17-50 К, — о. Іван Щуровський з Стинави, збірка від дівчат в часі масового Богослуження 71 К,

Виказ жертв

на фонд для воєнно-отемнїлих.

До виказаних:	К. с.	Разом К. с.
в числі IV. Архіє. Відомостей	200.—	
" " V. " "	22 10	
" " IV. " "	567 35	789 45
прислали (або зложили) на руки о. кр. Івана Чапельського:		
1. о. оф. А. Білецький	40.—	
2. о. мітр. Л. Туркевич	30.—	
3. о. пр. А. Бачинський	20.—	
4. о. кр. І. Чапельський	30.—	
5. о. кр. Т. Войнаровський	30.—	
6. о. Т. Бобикевич	10.—	
7. о. А. Дикий	10.—	
8. о. Ал. Пясецкий	10.—	
9. о. Ст. Шпитковский	10.—	
10. о. Йосиф Дяків з Городиславич	31.—	
11. о. Арк. Гуглевич з Лопушан	80.—	
12. о. Евг. Чубатий з Деревлян	20.—	
13. Уряд пар. в Лавочнім	50.—	
14. о. Аркадій Гуглевич з Лопушан	79.—	450.—
	Разом . . . 1239 45	1239 45

Гроші сі вислано до Кураторії фонду воєнно отемнїлих при ц. к. Міністерстві внутрішних справ.

Львів, 15. липня 1916.

о. Іван Чапельський.

На захист ім. Й. Е. Митроп. Андрея гр. Шептицького.

о. дек. Ант. Янович з Струтина 20 К, — о. дек. Ант. Янович з Струтина від парохії в Рикові 16 34 К, — о. дек. Ант. Янович з Струтина 16 К, — Уряд пар. в Ясеневі 100 К, — Уряд пар. в Грибовичах 52 К, — п. Ів. Винницький учитель від громади в Куровичах 13 К, — Уряд пар. в Звенигороді 79 46 К, — о. Іван Садовський з Глібович вел. 10 К.

На сирот. фундацію ім. Й. Е. Митр. Андрея гр. Шептицького.

о. Григ. Островський з Києвца від себе 10 К, від Н. Н. 10 К, від парохіяні 50 К, разом 70 К, — о. Осія Петраш з Підгородець від пар. Підгородці 65 03 К, від пар. Соліт 65 43, разом 130 46 К, — Уряд пар. в Тисові 53 К, — о. Іван Садовський з Глібович вел. 10 К.

На інвалідів.

Уряд парохіяльний в Страдчу 22 К, — о. Лев Чемеринський з Пітрич 100 40 Кор.

На інвалідів і слїпців.

о. Ант. Целевич збірка з Лозини 53 80 К, — о. Ант. Целевич збірка з Дубровиці 35 22 К.

На добродійні ціли.

о. Теоф. Дурбак з Струтина вижн. 42 К.

Посилки грошеві, при котрих не подано, на яку ціль призначені.*)

о. дек. Василь Небиловець переказом з 10/I. 1916 20 К, — о. Ів. Пелех з Яричова збірка в Підлісках (зложив особисто) 5/IV. 1916 50 К, — Петро Попадюк з Тустаня з 22/IV. 1916 10 К, — Уряд пар. в Сопові переказом з 1/V. 1917 7 25 К, — Уряд пар. в Підбережу переказом з 17/IV. 1916 30 К, — Уряд пар. в Черчи переказом з 22/V. 1916 120 К, — Уряд пар. в Свїт війнил. переказом з 6/VI. 1916 20 К, — о. Іван Чировський з Корсова переказом з 28/5 1916 105 К, — о. Іван Кобринович з Добротвори переказом з 23/V. 1916 6 К, — о. Т. Сембай з Ясенівць переказом з 30/V. 10 К, — Йосиф Рубатий з Настащина переказом з 10/V. 1916 30 К, — Ст. Подлуский уч. V. кл. в Стрию переказом з 18/VI. 1916 2 К.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 4070. — о. Павло Кульчицкий парох в Дунаєві дек. нараївського, в марті 1916.

Ч. 4204. — о. Іван Созанський парох в Черчу дек. рогатинського, дня 26. червня 1916.

Души їх поручають ся молитвам Всч. Клира.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 15. липня 1916.

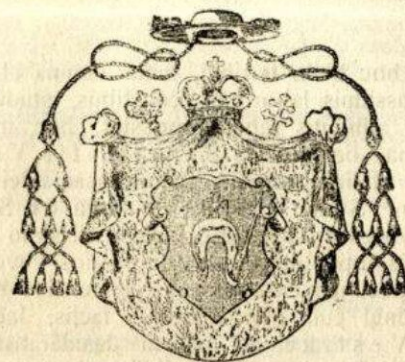
Андрей Білецький

Офіціал.

Алексій Пясецкий

заст. канцлера.

*) Увага: Канцелярія просить о подане тоїж.

Львівсько - Архієпархіальні
ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII.

Видано дня 31. серпня 1916.

Ч. VIII.

Ч. 56.

Ч. 5160. — Подяка Святійшому Отцю за поновний дар любови для українсько - католицкого Народу.

Знова з великою радістю приходить ся нам зазначити перед Всч. Духовенством і вірними новий доказ вітцівської любови і особливої прихильности та горячого серця Святійшого Отця так для Всч. Духовенства як і вірних. Бо помимо того, що як звісно кождому, матеріяльне положене св. Отця є під телерішну найтяжшу хвилю також не инше як скудне. св. Отець зволив зі своїх недостаточних средств поновно уділити великодушний дар на злагожене тяжкої недолі дорогого нашого народу!

Митрополічий Ординаріят, ідучи отже за поводом вдячності переповнених сердець наших, вислав слідууючу адресу подяки:

Beatissime Pater!

Andreas Bilecki, Vicarius generalis Archidioecesis Leopoliensis Ruthenorum, ad pedes Sanctitatis Vestrae humillime provolutus, nomine Excellentissimi Archiepiscopi captivi Monsignore Andreae Szeptycki, cleri populique Rutheni et parvitatіs suae pro dono insigni, quo Rutheni omnes iterum a Sanctitate Vestra in paternae caritatis et benevolentiae eximiae erga ipsos documentum praeclarum honorati sunt, grates summas agit.

Natio nostra, in hoc bello terribili, tanta damna et detrimenta per-
pessa, quae nequidem assiduis laboribus, conatibus, studiisque totius populi, per multos annos adhibitis reperari possint, hoc insigni testimonio amoris et praestantissimae benignitatis Sanctitatis Vestrae in meliorem spem erecta est. Filialis amoris, inconcussae fidei et firmissimae adhaesionis vincula, cum Sanctitate Vestra et Sancta Sede Apostolica, quae hostes crudelissimi vehementissimo impetu rumpere conati sunt, inconcussa semper magis servaturos nos vovemus.

Ноч egregium specimen exsuperantis clemenciae erga Clerum populumque Ruthenum insimul cum gloriosissimis factis, laboribus et conatibus Sanctitatis Vestrae ad pacem desideratissimam a Deo Optimo Maximo in hoc inaudito terribili nationes omnes destruente bello impetrandam, haec omnia aureis characteribus in historia Ecclesiae, nationis nostrae exarata erunt, memoriaque istorum posteris grato animo colenda tradetur.

Hisce, ardentissimo corde, quamquam exiguo sermone, expressis, hymno nostro natali finem imponimus: Oecumenico Pontifici, Sanctissimo Domino Papae Benedicto multos et plurimos saluberrimos annos a Coelesti Patre Misericordiarum apprecamur.

Osculans devotissime pedes Sanctitatis Vestrae, Apostolicam pro Archiepiscopo captivo, clero, populoque universo Rutheno benedictionem a Sanctitate Vestra exoro

Sanctitatis Vestrae

humillimus obœdientissimusque famulus

Andreas Bilecki.

Святїйший Отче!

Андрей Білецький, генеральний Вікарій Української Львівської Архідієцезії, припавши до стіп Вашої Святости, іменем увязненого Архієпископа Андрея Шептицького, клиру і народу українського та іменем своєї смиренности складає найгорячішу подяку за той величний дар, яким Ваша Святість зволила знова наділити всіх Українців і знова дати пресвітлий доказ вітцівської любови та великодушної прихильности зглядом них.

Наш нарід потерпів в тій страшній війні так великі шкоди і втрати, що їх навіть праці, старання та змагання цілого народу по многих літах не зможуть направити, однак через то величне свідощтво любови і визначної ласкавости скріпив ся в надії на ліпше. Обіцяємо, що во вік старатись мемо заховати нерозірвані вязи синівської любови, непохитної віри, і найкріпкішого привязання до Вашої Святости і Святого Апостольського Престола, а котрі то вязи жорстокі наші вороги старались розірвати з найгрізнішою заїлістю.

Той пресвітлий примір надзвичайної ласкавости зглядом Українського Клиру і народу враз з всеславними ділами, трудами і стремліннями Вашої Святости до висднання у Всевишнього і Всемилоствитого Бога так дуже пожаданого мира в тій нечуваній, страшній війні, що приводить до знищення всі народи, то

всьо буде записане золотими буквами в історії нашої церкви і народу, і буде передане їх потомкам, щоб заховали на все у своїх вдячних серцях. То що сказане з найгорячішого серця, хоч скромними словами, закінчимо нашим народним гимном:

Небесного Отця щедрот і милосердя умильно благаймо: Святїйшому Вселенському Архієрейови Папі Венедиктови сотвори Господи многая і благая літа!

Цїлуючи покїрно стопи Вашої Святости прошу о Апостольське благословене для увязненого Архієпископа, Клиру і цілого Українського народу

Вашої Святости

найпокїрнійший і найпослушнійший слуга

Андрей Білецький.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 31. серпня 1916.

Ч. 57.

Ч. 5078 — Богослуженє за виздоровленє Нашого Найдорожшого Архипастиря з тяжкої недуги.

Сумна вістка дійшла до нас, що Єго Ексцеленція Найдостойнійший наш Архипастир і Митрополит Андрей Граф Шептицький від перших днів липня має бути тяжко хорий. Задля Єго великих заслуг, праці та трудів около добра нашої Церкви і нашого Народу, як також задля єго теперішньої тяжкої долі як Страдальця за нашу святу Церков, відчуваємо Єго хоробу дуже болесно всі, так Духовні як і світські. З нашої груди плывуть молитви перед престол Всевишнього о привернене дорогого нам здоровля Нашому Найлюбїйшому Архипастирю і Віщу.

В тїй думцї заряджує Митрополичий Ординаріат, щоби по всіх церквах парохїяльних Архієпархїї в дни недїльні і святочні всі Всч. Отці долучували намірене „за болящого“ — а дня 19. вересня с. р., як в день вивезеня в полон Єго Ексцеленції Митрополита, відправили по попереднім заповідженю торжественну Службу Божу на намірене здоровя і як найскорїйшого повороту Нашого Найдорожшого Архипастиря до нас.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 26. серпня 1916.

Ч. 58.

Ч. 5001. — О обовязку Всч. Урядів парохїяльних доносити дотичній пенсійній ліквідатурі про случаї смерти військових пенсіонїстів.

По мысли припорученя Високого ц. к. Намісництва в Бялій з дня 28. липня 1916 Ч. 155.538/4.609 прислав ту Св. Заряд Громади кор. ст. міста Львова під д. 9. серпня 1916 Ч. 107.218/16 до оголошеня слїдуюче розпорядженє ц. к. Міністерства Внутрішн. Справ.

K. K. Ministerium des Innern 12.040. Wien, am 12. Mai 1911. An die k. k. Statthalterei in Das k. u. k. Reichskriegsministerium hat mit der Note vom 8. April 1911. Zl. 269 Abt. 15. anher mitgeteilt, dass von nun an die Pensionsliquidatur der k. u. k. Intendanz des 2. Korps in Wien zur Liquidierung der Ruhegenüsse einer mit einem Ruhegenusse beteiligten in Oesterreich wohnhaften Militärperson des Heeresruhestandes (mit Ausnahme der Mannschaftspersonen), dann der mit Wartgebühren beurlaubten Heeresgagisten ausnahmslos berufen erscheint. Die k. k. Statthalterei wird demnach einvernehmlich mit dem k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht unter Bezugnahme auf den h. o. Erlass vom 12. November 1910 Zl. 39.381 eingeladen, die mit der Metrikenführung betrauten Organe anzuweisen, dass sie von nun an jeden Todesfall einer der vorerwähnten Personen der genannten Pensionsliquidatur ausnahmslos direkt zur Anzeige zu bringen haben. Zusatz für Brünn: Hiemit erledigt sich auch der d. ä. Bericht vom 22. Dezember 1910 Zl. 90.581, dessen Beilage rückfolgt. Für den k. k. Minister des Innern: Kleeberg mp.

K. K. Ministerium des Innern 21.636 ex 1913. Wien, am 20. Mai 1916. Todesfälle von mit einem Ruhegenusse beteiligten Mannschaftspersonen der Heeres. Anzeigen der Matrikenführer. An die k. k. Statthalterei in Galizien. Im Nachhange zum h. o. Erlasse vom 12. Mai 1911 Zl. 12.040 wird die k. k. Statthalterei über bezügliche Mitteilung des k. u. k. Kriegsministeriums in Einvernehmen mit dem k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht aufgefordert, die mit der Matrikenführung betrauten Organe anzuweisen, dass sie auch Todesfälle der mit einem Ruhegenusse beteiligten Mannschaftspersonen des k. u. k. Heeres, der k. k. Landwehr und des k. k. Landsturmes der zuständigen Pensionsliquidatur zur Anzeige bringen, da diese Stelle zur Flüssigmachung der Mannschaftsversorgungsgenüsse im Wege der Postsparkasse berufen ist. Für den k. k. Minister des Innern: Unterschrift.

Повисше Високе розпоряджене уділяє ся Всч. Духовенству до відома і до застосованя ся.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 21. серпня 1916.

Ч. 59.

Ч. 5143. — В справі прийняття кандидатів до гр. кат. семинаря духовного у Львові.

Кандидати стану духовного з Архи-Епархії Львівської, які бажають бути прийнятими на перший рік до гр. кат. семинаря духовн. у Львові, мають предложити свої прошення в дорозі через Уряд деканальний гр. кат. Митрополичій Консисторії з речинцем до дня 20-го вересня б. р.

До прошення належить долучити:

1) свідоцтво родження і хресту; 2) всі св. гімназіальні і іспиту зрілості; 3) св. убожства; 4) св. моральности стверджене урядом парох. зглядно деканальним; 5) свідоцтво лікарське о повнім здоровю кандидата; 6) посвідку з ц. к. Староства, що кандидат є вільний від служби військової.

Кандидати самі мають явити ся дня 29-го вересня се е в пятницю о год. 3 ій рано в Архикатедр. церкві св. Юрія. По вислуханю св. Літургії будуть покликані до вступного іспиту зі співу церковного і головних основ християнско-катол. віри.

В прошеннях належить зазначити приналежність до народности, бо лише кандидати-Українці можуть числитися на прийняте.

Рівнож прошення зі слабими свід. шкільними і без іспиту зрілості не надаються до узгляднення.

Всі прочі богослови і питомці 2-го, 3-го і 4-го року також внесуть прошення о прийняте їх до Семинаря дух. поперті свідоцтвом моральности за час ферий ваканційних виставленим через уряд парох. і ствердженням урядом деканальним до гр. кат. Митроп. Консисторії по конець вересня 1916 року.

Дальші зарядження зглядно речинцев явити ся у Львові буде поданий до відома в Відомостях Аепархіяльних, евентуально в часописах.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 29. серпня 1916.

Ч. 60.

Ч. 156/ком. — В справі річних датків до вдовичо-сиротинського фонду

Пригадає ся Всч. ОО. на їх обовязок вплати річних датків до фонду вдовичо-сиротинського. В роках 1914 а особливо в 1915 і 1916 лише дуже не велика часть Духовенства сповнила сей обовязок, — за се переважна часть валяє з датками, нераз і від многих літ, — а навіть з иньших титулів належн датки від Духовенства не впливають до фонду. В наслідок того фонд диспозиційний вдовичо-сирот. значно змалів, а потреба вдів і сиріт, яки: число значно збільшилось, е тепер тяжка і в деяких случаях: крайна, проте звиває Митрополича Консисторія Всч. Духовенство до вирівнаня залеглостей.

Стан матеріяльний Всч. Духовенства не є такий, щоби не могло сею обовязку виповнити, а стан вдів і сиріт є розпучливий... В додатку гроші вдовичо-сирот. фонду тепер не можуть процентувати ся, проте заходить обава, щ високість звичайної заповоги за 1916 р. значно уменьшит ся, чого собі певні Всч. Духовенство ні також вдови не бажають.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, 10. серпня 1916.

Ч. 61.

Ч. 4848. — Порученє видань о. Олександра Коренця.

Накладом Української Культурної Ради у Відни вийшли з друку слуючі книжки зредатовані Свящ. Олександром Корінцем і одобрені Преос Ординаріатами:

- 1) Молитвенник видане 2-ге ціна 1.40 К.;
- 2) " " " 3-те ціна — 60 К.;
- 3) Читання і розважання з нагоди війни ціна — 40 К.

Сі видання поручають ся Всч. Духовенству і вірним з тим, що набувати їх можна в канцелярії Української Культурної Ради у Відні VIII. Strozzigasse 32. за гоївку а при замовленю більшого числа примірників з 25% опустом.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 24. серпня 1916.

Хроніка.

Найвище відзначене.

Ч. 4552. Іх Ціс. і Кор. Апост. Величество зволили Найвищим відручним письмом з дня 25. червня с. р. надати наймилостивіше гр. кат. парохови в Суходолах о. Никифорови Клубокови в признаню особливо патріотичного і офірного поведеня супроти ворога золотий хрест заслуги з короною на стяжці медалі хоробрости.

Місцеві завідательства одержали Всч. ОО.:

Ч. 2983. Стефан Йойко в Поршній дек. ширецького. — Ч. 4512. Василь Попель (з Стан. Еп.) в Вистовій дек. калуского. — Ч. 4526. Петро Ілевич (з Стан. Еп.) в Милошовичах дек. ширецького. — Ч. 4578. Евстахій Скоморівський в Демії дек. николаївського. — Ч. 4591. Іван Дорожинський в псих. завед. в Кульпаркові дек. львівського. — Ч. 4617. Іван Алиськевич в Баличах подорожних дек. журавеньського. — Ч. 4649. Николай Садовский в Куропатниках дек. бережанського. — Ч. 4649. Григорій Концевич в Бишках дек. поморяньського. — Ч. 4649. Аполінарій Осадца в Саранчуках дек. бережанського. — Ч. 4718. Йоиф Цегельський в Болотні дек. нараївського. — Ч. 4749. Яків Вацк в Галичанові дек. городецького. — Ч. 4790. Онуфрій Чубатий в Протесах дек. журавеньського. — Ч. 4966. Евстахій Шмериковський (з Стан. Еп.) в Баличах нагірних дек. журавеньського. — Ч. 4970. Григорій Косар в Білім Камени дек. олеського. — Ч. 4970. Адам Витвицкий в Бужку дек. олеського. — Ч. 5054. Михайло Лада в Солукові дек. долиньського. — Ч. 5086. Юліян Левинський в Гребенові дек. скільського Ч. 4798. Іван Олесницький (з Стан. Еп.) в Рудниках дек. николаївського.

Завідательства excurrendo одержали Всч. ОО.:

Ч. 4427. Мирон Коритко в Гряді дек. яричівського. — Ч. 4665. Іван Романчукевич в Підкамени дек. стріліського.

Сотрудництво систем. одержав:

Ч. 4561. Всч. О. Евген Гвоздик в Ширци дек. ширецького

ЖЕРТВИ

які вплинули до Канцелярії Митрополичої Консисторії.

Дар любови Святійшого Отця Венедикта XV для українсько-католицького Народу 4.600 К.

На дар для св. Отця.

Уряд пар. Преображенської Церкви у Львові, збірка в тамошній церкві 50 К. — Уряд пар. в Боратниках, збірка 13.15 К. — Уряд пар. в Глинянах-Замістю, збірка 22 К. — Уряд пар. в Славску збірка від пароха, церкви і парохіян 20 К. — Уряд пар. в Тухли 10 К. — Уряд. пар. в Стільську 21.41 К. — Уряд пар. в Волі вел. 30 К.

На сирот. фундацію ім. Й. Е. Митр. Андрея гр. Шептицького.

о. Вол. Сухий, Ладанці збірка між парохіянами 25 К. — о. П. Стернюк, Добрянці (від себе, Ви. Стефановичів і парохіян) 44 К. — о. Вас. Дуткевич з Гарбузова (від себе 20 К, від парохіян Гарбузова і Манасва 80 К) разом 100 К. — о. Ан. Лотоцький з Тростянця (від себе 4 К, від парохіян 6 К) разом 10 К. — о. М. Цурковський з Тур вел. збірка 3 К. — о. Теодор Василик з Гозієва 20 К.

На захист ім. Й. Е. Митроп. Андрея гр. Шептицького.

о. Василь Дуткевич, Гарбузів (від себе 20 К, від Н. Н. 20 К, від парохіян Гарбузова 40 К) разом 80 К. — Уряд пар. в Боратниках 4 К. — Уряд пар. в Тухли 5 К. — о. Анаст Лотоцький з Тростянця від себе 5 К. — о. П. і Л. Курчаба з Острова к. Боринич 5 К.

На Червоний Хрест:

о. Вол. Мармаш, Ясниска (від М. Єзерської 1 К і від Н. Н. 2 К) разом 3 К. — о. Антоній Целевич парох Лозини зібка в Лозині 57.36 К. — той сам збірка в Дубровици 26.04 К.

На Червоний Хрест Українських Січових Стрільців.

о. Орест Коновалець зі Страдча збірка в день відпусту 48.10 К.

На інвалідів Українських Січових Стрільців.

о. Ан. Лотоцький з Тростянця від себе 5 К.

На вдови і сироти по Укр. Січ. Стрільцях.

о. П. і Л. Курчаба в Острові к. Боринич 10 К.

На фонд Українських Січових Стрільців.

о. П. і Л. Курчаба в Острові к. Боринич 10 К.

Списи виселенців, які спорядять Вч. Душпастирі в можливо найкоротшім часі, належить переслати до краевого комітету помочи для виселенців у Львові; ул. Бляхарка ч. 9. (Дім Ставропігії).

Від гр. кат. Митрополічного Ординаріату.

Львів, дня 16. жовтня 1916.

Ч. 63.

Ч. 6152. — В справі доливання води до вина підчас Прокномидії св. Літургії.

Митрополічний Ординаріат уважає вказаним звернути увагу Всеч. ОО., що як з одної сторони є строгим приписом св. Церкви, щоби в часі Прокномидії доливано до вина трошка води, так з другої сторони обов'язані священники бути осторожними, щоби через неувагу не доливали води більше, як вільно. Через за многе доляне води до вина ціла Жертва св. Літургії (до котрої сутності вимагає ся подвійного освячення) будаби неважною, або що найменше непевною. В додатку священники получивши певну стипендію Літургічну, а не відправивши певної Літургії будаби обов'язані до реституції стипендії. Після науки загальної всіх католицьких богословів, коли доляемо до вина більше як третю часть води, в відношеню до долитого уже вина, освячене вина є непевне, а навіть і неважне, если вино є слабе.

„Aquaе autem quantitas adjecta, quae vini tertiam partem excedit, materiam reddit dubiam, et si vinum non est generosum (с. є. коли вино не є сильне, лише слабше), etiam invalidam. Quare si casu nimium aquae adjectum fuerit, iterum aliquid vini addendum est. (Noldin de Sacramentis § 109. с.)

Третя часть води якої не сміє ся перевисшати розуміє ся тут в відношеню до скількості влитого уже попередню самого вина, а не в відношеню до скількості води з вином разом взятої; так пр. хто вляв до чаші вина шість унцій не сміє до сего більше доляти як дві унції води. Проте обов'язком нашим в тій справі бути дуже уважними і для уникнення всякої небезпеки доляймо лиш пару капель води, (дві до три каплі) відповідно до інструкції Папи Євгенія IV.: *„Vino ante consecrationem aqua modicissima (в як найменшій части) admisceri solet“.* (Eugen IV. instruct. ad Arm. Denzinger n. 529).

З сим зарядженем мають всі ОО. Настоятелі парохій точно познакомити ся і мають дати до прочитання і застосовання ся всім прочим священникам в своїх парохіях мешкаючим а не пренумеруючим Архієпархіяльних Відомостей.

Від гр. кат. Митрополічного Ординаріату.

Львів, 26. жовтня 1916.

Ч. 64.

Ч. 6153. — В справі пестараня ся о оливу природну до св. Тайни Єлеопомазаня.

З причини воєнних відносин відчуває ся дуже великий брак правдивої і природної оливи (*oleum olivarum*) а після згідних зізнань апікарів Львівських в міській апітці не можна найти правдивої і природної оливи а уживані і продавані по апітках під назвою оливи плинні є зовсім иишими субстанціями, які

в дійсности не є матерією св. Єлеопомазаня, бо до важности св. Тайни Єлеопомазаня вимагає ся безусловно олію з дерева оливоного.

Длятого Митрополічний Ординаріат приказує Всеч. ОО. Настоятелям парохій набувати лиш правдиву природну оливу *oleum olivae*, і то по поважних склепах корінних (яка то олива там приходить під назвою оливи столової) та заосмотрити себе з поважних склепів, до яких належить і Народна Торговля у Львові, в більшій запаси оливи не щадячи на ту ціль хочби і як високої ціни, бо де ходить о важність сеї так кднечної Тайни, як св. Єлеопомазаня, ніяка ціна до осягнення сеї цілі не повинна бути високою.

Від гр. кат. Митрополічного Ординаріату.

Львів, дня 28. жовтня 1916.

Ч. 65.

Ч. 5759. — Спосіб поступовання при пересуєнню години в ночи з 30. вересня на 1. жовтня 1916.

В. Президія ц. к. Намісництва в Бялій зауділила ту під днем 1. жовтня 1916 Ч. 15979 слідує:

До

Всесвітлішого гр. кат. Митрополітального Ординаріату
у Львові.

Конференція залізнична в Штутгарті, в якій були заступлені обі держави Монархії, всі німецькі союзні держави і Швайцарія, усталила спосіб поступовання при пересуєнню години в ночи з 30. вересня на 1. жовтня 1916 після одноцілних основ і узнала за вказане зі згляду на се, що година 12-та до 1-ї в ночи з 30. вересня на 1. жовтня повторить ся два рази, означити першу годину між 12-ю а 1-ю, котра належить еще до 30. вересня як годину 12 А., 12 А 1 мінута і так дальше аж до 12 А 59 мінут, а годину між 12-ю а 1-ю, котра розпочне день 1. жовтня, як годину 12 Б., 12 Б. 1 мінута і так дальше аж до 12 Б. 59 мінут.

Позаяк означене сего часу в повисший спосіб вказане є також в публичній службі, особливо при означуваню случаїв уродив і смерти, протое маю честь повідомити о тім Всесвітліший Ординаріат наслідком рескрипту ц. к. Міністерства внутрішних справ з 27. вересня 1916 Ч. 50088 з просьбою о видане відповідних заряджень всім підчиненим парохіяльним Урядам тамтешої єпархії.

За ц. к. Намісника:

(Підпис).

Се розпоряджене подає ся Всч. Духовенству до відомости і до точного застосовання ся.

Від гр. кат. Митрополічного Ординаріату.

Львів, дня 12. жовтня 1916.

Ч. 66.

Ч. 5369. — Про обов'язок душпастирів повідомляти о смерті жовнів і їх родини.

Заряд Громади Кор. престол. міста Львова під д. 22. серпня 1916 Ч. 112699/16 зауділив ту до оголошення слідуєчий рескрипт В. ц. і к. Міністерства війни:

Abschrift:

z. ZI. 26589, ex 1916, K. u. k. Kriegsministerium Wien, am 26 Mai 1916. Abt. 10. Nr. 70925. res. Mitteilung der Todesfälle an die Angehörigen der Soldaten durch die Seelsorger. Das k. u. k. A. O. K. hat auf Antrag des K. M. mit Q. Op. Nr. 34744. von 1916. für die Armee im Felde angeordnet, dass sie mit der Führung der Sterbematrikel betrauten Seelsorge in Hinkunft das Ableben einer jeden Mil. Person mittels Feldpostkorrespondenzkarte unverzüglich an jene Personen bekanntzugeben haben, die auf der Vorderseite des neu normierten Legitimationsblattes angegeben ist. Die Feldpostkorrespondenzkarte hat Truppenkörper, Charge und Namen des Verstorbenen, das Datum und den Ort der Beerdigung, letzteren soweit er nicht aus militärischen Gründen geheimgehalten werden muss, endlich die Unterschrift und Amtssiegel des Seelsorgers zu enthalten. Das Datum der erfolgten Verständigung ist an entsprechender Stelle des Legitimationsblattes vorzunehmen. Der gleiche Vorgang ist auch seitens in Betracht kommenden Seelsorger im Hinterlande einzuhalten welchen die Matrikelführung bei den Mil. San. Anstalten, Kriegsspitälern, San-Anst. Freiw. San. Pflege etz. zukommt. Dieser Erlass ist allgemein zu verlautbaren. Ergeht an alle Mil. Kmdos., das G. Z. N. B. (Stiftskaserne) das k. k. Min. f. I. V. den k. k. LVM. das k. k. und das k. ung. Min. des Innern, sowie an das k. u. k. Min. des Kais. u. Königl. Hauses und des Aeussern und wird auch durch Presse verlaufbart.

Повисший рескрипт подає ся до відома Всч. ОО. Душпастирям і до застосованя ся.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 5. жовтня 1916.

Ч. 67.

Ч. 5965 — В справі пошестий полових недуг і помочи Всч. Духовенства при поборюваню і ліченю тихже.

Одним з найбільших нещастя, які спричинила війна, се пошести полових недуг, які подекуди прибирають великі розміри, нищать здоровле великої часті населеня, бурять щастє цілих родин а навіть можуть спричинити фізичний і моральний занепад сучасних і грядучих поколінь.

Митрополичий Ординаріат вже в початках війни добачив грояче небезпеченство сего зла, і постановив доложити всіх сил, щоби вірних від тогоже

охоранити. В тій цілі подбав о видає в українській мові летучих листків п. з. „Пересторога для жінок і дівчат“ які видало „Австрійске товариство для борби з половими недугами“, і які в залученю ї. пересилають ся кождому Всч. О. Душпастирови з тим, щоби в однім із найблизших недільних чи святочних днів вірним своєї парохії місто проповіді прочитав, після потреби пояснив і до виповнення поданих рад горячо заохотив.

Так само В. ц. к. Намісництво постановило підняти енергічну акцію в цілі нишеня і ліченя сих недуг. — Вдавши відповідний обіжник в сій справі до всіх ц. к. Староств і Магістратів Кор. престол. міста Львова і Кракова який понизше в цілости в переводі українським наводить ся, звернуло ся В. ц. к. Намісництво до Митрополичого Ординаріату з слідуєчим письмом:

З ц. к. Намісництва.

Ч. VII. б. — 199394
27269

Бяла, дня 1. жовтня 1916.

До

Високопреподобної гр. кат. Митрополичої Консисторії
у Львові.

Ц. к. Намісництво пересилаючи відпис обіжника виданого до Староств і до Магістратів міста Львова і Кракова зазначає, що намірена на случай потреби акція перегляду і ліченя населеня в загроженних околицях не може удати ся без живого попертя душпастирів.

Длятого Намісництво просить о підперте при ужитю впливу зі сторони Високопреподобної Консисторії та душпастирів, щоби висланим до поборюваня полових недуг органам подавали як найдальше ідуче підперте.

Ц. к. Намісництво просить о повідомленє, чи може числити на згадану поміч Високопреподобної Консисторії.

За ц. к. Намісника:

Устияновский.

Обіжник, о котрім споминасть ся, звучить:

З ц. к. Намісництва.

Ч. 199394 VII б.
27269

Бяла, 1. жовтня 1916.

Обіжник

до всіх ц. к. Староств і Магістратів кор. престол. міста Львова і Кракова.

Звісно вже ц. к. Староству і Магістратови з обіжника з 4. липня 1916, Ч. 126005, що Намісництво приготовляє акцію поборюваня полових хоріб в краю, котра особливо по демобілізації прибере напезно великі розміри.

Між иншим наміряє Намісництво в околицях, де буде небезпідставне підозріне значійшого розширення недуг полових, перепровадити провірене населеня і ліченя хорих в рухомих диспензаторіях.

Лікар урядовий має отже звернути цілу увагу на хороби полові поміж населенем повіту і то так в громадах мійських як і сільських, а особливо між людьми переселеними і в мешканях масових. В кождім случаю полові хороби,

який дійде до відома урядового лікаря, треба дозодити жерела зараження і оглянути цілу родину, поступаючи притім, розуміє ся само собою, тактовно і оглядно.

Слиб заходила підстава до підозрівання, що в якійсь місцевості або верстві населення є більше таких случаїв, треба про се повідомити Нанісництво, яке видасть дальші зарядження.

За и. к. Намісника: *Устїяновский.*

З огляду на вагу сеї справи Митрополичий Ординаріат поручає як найгорячіше Всч. Духовенству, щоб в тій так гуманній акції дотичним органам як найохотнійше своєї помочи уділяло.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 18. жовтня 1916.

Ч. 68.

Ч. 5914. — Поміч знищенням війною підприємствам і стараня о заховане краєвої продукції.

Краєвий Патронат Вис. Краєвого Виділу в Кракові відніс ся під д. 25. вересня 1916. Ч. П. 685. до Митрополичого Ординаріату в повисшій справі слідуєчим письмом:

До

Високопреосвященного гр. кат. Митрополичого Ординаріату

у Львові.

Краєвий Патронат промисловий краєвого Виділу, бажаючи прийти в поміч в узисканю достав знищеним війною підприємствам рукодільним та промисловим і стремлячи до захованя для краєвої продукції достав при відбудові краю, має честь просити Високопреосвященний Ординаріат о уділене виказу знищених в тамошній дієцезії церков і каплиць — з поданем по можности розмірів знищення у внутрішнім урядженю, як також о повідомленс, чи в найблизшій часі наміряєсь відбудову. Особливо ходилоби о різноманітні галузи рукодільного і жіночого промислу, себ то слоляство, різьбарство, бронзівництво, позолотництво, комінярство, стінне малярство і т. д., дальше слід би замітити церковну білизну, фелони, килими (якими далоби ся заступити фабричні дивани), не меньше образи до престолів, феретронів і хоругв.

Заразом Патронат має честь просити о ласкаве видане варядження, щоби Патронат повідомлено про розписане евентуальних оферт ни доставки, зглядно на роботи, а то в цілі поданя їх до відома ширшим кругам рукодільним і промисловим, які намірялиби убігати ся о сі достави, при чім по думці Патронату повиненби бути перш всього узгляднений місцевий промисл, о скілько певних виробів мігби достарчати.

Директор Патронату:

Др. Волинець.

По мысли отже наведеного письма розпоряджає ся.

1) Всеч. Уряди парохіяльні надішлють сюди посредством своїх урядів деканальних донесене про стан церков зглядно каплиць до їх парохії належачих, а если они знищені, то наведуть, чи цілковито чи лиш в части і якій.

2) Подадуть час, в якім наміряють приступити до відбудови, чи цілковито чи частинної, чи тепер чи пізнійше і до якої галузи рукодільничого промислу ся робота належати буде.

3) Наколи уряд парохіяльний приступаючи до якої небудь відбудови і обнови, чи тепер чи пізнійше, розпише оферту на доставу зглядно роботу, має рівночасно відсис сеї оферти переслати до Митрополичого Ординаріату в цілі уділеня его Патронатови Краєвому до відома.

Всеч. урядам деканальним поручає ся справою сею заняти ся і над точним виповненем повисших заряджень чувати.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 20. жовтня 1916.

Ч. 69.

Ч. 5856. — До Священників евакуованих з Станиславівської Епархії отримавших душпастирські посади в Архієпархії львівській.

Лучає ся, що священник евакуований в Епархії Станиславівської а отримавший в Епархії Львівській душпастирську посаду, не повідомляючи ні уряд деканальний, ні Митрополичу Консисторію опускає душпастирську посаду, і таким чином ся душпастирська посада лишає ся необсаджена з великою шкодою дотичних парохіян.

Митрополича Консисторія приневолена пригадати Отцям Духовним з Епархії Станиславівської, що накопи они отримали в Архієпархії Львівській душпастирську посаду, тим самим підлягають Митрополичій Консисторії, а хоча перенести ся на иншу посаду чи то в Архієпархії Львівській, чи в иншій Епархії, мають так само, як Архієпархіяльне Духовенство просити Митрополичу Консисторію о звільнене їх від повнення душпастирських обовязків в наданій їм місцевості.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 16. жовтня 1916.

Ч. 70.

Ч. 1432 — Візванє священників опустивших свої посади.

Гр. к. Митрополичий Ординаріат дізнав ся з болем, що деякі священники Дієцезії оставили в сих тяжких часах занимаї духовні посади, мали виїхати до Росії і вже від довшого часу не вертають до своїх обовязків.

Крім инших, які вже три рази були візвані до повороту, є се ще слідуєчі священники:

о. Омелян Брояковский, парох в Боложинові, дек. Буского.

о. Василь Терлецький, парох в Гумнісках, дек. Буского.

о. Мирон Копистяньский, завідатель в Холоєві, деканату Струліло-Камінецького.

З причини, що довше полишене духовних посад через священників противить ся церковним канонам і підлягає строгим церковним цензурам, звиває

отсим Митрополичий Ординаріят всіх наведених Отців, щоби безплатно ставились в Митрополичім Ординаріяті або предложили достаточне оправдане свого чину. Колиби того не зробили, буде Митрополичий Ординаріят примушений приступити ведля декрету Тридентійського Собору (сесія XXIII.) і розпорядження Митрополичого Ординаріату з дня 29. липня 1914. Ч. 34) Орд. до канонічних цензур, аж до усунення з занижаних посад.

Се є третє канонічне візванє.

Від ц. н. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 31. жовтня 1916.

Хроніка.

Найвисшою Управою ц. і к. Армії відзначені:

Ч. 5840. — Всч. о. Іван Адам, парох Рокитна, Крестом заслуги II класи для духовних.

Ч. 5845. — Всч. о. Николай Любінецький, парох Чесник похвальною грамотою ц. і к. Висшої Команди військової.

Відзнаками Крилошанськими наділений:

Ч. 5865. — Всч. о. Вільгельм Белкот, евак. парох Чернихова — під сю пору завідатель в Золочеві.

Управителями деканатів іменовані:

Ч. 5386. — Всч. о. Павло Чмола, парох Завидча, для Лопатинського дек.

Ч. 6140. — Всч. о. Тома Соболта, парох Липовиці для Перегінського дек.

Префектами при духовнім Семінарі іменовані:

Всч. о. Др. Кароль Єрмі, завідатель Ходорова.

Всч. о. Іван Бучко, секретар Канцелярії Митр. Коис.

Всч. о. Іван Лучинський, сотрудник в Золочеві.

До уділюваня науки в львівських школах зістали причначені:

Ч. 5108. Всч. о. Володимир Федусевич, Архікатедр. Сотр. катихитом в муж. і жін. школі ім. Мартина і жін. ім. Ісаковича.

Ч. 5125. Всч. о. Василь Лончина, Сотр. при ц. св. Параскевії, пров. катихитом в школах муж. і жін. ім. Сташца і VI кл. школі нар. на Знесіню.

Ч. 5125. Всч. о. Симеон Біленький, ст. кат. вид. шк. в Бродах, пров. катихитом в школі муж. і жін. ім. Шашкевича і жіночий виділовий ім. Жовківського.

Ч. 5156. Той сам., — заступником катих. в ц. к. II. гімназії.

Ч. 5125. Всч. о. Йосиф Іванець, Сотрудн. при Успенській Церкві, пров. катихитом в шк. муж. і жін. ім. св. Софії і в приватній шк. вправ Укр. Т-ва Педагогічного.

Ч. 5125. Впр. о. Сов. Юліян Дзерович, проф. ц. к. учит. сем. у Львові, катихитом в прив. семінарі жін. ім. Стржалковської і в прив. сем. ім. Рихновської.

Ч. 5250. Всч. о. Олександр Бучацький, Сотрудн. з Коніох, пров. катихитом в школі муж. ім. Зіморевича.

Ч. 5321. Той сам пров. катихитом в шк. вид. муж. ім. Сташца.

Ч. 5252. Всч. о. Володимир Гургула, Сотрудник при Успенській церкві — пров. катихитом в школі муж. і жін. ім. Косцюшка.

Ч. 6022. Всч. о. Олександр Дикий, Архікатедр. Проповідник, катихитом при школі промислово доповняючій ім. Міцкевича.

Ч. 6028. Всч. о. Стефан Василів, Сотр. при ц. св. Петра і Павла — заст. катих. при шк. виділу муж. і жін. ім. св. Мартина.

Завідательства отримали:

Ч. 5261. о. Корнелій Стрийский (з Стан. Еп.) в Баличах нагірних, дек. журавенського.

Ч. 5199. о. Іван Біляк в Фирлеїві дек. глинянського.

Ч. 5293. о. Аркадій Гуглевич в Николаєві дек. винницького.

Ч. 5284. о. Вільгельм Белкот в Золочеві дек. золочівського.

Ч. 5340. о. Євген Гвоздик (з Стан. Еп.) в Полоничах дек. глинянського.

Ч. 5347. о. Теодор Ковальский в Фразі дек. Стрілицкого.

Ч. 5099. о. Йосиф Левицкий (з Стан. Еп.) в Протесах дек. журавенського.

Ч. 5317. о. Константин Ласійчук (з Стан. Еп.) в Лукавиці нижній дек. любінецького.

Ч. 5444. о. Олександр Гутковский в Братківцях дек. стрийського.

Ч. 5413. о. Іван Олесницький (з Стан. Еп.) при церкві Преображенській у Львові.

Ч. 5446. о. Алексій Шараневич (з Стан. Еп.) в Облазници дек. жидацького.

Ч. 5484. о. Мечислав Радловский (з Стан. Еп.) в Новошинах дек. журавенського.

Ч. 5450в о. Прокопій Гук (з Стан. Еп.) в Дубовиці дек. войнилівського.

Ч. 5503. о. Теодозий Цар в Підкамени дек. стрілицкого.

Ч. 5544. о. Льонгин Скалиш (з Стан. Еп.) в Надітичах дек. николаївського.

Ч. 5607. о. Антоній Онуферко в Дубровиці дек. янівського.

Ч. 5555. о. Михайло Щуровський в Ніневі доліш. дек. любінецького.

Ч. 4718. о. Йосиф Цегельский в Болотні дек. нараївського.

Ч. 5620. о. Іван Орест Прокурницький (з Стан. Еп.) в Леціві дек. перегінського.

Ч. 5629. о. Йосиф Мицак в Тростянци дек. долиньського.

Ч. 5741. о. Петро Гарасимів в Скваряві дек. золочівського.

Ч. 5792. о. Віктор Соколовский в Бортиках дек. ходорівського.

Ч. 5800. о. Стефан Лежогубский в Коростовичах дек. бурштинського.

Ч. 5524. о. Іван Рошак в Вістовій дек. калуського.

Ч. 5979. о. Юліян Левинський в Лісниках дек. бережанського.

Ч. 5976. о. Филип Свергун в Бруховичах дек. перемишлянського.

Ч. 5981. о. Алексій Луців (з Стан. Еп.) в Сопоті дек. скільського.

Ч. 5794. о. Август Арсеніч (з Стан. Еп.) в Стругині ниж. дек. рожнітівського.

Ч. 5880. о. Анатоль Навроцький (з Стан. Еп.) в Станківцях дек. николаївського.

Ч. 5956. о. Михайло Чорнега неопресвітер в Дідушицях мал. дек. долиньського.

Ч. 5799. о. Константин Донарович неопресвітер в Борусові дек. бобрецького.

Ч. 5832. о. Йосиф Осташевский неопресвітер в Завидовичах дек. городецького.

Ч. 5801. о. Павло Олійник неопресвітер в Воли гологірській дек. унівського.

Ч. 5998. о. Павло Олійник неопресвітер ехсцит. в Гологорах дек. унівського.

Ч. 5840. о. Іван Набережний неопресвітер в Кривім дек. радеківського.

Ч. 5803. о. Стефан Василів неопресвітер сотр. при церкві св. Ап. Петра і Павла у Львові.

Ч. 5831. о. Алексій Боднар неопресвітер сотр. в Тростянци дек. золочівського.

Ч. 6020. о. Алексій Боднар неопресвітер ех. завід. в Колтові дек. одієвського.

Ч. 6109. о. Данило Міхур неопресвітер сотр. в Яричові дек. яричівського.

- Ч. 6091. о. Стефан Комар неопресвітер в Бенківцях дек. стріліського.
 Ч. 5957. о. Петро Семчишин в Кальнім дек. поморнянського.
 Ч. 5990. о. Іван Конрад в Скнилові дек. глинянського.
 Ч. 5788. о. Епіфаній Роздольський в Ходорові дек. ходорівського.
 Ч. 6042. о. Адам Витвицкий в Полтві дек. глинянського.
 Ч. 6087. о. Григорій Сапрука в Перегінську дек. перегінського.
 Ч. 6124. о. Теофіл Костишин в Дмитрю дек. ширецкого.
 Ч. 6127. о. Николай Садовский в Глинянах Замісте дек. глинянського.
 Ч. 6106. о. Аполінарій Осадца в Баяюніні дек. мільярнського.
 Ч. 6011. о. Константин Весна в Волі великій дек. николаївського.
 Ч. 5930. о. Антоній Флюнт. (з Стан. Еп.) в Солукові дек. долиньського.
 Ч. 5797. о. Василь Олексів в Балучині дек. глинянського.
 Ч. 6108. о. Николай Вергун в Молодиньчу дек. ходорівського.
 Ч. 5150. о. Антоній Копертинський в Рудниках дек. николаївського.
 Ч. 6045. о. Роман Березинський в Оглядіві дек. радеківського.
 Ч. 6045а. о. Онуфрій Чубатий в Оплічку дек. лопативського.
 Ч. 5714. о. Іван Тишбір в Мартинові дек. бурштинського.
 Ч. 6095. о. Лука Питлик в Половім дек. радеківського.
 Ч. 6036. о. Ромуальд Фішалович (з Стан. Еп.) в Бережнці хор. дек. жидачівського.
 Ч. 6049. о. Еміліян Кузьма в Хоросні дек. ширецького.
 Ч. 6071. о. Теодор Могильницький в Підмонастири дек. бобрецкого.
 Ч. 6071а. о. Іван Романчукевич в Соколівці дек. бобрецкого.
 Ч. 6179. о. Лев Бачинський в Нараєві дек. нараївського.

Сотрудництва отримали :

- Ч. 5241. о. Іван Бучко при церкві св. Юра у Львові.
 Ч. 5237. о. Іван Слободян в Шоломі дек. винницького.
 Ч. 5543. о. Антоній Гарасевич (з Стан. Еп.) в Вервині дек. николаївського.
 Ч. 5659. о. Михайло Ганушевський (з Стан. Еп.) в Долині дек. долинського.
 Ч. 5524. о. Василь Попель (з Стан. дек.) в Калуші дек. калуського.
 Ч. 5679. о. Евген Бахталовський в Роздолі дек. николаївського.
 Ч. 6139. о. Тадей Занкович Ільницький неопресв. в Лисятичах дек. стрійського.
 Ч. 5839. о. Іван Крук неопресвітер сотр. в Ширці дек. ширецкого.

Ч. 71.

Ч. 6005. — Рукоположені зістали слідуєчі кандидати стану духовного:

1) Алексій Боднар, 2) Константин Донарович, 3) Тадей Занкович Ільницький, 4) Америкій Лотоцкий, 5) Данило Міхур, 6) Стефан Василів, 7) Михайло Кіт, 8) Іван Крук, 9) Іван Набережний, 10) Павло Олійник, 11) Йосиф Осташевський, 12) Корніло Строцкий, 13) Михайло Чорнега, 14) Стефан Комар, 15) Антін Радомський.

ЖЕРТВИ

які вплинули до Канцелярії Митрополічної Консисторії.

На дар для св. Отця.

Рогатинський ур. дек. збірка в Вербилівцях 34 К, — о. Мих. Якубів зав. Желехова великого збірка в Стретові 80:50 К, — о. д. р. Скобельський зав. Жидачова збірка 30 К, — о. Іван Райтаровський, парох Сорік: збірка в Сороках 8:48 К, в Ляшках мурованих 17:60 К, в Жидятичах 12:20 К, від ур. пар. в Сороках 6:72 К.

На сирот. фундацію ім. Й. Е. Митр. Андрея гр. Шентницького.

Уряд пар. в Тисові 40 К, — уряд пар. в Вороцові: з акафісту 42 К, від Івана Дудика господаря в Карачинова 20 К, — о. Маріян Цурковський з Турії великої 64 Кор.

На захист ім. Й. Е. Митроп. Андрея гр. Шентницького.

Уряд пар. в Белзці збірка 178 К, — о. Маріян Цурковський з Турії вел. збірка в часі майського Богослуження 100 К, — Спілка ошадн. і позич. з Стільску 281:49 К, — о. Ів. Райтаровський парох Сорік від: Каськи Кебас 14 К, Насті Михайлів 2 К, уряду пар. 4 К, — ОО. Редемптористи в Уєві 30 К.

На Червоний Хрест:

о. Іван Райтаровський парох Сорік: збірка в Сороках 30:10 К, в Ляшках 25:26 К, від уряду пар. в Сороках 3:64 К, Ксеня Павдик 2 К, Анна Пелех 2 К, Евка Пелех 4 К, Марія Крочак 5 К, Марія Лещинин 4 К, Евка Бар 2 К, Настя Михайлів 1 К, Анна Совінська 1-К, — разом 80 К.

На Червоний Хрест Українських Січових Стрільців.

о. Антоній Целевич парох Лозина 10:22 К.

На Українських Січових Стрільців.

о. Іван Райтаровський з Сорік: збірка в Сороках 29:08 К, від уряду пар. в Сороках 30:92 К, — разом 60 К.

На інвалідів Українських Січових Стрільців.

о. Петро і Любов Курчаба з Острова 10 К.

На вдови і сироти по Укр. Січ. Стрільцях.

о. Петро і Любов Курчаба з Острова 10 К, — о. Волод. Андрухів з Ляшок гор. 20 К, — о. Е. Гвоздик з Пчан 24 К.

На фонд полонених в Росії і Сербії.

Уряд пар. в Ораві 6 Кор.

Тихо, несподівано прийшла, бо хоч б. п. великий Покійник давно вже перейшов звичайну границю людського життя, хоч двигав тяжкі труди правління, ніколи не щадив свого здоров'я там, де йшло о сповнене обов'язків Володаря, хоч Бог у безконечній премудрості не щадив Йому тяжких досвідів, з яких кожний був в силі зломати і найсильнішого, хоч поголоски про недугу доходили до ушей загалу, то все таки ніхто не йняв віри, щоби страшна дійсність могла наступити так нечаянно, серед таких надзвичайних міжнародних відносин, бо довгими літами привикли всі бачити Його здоровим і сильним, навіть серед найтяжших хвиль Його життя.

Не сподівав ся загал смерті Наймилостивішого Володаря як раз серед найбільшого розгару кривавих змагань світових, бо бачив в Нім Того, котрого не лише вірні піддані, не лише приятелі та союзники, але навіть і вороги не називали інакше як: „Володарем мира“, Того, що ужив всяких людських способів, щоби не допустити до пожежі, що обняла майже цілий світ, що тяжку зрів борбу сам зі собою, заки памятного дня 18. липня 1914 р. підписав: „До моїх народів“, взиваючи їх до оборони престіжу монархії, над якою Бог погасив Його Володарем, якій присягав, боронити єї суверенних прав до послідного віддиху свого життя.

Знав загал, що буде мусів колись попрашати свого Найдорожшого Володаря, бо і Володарів жите в Божих руках, але з острахом відсував у своїх думках сю страшну хвилю в далеку-далеку будучність, а що найменше в час коли на землі на ново воцарити ся мир.

Та інакше рішила воля Всемогучого Творця світа, в якого руках не лише судьба звичайних людей, але і Володарів і народів і цілого світа і час брани і хвиля мира.

Чому?... Се тайна Божого Провидіння. Може треба було, щоби Сей „Володар мира“, для якого мир і добро Його народів було одним і найгорячішим бажанем, попрашав світ як раз в сій хвилі, коли в нім нема сего мира, коли загал з любови і привязаня до свого Монарха з правдивим пожертвованем поносить тягарі війни. Може треба було, щоби до повної чаші терпіння, з якої Сей благодирний Нестор Володарів світа мусів пити через ціле своє довге жите, ще і се прийшло, що в послідній хвилі свого життя не міг бачити здійснення своїх задушевних мрій; щоби випорожниючи єї до послідної каплі довершив жертву свого життя і станув чистим перед Божим престолом, як чистим виходить золото з чорнила. А може Його вірним підданим треба було до трудів, які поносять, додати ще одно велике терпіння, щоби зробити їх достойними заживати дїбр мира, якого так дуже бажав для них їх Найдорожший Покійний Цісар.

Багато-багато тяжких хвиль пережив б. п. Наймилостивіший Цісар Франц Йосиф I, але хвиля, в якій під вечір свого життя, приневолений злобою і зяттями ворогів держави мусів добути меч, була, здасть ся, найтяжшою в Його житю.

І наколи би навіть не власть Найвисшого Володаря держави, яка бере свій початок і силу від Бога, то се, що терпів протягом цілого свого життя, не лише як чоловік, як батько родини, але як Володар держави, що в кождім родинним нещастю мусів бачити і нещастя держави, дає нам повне право бачити в Нім дійсного Божого Помазанника. І то Помизанника, якого Всевишній ви-посажив всякими прикметами, які були потрібні Тому, що майже сім десятків літ тримав керму держави у своїх руках, що рядив батьками, синами і внуками, якому припало в участі велике і трудне завданє із старої держави з першої половини XIX. столітя, створити нову з першої половини XX столітя. І Він підпокожений Божою ласкою довершив діло, на яке в природнім порядку річий, складає ся праця кількох володарів.

І не даром наділив Його Всемилолюбивий Датель отсими надзвичайними дарами, що дав Йому і довготу днів і ум великий і любов народів. Се була

тільки вже і дочасна нагорода — запорука вічної — за те, що Він свою голову, яку вінчала цїсарська корона, в найбільшій покорі хилив перед безконечним Божим Маєстатом і чи в радісних, чи в сумних хвилях Свого життя, умів із глибини свого серця сказати: „Да будет воля Твоя“.

Був християнином-католиком не лишень в глибині своїх переконань, але і своїм житєм як Володар і як чоловік.

І отсі великі Його прикмети пішли з Ним на той світ, щоби бути свідками Його довгого життя, неумомимого в праї, багатого великими і благородними ділами...

А на сїм світі остала ся чорна домовина, що замикає в собі тлінні останки великого, доброго Володаря, про якого навіть вороги держави — бо своїх особистих Він не мав — не сміють говорити інакше, як з найбільшою пошаною.

Довкола домовини стоять народи Його держави, а між ними і наш український нарід під проводом своїх духовних вітців, під проводом свого Найдорожшого Архипастиря, який хоч тілом перебуває серед вогких мурів суздальського монастиря, духом, молитвою працює серед свого рідного народу.

Великий Покійник знав український народ! Сеж його „Тирольці сходу“, сеж нарід, якого батьки своїми кістками засіяли, своєю кровю оросили поля Мадженти, Сольферіна, Королівського Градища і много много інших. Сеж нарід, що на памятний завіз в 1914 р. не лишень що станув як один муж під Його славний Прапор, але ще й добровільно вислав цвіт своєї молодіжи, бо як казав: „Найдорожший наш Батько у потребі є“.

І народ знав Його як найліпшого, найсправедливішого Володаря і кілько разів не міг на своїй рідній землі знайти правди справедливости, йшов до свого Батька — не раз і піхотою — бо вірив, що у Него знайде справедливість, що Він послідним і безуслівним єї жерелом.

І духовенство, що спочуваючи з народом, разом з ним відчуває у своїх серцях тяжку жалобу, знав б. п. Цісар Франц Йосиф; знав, що Його одинокою метою вести повірений Йому нарід до вічного і дочасного щастя, виховувати Його в католицькій вірі батьків, у вірности Габсбурській династії, в любови і привязаню до свого рідного. Знав се духовенство, Покійний Володар, умів цінити єго працю, коли хотів, щоби із трех, в часі Його правління двох Його Архипастирів краса кардинальська пурпура.

І українсько-католицьке духовенство галицької провінції ніколи не позабує, що Він своїм власним Найвисшим рішенням подбав про долю єго вдов і сиріт та у своїй батьківській доброті забезпечив вдовам старість, а нелітним сиротам дав спроможність добувати собі ліпшої долі.

З правдивою вдячністю записало українсько-католицьке духовенство в історію свого розвитку подію, що знова виключно Його Найвисшому рішення завдячує величавий будинок духовної семінарії, в якій кандидати духовного стану знайшли відповідне приміщенє.

А кілько-кілько разів можна було вчитати в часописях: „Його Величність Цісар Франц Йосиф I. із своїх приватних фондів на церков, на школу...“

І кільки разів священик у сій церкві звершує безкровну жертву, кільки разів український народ збирає ся у ній, кілько разів учитель в тій школі учить дїтвору грамоти, кільки разів українська дитина переступить єї поріг, тільки разів „да помянетъ Его Господь въ царствїи своемъ всегда нинѣ и присно и въ вѣки вѣковъ“.

З якою любовію відносив ся б. п. Цісар Франц Йосиф I. до усіх народів своєї великої монархії, най послужить наглядним доказом ся обставина, що в послідній хвилі свого життя не забув про них, а пращаючи ся зі сїм світом, полишив у своїм завіщаню пропам'ятні слова, які усі народи Його держави глибоко запишуть у своїх серцях. А се вони:

„Моїм улюбленим народам висловлюю повну подяку за вірну любов яку вони виявляли в щасливих хвилях і часах тяжких для мене і для моїх народів. Свідомість того привязання була люба моєму серцю і додавала мені сил в виповнюванню тяжких повинностей Володаря. Най вони заховують ті самі почування для мого наслідника в справліню!“

„Також про армію і флоту думаю з почуванем щирої подяки за їх хоробрість і вірне відданє ся. Їх побіди напували мене гордістю а безвинні неповодження болючим жалем.“

Знаменитий дух, що від давен давних оживлював армію і флоту як також Обі мої краєві оборони, дає мені запоруку, що мій наслідник могти ме числити на них не менше від мене“.

Хто як хто а без сумніву Покійний, глибоко записаний у память своїх народів Володар, сміє про себе сказати разом з Апостолом народів:

„Подвигаемъ добрымъ подвижцемъ, течіє скенчѣхъ, вѣрѣ сохладѣхъ: прѣче же сохладѣтемъ мнѣ вѣнцѣ правди, боже воздасть мнѣ Господь въ день ѡнѣ правдѣннй сѣдѣи“ (Ап. до Тим. II. Гл. 4. ст. 7—8).

Пастирське посланне

архіпастирів австрійських дієцезій зібраних у Відні над домовиною
царя Франца Йосифа I.

Возлюблені братя!

Глибоко тронуті звертаємо нині до Вас, Любі Братя, отсе пастирське слово. Причина Вам відома. Кажє Вам єї Ваше серце. Цісаря Франца Йосифа I. вже нема. Отсе та повна болю мисль, що так до глибини зворушує наші і Ваші серця, що ледви можливо про що иншого й думати. Було се в ночі з вторника на середу, коли у Відні підчас спільних нарад зібраних тут австрійських єпископів, йшла тихо з уст од уст сумна вістка. Бог покликав до себе до вічності благородного Цісаря. А коли та вість смутку ширилась від хети до хати а відтак йшла з несподіваною шкороістю у всі краї, тоді в неоднім оці заблиснула тиха слеза. Було се як раз тоді, коли саме в головнім престольнім городі були заряджені загальні молитви о те дороге житє. Однак Провидіне Боже зарядило инакше. Вже готовилась вічна корона тій утомленій голові, з якої впала корона земска.

В покорі хилимо ся перед святою Божою волею. Тихо молимо ся за душу помершого володаря і за будучність Австрії. В хвили так великого історичного значіння ми б найрадше мовчки думали і тихо молились. Однак бажає серце Ваших Єпископів, промовити до Вас. Але й Ваше серце хоче почути з уст Ваших Архіпастирів слово, хочби воно було коротке і поважне.

Дорогі! То, чому наш біль так глибокий і великий, єсть свідомість того, як багато ми стратили в мунилий вторник. В особі Франца Йосифа дав нам Бог цісаря, що був нам батьком і взірцем, що був перенятий глибокою і широко вірою та святим почутєм обовязку, що до послідного дня свого житя працював для добра своїх народів, що визначив ся непохитною вірою для Христа I до Христової Обручнїї, Єго святої католицької Церкви, міцною як скала вірністю своєю народови і своїм союзникам. І для того звертались з пошаною очі наші до Того, що двигав корону. Для того так сильно і тісно сплелись наші серця з Єго серцем. Почитанє і любов для Цісаря була всім австрійцям чимсь так природним, як любов дитини до батька.

В почутію благословенств Єго 68-літнього панованя подякуймо Богу, тому найвишому Володареви всіх земних володарів, за повноту ласк, які йшли на нас в часі того володіння. „Приносьте подяку за володіючих“, напминає святий Павло. Передовсім маємо ми, Найдорожші слухати того напмінення. Франц Йосиф держав все кріпкою і певною рукою керму управи державної.

Хоч тисячні були ріжніші у відносинах і потребах поодиноких країв, то цісар Франц Йосиф всі обіймав рівною любовю і всіми опікував ся з глибокою мудростию. Єго серцю всі були рівно близкі. Серед партійних усобиць Він був вирозумілим вітцем країв, та поставивши собі девізу „з'єдиненими силами“ (vires unitis), посередничив і лагодив, стремлячи до той одинокої ціли, щоб з'єдинити всі сили для правдивого добра своїх народів.

Ніколи не було в негѣ бажань війною здобувати чужі землі. Ми р, що проглядав з Єго очий, старав ся Він все зберегати і захищати Його в підчинених Свому скитрови, Бачити, як в соняшнім сяєві мира, добробити народа, було провідною звїздою Єго діяльности в краях, було цілю Єго політики і Єго союзів. Тільки тоді, коли сего конечно вимагала честь і будучність Австрії, Він сягав по меч і кликав свої народи до зброї. Тому станули всі народи цілою монархією як один муж при цісарю, коли прийшлось Єму, оборонцеви мира і достойному Патріярхови всіх князів світа, на склоні свого житя сповнити найтяжший обовязок володаря: рішитись на невисказано тяжку війну, яку накинупи єму ворожі сусіди.

Не судилось старенькому Цісареви героїови діждатись кінця той страшної війни. Третий рік війни двигав Він враз зі своїми народами тяжке горе і поважні журби. І як з тисячних ран кровавилась сила народу, так кровавилось Його батьківське серце. Як з мільонів сердець уносились день і ніч найгорячіші молитви, так і Він молив ся невтомно до Того, в котрого руках спочиває судьба будучности. Як Мойсей на горі зносив благальні руки до Бога, коли Ісус Навин зі своїм війском точив криваву війну, так безнастанно серцем своїм і молитвою був Цісар зі своїми жовнірами на сході і полудни.

Над Його домовиною ми всі даємо йому свідочтво:

„Ми знаємо, почивши в Бозі Цісарю, як шире і вірно Ти любив мир і зберігав Його; знаємо що лишень журба для добра Австрії спонукала Тебе до війни; для того ми станули вірно при Тобі, для того вірно і з пожертвованем витримасмо аж здобудемо благословенний мир. Нехай просвічує нам Твій примір і нехай нам світить як ясна звїзда, хочби як темні мали бути грядучі дні!“

Так, Найдорожші, се приклад Франц Йосифа, якого нішо не затре в нашої памяти. Він був первовзором в любови до вітчизни, первовзором в праці і в змаганях для добра своїх народів, первовзором в любови до нашої святої Церкви. Се випробувана століттями свята звязь, що лучить цісарський рід Габсбургів з католицькою Церквою. Як дитина любить свою матір, так обіймав Цісар Франц Йосиф любовію Обручницю Христову, нашу святу Церков. Свята спадщина назва „Апостольське Величство“ була для Него чимсь більшим як почесне визначенє; она надавала ціху способови Його думаня і діланя. Не лише ми Єпископи, але і скромний простолудин знав і відчував, що в груди нашого Цісаря бе вірне католицьке серце: Серце, що не лишень у нутрі було глибоко релігійне і побожне, але і на зверх проявляло свою побожність посеред всіх борб, які підносились проти нашої святої католицької віри. Все визнавав свою віру сміло і радісно, памятаючи на то царське знамя Христове, яке в дни Миропомазаня зістало витиснене на Його чолі, памятаючи на хрест, якій прикрашував Його корону.

Вірна була Його любов і Його майже синівска преданність для Голів і Церкви, для Святого Отця; Протягом цілого свого житя стояв Цісар Франц Йосиф з Намісником Христовим у сердечних зносинах. Чи в радости чи

в гору Він знав, що в палаті при Василиці святого Петра, було серце яке всьо ділило, але Він знав також, що за ту вірність для Скали Петра, мав в нагороді вірність своїх підданих для Престола.

У всіх десятках Його володіння ми бачили, що релігія, та характерна релігійність єсть найвисшим жерелом внутрішньої сили, чого досвідчив мало хто з людей, так як в Бозі почившій Цісар і тому то була Йому наша свята релігія і побожність тим дорожшою, чим більше падало на Него допустів Божих. Чим більше переміяла ся корона владаря в терновий вінець, в ти, більшим упованем підносились Його очи до тих вижин, з яких приходить поміч, до Престола Всевишнього. Та котрий в годинах найтяжших допустів важке горе вливало скаргу, що не минуло Його тут на землі ніяке горе, то знаємо ми всі, що спливали і на Цісаря многи ласки небесної потіхи.

Релігія учила Його, лучити Масстат найвисшої земскої власти зі скромною покорою, яка робила Його слугою всіх, яка отвирала серце і ухо так само для найбільшій дитини, як для найважніших державних справ.

Ви не забудете ніколи, Найдорожші, того прегарного приміру, коли бачили як Він, в покорі клячучи, кожної неділі молив ся підчас Служби Божої. Бачив нарід, як Він в покорі ішов в торжественнім поході в Празники св. Евхаристії. Підносило духа і було явищем милим для Ангелів і людей бачити Цісаря, коли він підчас Евхаристійного конгресу молив ся перед Утаємим в Тайні Евхаристії, Господем і Спасителем. Все то так дуже зблизило серця народу до Батька краю.

Та проста і мужня побожність була щастем Його серця посеред множества щоденних журб володаря: она була тим світляним лучем серед темних хмар воєнної грози; она була жерелом того Божого мира, який кожний читав з Його очей, хто мав спосібність з Ним стрінути ся.

Не є се можливим, в рамках короткого пастирського послання зібрати всьо що зробив Цісар Франц Йосиф для найвисшого добра своїх народів, що жертвував і що терпів. Тут згадаємо з сердечною подякою лишень ту батьківську прихильність, з якою він відносив ся без ріжниць до всіх наших дієцезій і до Єпископів. З відти пішла Його довільна поміч у всіх церковних журбах.

Найдорожші, нині вже мертва та рука, що кермувала так вірно, лагідно, і славно через 68 літ державами Австрії. Згасло то око, що так по батьківськи чувало над судьбою своїх народів. Замовкли уста, що уміли нераз кількома словами промовити до серця і були виразом глибини тихого душевного житя; замість лагідного усміху, поклала смерть на ті уста черти вічного мира.

Не замовк однак приклад, який лишив Франц Йосиф всім своїм підданим своїм вісімдесятішть літнім житем. Його ясний і світлий приклад буде дальше світити всім народам Австрії. Іти за тим прикладом, се обіт який ми Єпископи Австрії, в імені всіх наших дієцезій, складаємо у стіп домовини. Се потрібний обіт вірности.

Обіцюємо вірність нашій святій католицькій вірі. Сила віри і щасте посідання віри були основною чертою характеру в Бозі Почившого. Кріпите ся в нашій святій вірі і то щасте посідання віри цінити вище, як всі земські добра, се наше святе приречене.

По католицьки мислити і ділати, по католицьки прилюдно, і в тіснім домашнім кружку визнавати, по католицьки ділати, вірно, тихо і з посвятою спняючи обовязки: се єсть напимнене, яке звертають замкнені нині уста Монарха до всіх підданих, чи вони на високих чи на скромних становищах.

А другий обіт — се вірність зглядом авторитетів постановлених Богом. Так! Вірність за вірність! Як Франц Йосиф заховав вірність своєму народови, як всі дні Його невислучого і чинного житя, як всі журби і жертви посвячені були для добра Його підданих, подібно повинні і ми, дорогі вірні, бути взірцем вірности для нашого цісарского дому. В хвилях небезпеки, в часах рішаю-

чих в'яжуть ся тісно військо і вожд. В найтяжших часах находимо ся і ми. Велач небезпеки, вага борби нехай буде єще тіснішим лучником вірности. Вірність для старинного цісарского Дому, повну пожертвованя любов для вітчизни і сильну єдність між всіми племенами і народами Австрії обіцюємо в хвили, коли приходить ся нам в смутку супроваджати нашого улюбленого Вітця на вічний супочинок.

Третій наш обіт — се уповане на Бога. Чуємо, що се якесь тихе, таїне, та сильне і непохитне уповане, яке піддержувало Цісаря у всіх непокоях і трудностях. Хочете пізнати жерело того як скала сильного упованя, то знайте: се вірне уповане на Боже Провидіне. То був той сильний жезл, на який опирала ся рука в Бозі почившого нашого Монарха В трох роках світової лютої війни оно відбуло огненну пробу.

На Боже Провидіне все було звернене Його око. У всемогучу Божу руку клав він свою справедливу справу у всіх бурливих часах Не зі слабкої боязливости звертав Він очи до гори, але з геройским упованем на Того, чия рука у всіх часах так ласкаво кермувала Долею Габсбургів і монархією.

Се непохитне уповане на Бога улекшало Йому ті найвисші допвсти і жертви Так двигав Він тяжкий хрест обовязків володаря, так застав Його і сон вічний. „На Тебе Господи я уповав, длятого не повстидаю ся на віки“.

Се отже, дорогі вірні, є той наш обіт над домовиною нашого в Бозі почившого Цісаря: Вірність св. католицькій вірі, вірність цісарскому пануючому Домови і вітчизні, вірне уповане на Божу опіку над долею Австрії. Се суть ті напимленя, якими відзивають ся замкнені уста Цісаря-короля до сердець кожного підданого, кожної родини, кожної громади і кожної школи Його країв.

Ніколи не забудуть народи Австрії Його образу і Його діл. Він записаний в історії народів Автрії незатертими чертами. Ніколи не забудете ви, найдорожші, на вірність тому прикладови, який вам дав Отець держави

Коли тепер ми Архипастирі враз з всіми вірними нашими дієцезанами клякаємо на степенях Престолів, щоби в святій жертві і вдячній молитві випросити милости Божої для душі почившого в Бозі Монарха, благаємо заразом горячо і сильно для Його достойного Наслідника на стариннім престолі Австрії, зі нашого улюбленого Цісаря і Короля Кароля I, щоби міг в коротці діждати ся бажаного мира, о який Франц Йосиф так невтомимо боров ся і молив ся. Шлемо молитви до Всевишнього за щасливу будучність Австрії, молитви за військо і нарід, щоби Бог дав їм силу в тих тяжких часах, молитви за авсрийські дієцезії, щоби в всіх серцях горіла жива віра, щира побожність і непохитна вірність для святих Божих заповідий!

Отсе суть благаня, які ваші архипастирі щоденно, а головно в тій годині засилають до неба, підносячи благословячі руки над вами: Най благословить Вас всемогучий і Всеблагий Бог, Отець, Син і Дух Святий! Амінь.

Дано у Відні, над домовиною в Бозі почившого Цісаря дня 23. падолиста 1916 р.

† Лев Кардинал Скрбенски

в імені Архієпископів і Єпископів в Австрії.

Поручаєсь всім Всеч. Урядам Парохіяльним відчитати сей пастирський лист азстрийского епископату wraz з висше наведеним письмом в найблизшу неділю підчас Служби Божої. По відчитаню заповісти, що в означений (найблизший) урядом парохіяльним день відправить ся за бл. упокій Цісаря Франца Йосифа I. Служба Божа з панахидою.

В навечері дня, в котрім має відбутись поминальне богослуженє, має ся через годину давонити у всі дзвони.

Від гр. к. Митрополитичого Ординаріату.

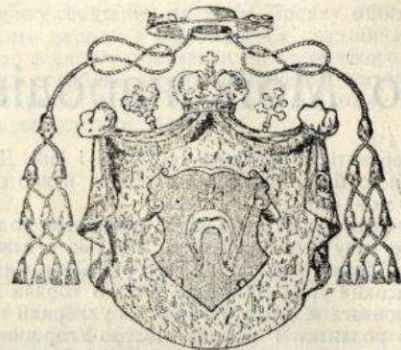
У Відни, в день св. свмч. Йосафата 1916 р.

Андрей Білецкий

Офіціал.

Алексій Пясецкий

заст. канцлера.

Львівско - Архієпархіяльні

ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII.

Видано дня 1. грудня 1916.

Ч. XI.

Ч. 73.

Ч. 6668. — Вступленє на Престіл Його цїс. і кор. Апостольської Величности Цісаря КАРЛА I.

Надзвичайне виданє „Wiener Zeitung“ оголошує в урядовій часті:

Його Цісарська і Королівська Апостольська Величність зволив найласкавійше видати отсе відручне письмо:

Любий Докторе Кербер!

З нинішним днем обняв я правліне і затверджую Вас, як також решту членів австрійського кабінету на їх становищах.

Рівночасно поручаю Вам оголосити долучену проклямацію до моїх народів.

Відень, 21. падолиста 1916.

КАРОЛЬ в. в.
Кербер в. р.

Подібні відручні письма видав цісар Кароль до спільних міністрів Буріяна і Кробатіна і до угорського президента міністрів Тиси. Маніфест до народів монархії є однозвучний для цілої монархії.

До Моїх народів!

До глибини переняті і зворушені стоїмо Я і Мій Дім, стоять Мої вірні народи перед домовиною благородного Володаря, в якого руках майже сімдесят літ лежала доля монархії.

Ласка Всемогучого, яка Його в літах ранньої молодости винесла на престіл, дала Йому так же силу через найтяжші людські страждання непохитно і незломно аж до пізнього старечого віку посвятити Своє жите обов'язкам, які визначив Йому Його високий уряд Володаря і Його горяча любов народу.

Його розум, розвага й опіка батьківська угадали тривкі основи мирного співжиття і свободного розвитку і повели Австро Угорщину з важкої заверухи і з небезпек через злі й добрі дні, через дозгий і благословений час мира, до того вершка могутости, з якого нині разом з вірними союзниками веде бій з неприятелями, що її оточують.

Ходить о се, щоб Його діло далі повести й завершити.

Серед бурливих часів вступаю на гідний чести престіл Моїх предків, який оставляє мені мій високий Дід в незменшенім блиску.

Ціль ще не осягнена. Не є ще переломане божєвіле неприятелів, які думають, що в дальшій натиску зможуть поконати Мою монархію й її союзників і що більше — розторожити їх.

Знаю, що Мої народи поділяють Моє непохитне рішене витривати в бою аж до осягнення мира, який запевняє існуванє Моєї монархії і запоручає сильні основи і незакаламучений розвиток.

З гордістю жду і вірю, що Моя геройська оружна сила, оперта на повну посвяти любов вітчизни Моїх народів і в вірнім братерстві оружя з союзними військами, на далі прі ласкавій Божій помочи відіпре всі наступи неприятелів і спричинить побідне закінченє війни.

Так само непохитна є Моя певність, що Моя монархія, якої великодержавне становище опираєть ся на старинній, в годині небезпеки на ново припечатаній, нерозривній спільности долі обох її держав, вийде з сеї війни загартована і скріплена внутрі і наверх; вірю, що Мої народи, які переняті думкою співприналежности й оживлені глибокою любовю вітчизни, лучать ся нині в повній посвяти незломній постанові відперти зовнішнього ворога, будуть також співділати в ділі мирного відродження й відмолодження, щоб обі держави монархії разом з прилученими до них краями Боснією й Герцеговиною ввести в епоху внутрішнього розцвіту, розвитку і скріплення.

Благодарю з небес ласки і благословеня для Мене і для Мого Дому, як також для моїх улюблених народів, обітую перед Всемогучим, що вірно управляти буду добром, яке мені передали мої предки.

Бажаю зробити все, щоби в найкоротшій часі прогнати всі воєнні жорстокости й жертви, щоби відзискати для Моїх народів з такою тугою дожидаєне благословенє мира, як тільки дозволить на се честь Мого оружя, житеві умови Моїх держав і їх вірних союзників, а також улєртість наших неприятелів.

Хочу бути справедливим і повним любови володарем Моїх народів. Хочу їх конституційні свободи і всі інші права високо цінити і пильно дбати про рівність усіх перед правом. Моїм безнастанним змаганєм буде підпирати моральне і духове добро Моїх народів, оберігати лад і свободу в Моїх державах, запевнити всім заробляючим членам суспільности овочі їх праці.

Як дорогоцінну спадщину по Моїм Предку обіймаю привязанє й сердечне довіре, яке лучить народи з Кораною. Ся спадщина нахай мені додасть сил, щєси Я як Володар відповів обов'язкам Мого високого і важкого уряду.

Перенятий до глибини вірою в незнищиму житеву силу Австро-Угорщини, овіяний сердечною любовю до Моїх народів, хочу Моє жите і Мої всі сили віддати на службу сеї високої задачі.

КАРОЛЬ в. р.
Кербер в. р.

Возлюблені в Христі Отці і Братя!

Вже звісно Вам Всєч. Отці і Дорогі Вірні, що подобалось Всевишньому покликати до вічности Наймилоствійшого Нашого Пана і Цісаря Франца Йосифа І. Нашого Найліпшого Вітця й Добродія. Покликав Його Господь Бог до Себе, щоб за ті труди і в подив вправляючі праці, понесені для добра Його скиптру підданих народів, щоб за ті великі діла і подвиги, за ті великі заслуги дати Йому вічну нагороду.

Дідичну корону на Всєславнім престолі по бл. п. Великім Покійнику обняв Його Величність Наймилоствійший Пан, Цісар і Король, **КАРЛО І.** Найдостойніша Особа Нашого теперішного Монарха, знана вже з великої любови, посвяти, привязана та великодушности для всіх підданих Австрійської Монархії. У нас в нашій галицькій Україні побут Єго Ц. і К. Апостольського Величности і Єї Величности Найдостойнішої Його Супруги, славно звісно з довшого побуту в Галичині в Коломиї і на фронті, де світлі діла, великі вчинки милосердя, серце проникаюча любов, записані глибоко в серцях нас Українців і всіх мешканців краю. З уст до уст, як благу вість, подавали ми собі ті великі, світлі докази високоблагородних умів та сильною вірою і привязанєм для католицької Церкви перенятих сердець. Найдостойніші особи Іх Величностей приносили всюди, де перебували, потіху і полекшу в найбільших потребах, відряду і поміч в смутку — одним словом: добро і велику ласку при ріжній нагоді і для всіх підданих без ріжничі стану і віку. Тому тепер всі з великою і сердечною радістю витають Іх Ц. і К. Величности засівших на Всєславнім Престолі Габсбургів та приносять Іх Величностям в дарі непохитну вірність, найщиріше привязанє і найгорячішу любов. Тими чеснотами визначають ся всі народи Австро-угорської Монархії а особливо наш українській нарід. Все, а особливо в теперішній, великій, тяжкій добі, за Цісаря, за державу, на жертвінику охоче і готово всі кладуть майно і кров. Всі як один муж стояли і стоять непохитно в обороні найдорожших дібр, против всіх могучих ворогів а зі ширих сердець визнають ся перед престіл Всевишнього найгорячіші молитви і благаня словами св. Йоанна Златоуст. і св. Василя Великого: Дажд Ім Господи „Мирное Царство, возлагаю во серця Іх благая о Церкви і о людех Твоїх“, дай нам чим скорше славний, довгий і непохитний мир, щоби ми в тім мирі провадити могли тихе і покірне жите в побожности, праведности і чесноті. То суть желаня, які ми у стіп Престола Іх Величностей складаємо, скромні ті желаня але щирі і сердечні, мов живі цвіги. Ціле духовенство і всі вірні українського народа, одностушно та одним серцем засилають ті вирази чувств перед престіл Отця Все-світів і Дателя всіх благ.

В тій думці Митр. Ординаріят, даючи вираз тим найглибшим і найсердечнішим чувствам всего Духовенства і вірних, поручає, щоби Всєч. Отці повис-

ше письмо дня 10. грудня в неділю 27. по С. св. Духа публично в церкві відчитали, відправили Торжественну Службу Божу на всяке прошене, в наміренню Іх Ц. і К. Величності, Наймилостивішого Пана і Цісаря Карла I. і Єї Величності Наймилостивішої Цісареві Зити, по Службі Божій відспівали гимн амврозьянський: „Тебе Бога хвалим“, внесли трикратне многолітствие і відспівали цісарський гимн.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

Львів. 1. грудня 1916 р.

Андрей Білецкий

Офіціал.

Алексій Пясецкий

заст. канцлера.

Додаток до торжественного оповіщення Митрополичого Ординаріату з дня 1. грудня 1916. Ч. 6668,

який з причини опізнення з почти письма express-ового, не випечатаний в своїм часі, до долучення до Ч. XI. з 1916.

..... для всіх підданих австро-угорської Монархії від мала до велика; повні пожертваня і глибоко трогаючі діла і докази ласки для учасників нашої хороброї австро угорської Армії, як також для всіх без різниці народности, віку і стану, які мали то велике щастє явити ся перед лицем Ёго Величності; в рівній мірі подібні докази ласки зі сторони Єї ц. і к. Величності Найдостойнішої Цісареві Зиті для ранених і хорих жовнірів в шпиталях і лазаретах в Відни і в Семигороді — все те з'єднало серця всіх підданих нашої великої держави для Найдостойніших Осіб Іх Величностей. У нас в Галичині...

Рік XXVIII.

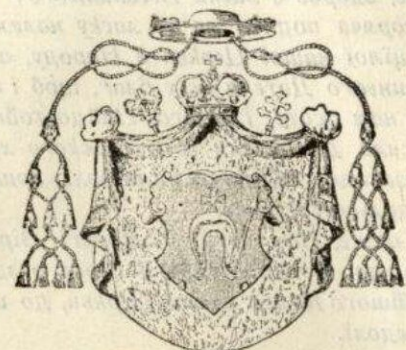
Закон № 8 від 1 грудня 1916.

Ч. 8780. — В справі Богослужень в церкві

Агата Ігита Скедзелич Бископскаго

Митрополита

КАР АНДРЕЯ

Львівско - Архієпархіальні ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII. Видано дня 8 грудня 1916. Ч. XII.

Ч. 6786. -- В справі Богослуженя в день Ангела Його Ексцеленції Високопреосвящен- ного Митрополита

КИР АНДРЕЯ

Вже третій рік кипить завзята світова війна, вже третій рік в неволі Наш Найдостойніший і Найдорожший Архипастир Митрополит Кир Андрей гр. Шептицький!

Всі ми дрожали о дороге житє Нашого Найулюбленійшого Архієрея, коли рознесла ся вість о Його недужі, горячі молитви заносили ми перед Престіа Всевишнього о удержанє так цінного для нас здоровля Нашого Найдорожшого Вітця і Добродія; — ще більше

занепокоїлись ми, коли поширилась поголоска про смерть Нашого Найдостойнішого Архипастиря, яка на щастє оказала ся неправдивою, бо Він живе, здоров з ласки Всевишнього!

Щира та горяча подяка за ту ласку належить ся Всемилоствому Богу від цілої нашої Церкви й Народу, а заразом повинні ми благувати Всевишнього Дателя всіх благ, щоб і на дальше піддержував так дороге нам житє Нашого Найдостойнішого Владика та кріпив Його сили до несеня того тяжкого хреста неволі а то тим більше, що незавидна судьба замість волі, принесла Єму в дарі ще строгійшу Суздальську тюрму.

Треба нам отже, Всч. Отці і Дорогі Вірні, подвоїти наші мольби і благаня до Всемилоствого Бога о здорове і силу для Того Найдостойнішого Князя нашої Церкви, до щасливого перенесеня сеї тяжкої неволі.

Особливо стараймо ся се зробити в зближающий ся день Імянин Найдорожшого Нашого Архипастиря Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея.

Просім, Всечесніші Отці і Дорогі Вірні, Вселаскавого Бога, щоб зволив ту тяжку неволю Нашому Найдорожшому Архипастирю улекшити і щасливий поворот Його до нас приспінити.

В тій думці заряджує Митрополичий Ординаріят, щоби в середу дня 13. грудня 1916, як в день св. Апостола Андрея, Всечесніші Отці Настоятелі церков, по попереднім повідомленю і заохоченю вірних до як найчисленнішої участі, відправили Торжественну Службу Божу за всяке прошенє в намірене Його Ексцеленції Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея; а по Службі Божій внесли Високопреосвященному Митрополитови Кир Андреєви трикратне многолітствіє.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

Львів. 7. грудня 1916 р.

Андрей Білецький

Офіціал.

Алексій Пясецький

заст. канцлера.

...визначено, що всім державним установам, органам місцевої влади, а також приватним підприємствам, які займаються торгівлею, необхідно...

...Згідно з указом, кожний з приватних підприємств, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

...Тим самим, указом, було встановлено, що всі приватні підприємства, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

...Згідно з указом, кожний з приватних підприємств, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

...Протягом цього часу, всі приватні підприємства, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

...Згідно з указом, кожний з приватних підприємств, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

...Тим самим, указом, було встановлено, що всі приватні підприємства, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

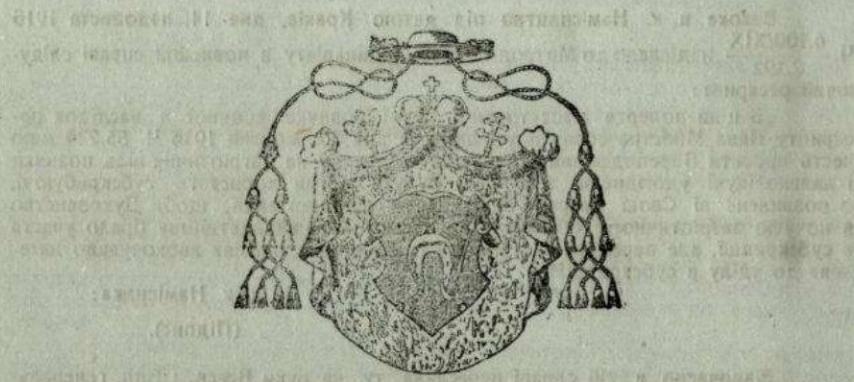
...Згідно з указом, кожний з приватних підприємств, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

...Тим самим, указом, було встановлено, що всі приватні підприємства, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

...Згідно з указом, кожний з приватних підприємств, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

...Тим самим, указом, було встановлено, що всі приватні підприємства, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

...Згідно з указом, кожний з приватних підприємств, які належали до державних установ, повинні були зберегти свої права на користування землею...

Львівсько - Архієпархіяльні ВІДОМОСТІ

Річник XXVIII. Видано дня 10. грудня 1916. Ч. XIII.

Ч. 74.

ЧЧ. 6525, 6481, 6719, 6846. — Заяв до субскрипції V. воєнної позички.

На підставі цісарских розпорядків з дня 4. серпня 1914 в. д. з. Ч. 202. і з 28 череня 1916 в. д. з. Ч. 200 в справі переведеня кредитових операцій для покритя видатків на надзвичайні військові потреби з приводу воєнного замішаня і для покритя ще непокритих державних видатків з державних приходів за адміністраційні роки 1914/15 і 1915/16 ц. к. Міністерство фінансів оголосило

австрійську V. воєнну позичку

Як I. сороквітню вільну від податку 5 1/2%, амортизаційну державну позичку.

II. вільні від податку 5 1/2% державні скарбові бони платні дия 1. червня 1922.

Речинець підписки сеї позички кінчить ся 16. грудня 1916 о 12 годині в полудне

Услівя субскрипції сеї позички є ті самі що й субскрипції IV. австрійскої позички воєнної з тим лише виймком, що довжні листи будуть видавати ся також в відтинках 50 корон а відсотки від них будуть виплачувані з долу 1. грудня кожного року. Відсоткиж відтинків по 100, 200, 1.000, 2.000, 10.000 і 20.000 корон будуть виплачувані в піврічних ратах 1. червня і 1. грудня кожного року.

Високе ц. к. Намісництво під датою Краків, дня 14. падолиста 1916 Ч. 6.100/XIX надіслало до Митрополичого Ординаріату в повисій справі сліду-
ючий рескрипт:

„В цілі полертя проєктованої пятої позички воєнної в наслідок рескрипту Пана Міністра справ внутрішніх з дня 30. жовтня 1916 Ч. 55.229 маю честь просити Впреподобний Ординаріат зі згляду на патріотичну ціль позички і далеко ідучі угоднієня, з котрих будуть могли користати субскрибуючі, о розвинене зі Своєї сторони вже тепер успішної акції, щоби Духовенство в почуті патріотичного обовязку не тільки як найвидатнійшу брало участь в субскрипції, але передовсім з амбона і при інших okazіях заохочувало насе-лене до уділу в субскрипції“.

За ц. к. Намісника:

(Підпис).

Рівночасно в тій справі переслала ту на руки Всев. і Впр. генераль-ного Вікаря Отця Андрея Білецького Світла Управа кор. прест. міста Львова під датою 24. падолиста 1916 Ч. М. 151.367/916 слідуочу відозву:

Ц. к. Правительство Монархії виложило до підписки пяту воєнну позичку.

Не потребую хйба доказувати значіня успіху сеї нової підписки. Довго триваюча війна вимагає щораз то нових грошевих средств, котрих повинна достарчити сама суспільність, істнованем і своєю долею звязана з бутем і до-лею самої Держави.

Зростаючі висліди дотеперішних воєнних позичок, а іменно світлий вислід четвертої воєнної позички, дали докля непереможної сили нашого госпо-дарного життя і незломного довіря населена до будучности Держави. Воєнні случаи, що послідували по замкненю четвертої позички, довіре се тільки скрі-пили і утривалили, а недавне прилучене ся Ромуї до ряду наших ворогів ви-казало в своїм перебігу борби з тим новим ворогом непереможну м'яитарну силу осередних держав.

Тому то супроти того стратегічного положеня пята воєнна позичка по-винна перевисшити своїм вислідом дотеперішні висліди воєнних позичок. Ко-ждий новий мільярд жертвований до розпорядимости Держави, се нова армія вислана проти ворогів, кождий новий мільярд, се дальший етап на дорозі до побіди і тривкого мира.

В сій отже думці належить змобілізувати всі фінансові сили суспільно-сти, всіх его заведень і організацій, всіх его верств і клас, всіх его звань, всіх его одиниць і віддати їх до розпорядимости Держави на сконечне поборене ворогів і виборене мира.

Пята воєнна позичка, сконструована на взір четвертої позички, через свої догідні і корисні условини дає случайність кождому після своїх засобів грошевих взяти в ній участь і сповнити через те не лиш безумовний наказ і обовязок горожанина супроти Держави, але також заключене корисного ін-тересу особистого для себе.

Щоби отже втягнути до сего діланя так нечувано важного для Держави всіх та забезпечити ему як найбільший успіх постановив я — ідучи з сього боку після удлених мені інструкцій — звернути ся передорсім до Ви-сокопреподобного Духовенства, котрого переможний і дуже цінний вплив на нашу суспільність може дуже много зділати, і в тій цілі позволяю собі звер-нути ся до Високопреподобного Отця генерального Вікаря з укліною прось-

бою, щоби звольв ужити цілого свого впливу в цілі як найдальше йдучого пособленя сего патріотичного діла.

Просьба моя йде в трох напрямках:

1) щоби церковне закладове майно (церков, парохій, столових епископских дібр, монастирів і т. п. взяло як найбільшу участь в підписці. З сього боку Пан Міністер віроісповідань і просвіти уповажнив Пана Намісника Галичини до уділюваня державного дозволу на обтяжене церковного закладового майна, як неменьше столових епископских дібр без огляду на висоту позички зятягнути ся маючої на цілі підписки воєнної позички з застереженем одержаня попередного затвердження капітули;

2) щоби П. Т. Духовенство, яко поодинокі одиниці, взяло як най-дальше йдучу участь в підписці;

3) щоби П. Т. Духовенство ужило свого переможного впливу на всі верстви суспільности і зволило розвинути як найусильнішу пропаганду, а та-кож особосто заохочувати круги своему впливови підлягаючі до підписуваня позички.

Долучених тут під ./· пять начерків поцулярного поученя про четверту воєнну позичку можуть з сього боку в аналогічним приміненю віддати певні прислуги.

Маю непохитну надію, що моя просьба подиктована вагою справи найде повне зрозуміне і буде в як найширшій мірі сповнена, за що позволяю собі вже з гори зложити мою найвічдивішу подяку, причім за ласкаве пові-домлене мене про пороблені в наслідок нинішного письма кроки та їх висліди в цілі зданя справи Панови Намісникови був бим дуже зобовязаним.

Комісар Правительственный:

А. Грабовский.

А щоби уможливити Бсч. Духовенству ужити закладового церковного майна на субскрипцію V. воєнної позички, то Пан Міністер Віроісповідань і Просвіти видав відповідне заряджене, про яке Вис. ц. к. Намісництво під датою Бяла, 30. падолиста 1916 Ч. XI. а. 2228.918 Митроп. Консисторію пові-
домило як слідує: 3401

До

Високопреподобної гр. кат. Митрополичої Консисторії
у Львові.

Силою Найвисшої постанови з 24. жовтня 1916 уповажнив мене Пан Міністер Віроісповідань і Просвіти рескриптом з дня 3. падолиста 1916 Ч. 33.863 з нагоди субскрипції на облігації V. воєнної позички до уділюваня, по думці міністеріального розпорядку з дня 20. червня 1860 В. з. д. Ч. 162, у власній області діланя призволив на збуване та обтяжуване церковного за-кладового майна — з окрема також і епископских дібр столових без огляду на висоту квоти однак під услівем узисканя вперед призволу церковних властей.

О тім маю честь повідомити Високопреподобну Консисторію з прось-бою, щоби в кождім окремім случаю, де буде розходити ся о обтяжене або збуте церковного добра на цілі V. воєнної позички зволила Високопреподобна Консисторія предложити мені внески що до узисканя державного призволу.

За ц. к. Намісника:

Устїяловский.

І так як з нагоди повідомлення про III. воєнну позичку під днем 20. жовтня 1916 Ч. 1864 і IV. позички під днем 29. цвітня 1916 Ч. 2354 Митрополічій Ординаріят відносив ся до Всч. Духовенства і вірних з горячим візванем і найтеплішим порученем до участі в тихже акціях, то тим більше тепер, коли потреби держави з причини так довготривалої війни змогли ся, поручає ся Всч. Духовенству, щоби в своїм випробованім патріотичнім почуваню не лиш само як найвидатнішу участь взяло в підписці але також і вірних при нагоді до тої же як найуспішніше заохотило.

Від гр. кат. Митрополічого Ординаріату.

Львів, дня 1. грудня 1916.

Ч. 75.

Ч. 6675. — Пошана памяти помершого Цісаря в часі Свят Родження Христового.

В п. к. Намісництво надіслало тут під датою Львів, 27. падолиста 1916 Ч. 6697/Нам. видану Паном ц. к. Намісником слідууючу відозву:

дель.

До мешканців краю!

Зближаючі ся Свята Різдва Христового все будили в наших серцях чувства радости, особливо на вид втішної дівтори що збиралась докруги Божої Ялинки з даруночками.

Сумна вістка о смерті Улюбленого Нашого Монарха Цісаря і Короля Франц Йосьфа I. вигнала сего року радість з наших сердець а тягар вже більше як дволітної війни, журби по причині зближаючої ся війни натомісць будять в нашій душі гадку о пошанованю памяти покійного Монарха таким ділом, яке булоб наймиліше Сго Милосердному Серцю. Хтож не знає з яким добротливим старанем звертав ся Він завжди до найбільших і найбільше потребуючих помочи? Хтож не памятає, що Він навіть в Своїх ювілейних днях бажав, щоби ті хвили звеличувано передовсім ділами милосердія?

В виду зближаючих ся Свят Різдва Христового, хочачи вшанувати невигаслу память покійного Монарха і принести Його взнеслому Духови найкрасиву потіху, звертаємо ся думкою до тої найбільше пожалована гідної тисячної юрби, погруженних в нужді, кинених на паству холоду і голоду, убогих дітей. Тим найбільшим, бездомним чи опущеним принесім в день св. Вечера поміч і втіху. Заосмотрім ту бідну дівтору в скромну а теплу одіж!

Най кожній заможнійший, нехай кожда родина замість звичайних дарунків святочних складаних в своїм родиннім огниши пожертвує призначену на се квоту на закупу теплої одіжи для бідної дівтори в нашім краю, а засяють радістю бліді личка а в розширених діточих серденьках зродять ся благородні чувства вдячності. Се вже буде великою нагородою для жертводавців, — се буде найкрасшим пошанованем памяти великодушного Монарха, котрого смерть покрила нас так великим і глибоким смутком.

Для браку средств освітлення та задля винищення лісів мусимо очевидно понехати сего року улажуваня і освітлюваня т. зв. Божих Ялинок. То симво-

лічне деревце годить ся заступити в инший відповідний нашим чувствам спосіб, іменно купленем образу бл. п. Найяснішого Цісаря і Короля бл. п. Франца Йосифа I. в окруженю виуків. Чистий дохід з продажі тих образів буде призначений також на закупленє теплої одіжи для убогої дівтори. Місця, де можна буде набувати ті образи тими днями будуть подані до публичної відомости.

В Святий Вечір родина зібрана в около образа Дорогого нашим серцям Монарха буде могла цілковито заживати втіхи Святочних днів, втіхи збільшеної почутем обовязку зглядом найбільшої нашої дівтори, свідомостю о справленій їй радости і о пошанованю невигаслої в наших серцях памяти великого Олікуна і Добродія нашого Народу в спосіб найвідповіднійший.

Всякі датки на повисшу ціль приймати буде від нинішного дня Адміністрація „Газети Львівської“ ул. Чарнецького ч. 10., на провінції кожде ц. к. Староство а також громадські уряди і управи шкіл середних і народних. Поіменні списи жертводавців будуть оголошувані в „Газеті Львівській“.

Маю сильну надію, що суспільність нашого краю, котрого добро так дуже лежить мені на серцю прийме зичливо той мій голос і як найуспішніше акцію мною заініційовану поперти зволить.

У Львові, дня 27. падолиста 1916.

Ц. к. Намісник:

Генерал Барон Ділдер в. р.

Митрополічій Ординаріят поручає як найгорячіше висше згадану гуманітарну акцію Всч. Духовенству, щоби вірних до складаня датків як найтепліше заохочувало і не лише горячими словами але і найліпшим своїм приміром до патріотичних жертв заініційовану при кожній нагоді усиленно та успішно старало ся.

Від гр. кат. Митрополічого Ординаріату.

Львів, дня 5. грудня 1916.

Ч. 76.

Ч. 6498. — В справі узисканя землі для гробів поляглих героїв. — Візване населеня до вказуваня місць поодинокко похоронених героїв.

До

Всечестного Духовенства гр. кат. львівської Архиепархії.

В многих сторонах нашого краю полягло в зведених там борбах безліч наших войнів в обороні отчини. Кождий нарід віддає глибоку почесть гробам своїх оборонців, — так подобає і нашому народови віднести ся з честью до тих, котрі на нашій землі за отчину упали.

Мілітарна Команда бажає передати гроби тих героїв вдячній памяти будучих поколінь і звертає ся в сій справі письмом з дня 17. падолиста 1916 Ч. 30937 Kgr. через Митрополічу Консяторію з просьбою до Всечестного Духовенства о прихильну поміч.

Підняте діло обнімає поодинокі і розсіяні гроби поляглих, а відтак уладжене збірних гробниць і воєнних цвинтарів.

Що до поодиноких і розсіяних гробів, почала вже Мілітарна Команда відкопувати тіла поляглих і переносити їх в спільне місце. Ся праця продовжується і в недовгий час будуть розсіяні могили зібрані в кожній громаді в однім почетнім кладовищі. В виду того зволить Всечестне Духовенство поучити своїх громадян, на котрих грунтах такі гроби знаходяться, щоби їх не заорювали і не зтирали аж до часу ексгумації. Сеж хвилева дрібна прислуга для тих, котрі своє жите за нас віддали. Заразом зволить Всечестне Духовенство подавати викази всіх гробів, що знаходяться на території їх парохій, з точним означенем числа і місця, на адресу: К. и. К. Militärkommando Lemberg, Kriegsgräber-Inspektion, щоби ні одна могила не була поминена.

Друге діло відноситься до уладження збірного кладовища для поляглих воїнів. Де знаходяться вже збірний гроб, в котрим похоронено по битві більше число воїнів, там він остане ся і докруги него будуть переноситись могили і сусідніх росіянних могил. Було би навіть красно, щоби Всечестне Духовенство піддало гадку, щоби дотичні громади висипали літом на таких збірних гробах висші могили, як се на наших давних побосвищах бувало, і тим способом удержало їх пам'ять на будучі часи. Колиж би збірного гробу де не було, повинна би громада, наколи посідає просторий цвинтар, призначити окрему в нім частку для похоронення ексгумованих, — а в разі недостачі там місця набути на ту ціль при цвинтарю частку припираючого ґрунту. Як місце збірного гробу так і новий цвинтарик повинна громада без всякої заплати на ту внеслу річ віддати. Колиж би заходило таке, що дотичні властители були би біднійші і потерпіли би через те на своїм майні, тоді повинна громада або властители двірського обшару винагородити їх відступленем частки громадської або двірської землі. Громади довшні при тім тямити, що в інших краях і сторонах полягли також їх сини і тамті громади пешанують так само гроби їх дітей, — отже віддадуть тамтїям громадам вдячно лиш те, що они для їх дітей там зробили.

Митрополрчий Ординаріят знає, що наш нарід відноситься з великим пієтизмом до поляглих воїнів. Ми переконані, що коли Всечестне Духовенство подасть се писмо до відома народа і пояснить его теплыми словами, то певно стріне найбільшу готовість з сторони нашого селянства. Сеж діло почести для поляглих оборонців отчини так глибоко християнське і так внесло патріотичне! Безсумнівно, коли по скінченню війни стануть на ті могили зідзидити здалеку численні родини поляглих, то слези вдячності задля пошанованя дорогих їм гробів будуть для громадян найкращою нагородою за людський учинок і понесуть славу нашого доброго народа в далекий світ!

Ще додамо, що Мілітарна Комаида готова тим мужам, котрі в сій акції обявили би визначну чинність, віддати належне признане.

Від гр. кат. Митрополічного Ординаріату.

Львів, дня 30. падолиста 1916.

Ч. 77.

Ч. 6842. — Санітарне заряджене по церквах.

П. і к. Начальна Команда Армії надіслала тут слідуєче писмо під да-тою 9. грудня 1916 Ч. Q. Op. 166835.

An

das kath. erzbischöfl. Ordinariat rit. graeci

Lemberg.

Von ärztlicher Seite wird auf einen stark verbreiteten Gebrauch aufmerksam gemacht, dessen Ausübung namentlich in Gegenden, in denen epidemische Krankheiten wie Typhus, Ruhr und Cholera auftreten, von grossen sanitären Gefahren nicht nur für die Einwohnerschaft dieser Gebiete, sondern auch die auf relativ eng begrenztem Raum angesammelten Truppen begleitet ist. Es handelt sich um die namentlich in vielen Gegenden Ostgaliziens verbreitete Sitte, beim Betreten der Kirche den Fussboden zu küssen.

Es ist Pflicht aller berufenen Faktoren, darauf zu sehen, in diesem so viele Blutopfer fordernden langandauernden Kriege alle anderen Opfer an Menschenleben nach Möglichkeit hintanzuhalten, wozu in erster Linie die intensivste Bekämpfung aller Seuchen gehört.

In Anbetracht des beispielgebend patriotischen Verhaltens der Geistlichkeit sowie ihres hohen Einflusses auf die Sitten und Gebräuche des Volkes beehrt sich das AOK. an das hohe erzbischöfliche Ordinariat das Ersuchen zu stellen, durch den ihm unterstellten Klerus belehrend auf das Volk einzuwirken, dass das Küssen des Fussbodens in den Gotteshäusern, das ja im Hinblick auf die damit verbundene Lebensgefahr einer von unserer Religion verbotenen willkürlichen körperlichen Selbstbeschädigung gleichzuhalten ist, unterlassen werde. Das AOK. glaubt, dass durch ein derartiges Verbot die religiösen Gefühle der Gläubigen in keiner Weise verletzt werden.

Dieses Ersuchen ergeht an die kath. erzbischöfl. Ordinariate rit. lat., graeci et armen. in Lemberg.

Der Stellvertreter des AOKmdten:

Friedrich.

Повисше писмо подає Всч. Духовенству до відома з тим, щоби зі всею оглядністю та острожністю у відповідний спосіб, при нагоді катехизації в церкві і школі та при посіщенях парохіяльних звертали увагу вірних на в повисшій високім рескрипті виражені небезпеки для здоровя і жита випливаючі з цілованя долівки у Божих домах.

Від гр. кат. Митрополічного Ординаріату.

Львів, 10. грудня 1916.

Ч. 78.

**Ч. 6666. — Власть слухання св. сповіди в Архієпархії Львівській для за-
укованих священників Епархії Станіславівської.**

З уваги, що многі священники з Епархії Станіславівської по їх евакуа-
ванню з занижаних ними посад замешкали в Архієпархії Львівській, Митроп. Ор-
динаріят уділяє тим, котрі мали власть слухати св. Сповідь від свого Ордина-
ріяту, також власть слухати св. Сповідь в Архієпархії Львівській за відомостю
і позволенем місцевого Душпастиря.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріяту.

Львів, дня 30. падолиста 1916.

Ч. 79.

**Ч. 6889. — В справі переходу Апостолів і Евангелій з р. 1916
на р. 1917.**

Отсим подає ся Всч. Духовенству перехід Апостолів і Евангелій з р.
1916 на р. 1917 і то для ліпшого перегляду після латинського числення з тою,
заміткою, що слова „або відпадає“ означає, що рядові читання Апостола і Еван-
гелія можна опустити, если бере ся служба святого або намірена, бо вже раз
були читані.

Рік 1916.

грудень

Дня 24. грудня Неділя св. Праотець.
Апостол і Евангел. Нед. св. Праотець.

слідє седмиця 29.

дня 31. грудня Неділя св. Отець і 29. по Сош. с. Д.
Апост. неділі св. Отець і нед. 28.
Евангеліє неділі св. Отець і нед. 29.

слідє седмиця 30.

Рік 1917.

січень.

дня 6-го січня субота перед Рождеством Христ. і на вечеріє Рождест. Христ.
Апост. і Еванг. суботи перед Рожд. Христ. і рядове, на вечерні Апостол і Еван-
геліє Навечерію.

дня 7. січня неділя — Рождество Христове — лиш прازی.
слідє седмиця 31.

дня 8. січня понеділок — Собор пресв. Богород.
Апост. і Еванг. Собору Богор. і Неділ. по Рождестві.

дня 9. січня св. Первомуч. Стефана

Апост. і Еванг. св. Первомуч. Стефанови.

дня 13. січня субота по Рождестві і перед Просвіщенем.

Апост. і Еванг. суботи по Рождестві і перед Просвіщен.

дня 14. січня неділя перед Просвіщен., Обрізане Господне і св. Василя Вел. —

Апост. і Еванг. Неділі перед Просвіщен., Обрізаня і св. Василя.

слідє седмиця 31. або відпадає.

дня 18. січня четвер навечерія Богоявленія.

Апостол і Евангел. навечерію.

дня 19. січня п'ятиця Богоявлене Господне, лиш прازی.

дня 20. січня субота по Просвіщ. і Собор св. Іоанна Крестит. — Апост. і Еванг.

суботи по Просвіщ. і св. Іоанна Предтечи.

дня 21. січня неділя по Просвіщен. і ряд. 31.

Апост. і Еванг. нед. по Просвіщ. і 31.

слідє седмиця 32. і т. д.

(дня 28. січня неділя 32 о Заххею).

Від гр. к. Митрополичого Ординаріяту.

Львів, дня 10. грудня 1916.

Ч. 80.

**Ч. 439|ком. — В справі датків до вдов. спр. фонду і присилки виназу
вдів і сиріт.**

I. Взиває ся поновно всіх Всч. ОО., які залягають з датками річними до
Фонду вдовичо-сирот., щоби безпроводочно свої залеглости за
р. 1916 як також за минувші літа вирівнали. Крім того взиває
ся до вирівняня всіх своїх довгів тих Всч. ОО., які будучи обовязаними з ни-
ших титулів до надзвичайних оплат, тихже не оплатили, а полишили свої від
давня залягаючі реверси.

Священники, які не платять своїх датків до фонду, забувають на свій
обовязок зглядом найубожших членів нашої суспільности, бо спричиняють се,
що в міру того, як маліють впливи клира до фонду, маліє сам фонд диспози-
ційний, а затим зменшити ся мусить і високість звичайної річної запомоги для
вдів і сиріт по священниках.

II. Взиває ся дальше всі Всч. уряди парохіяльні, щоби до кінця с. р.
прислали сюди виказ вдів і сиріт управнених до побираня звичайної запомоги
за рік 1916; позаяк з початком р. 1917 буде ся запомога їм висилати ся через
уряди парохіяльні

Від гр. к. Митрополичого Ординаріяту.

Львів, дня 7. грудня 1916.

Ч. 81.

Ч. 6796. — Відозва-просьба!

Редакція Архїєп. Відомостей одержала до поміщення від комісії фонду
вдовичо-сирітського гр. кат. АЕпархії нисьмо, яке отсим подає ся до відома від-
тичним Всч. Отця:

Родина бл. п. о. Юліяна Федусевича, консисторського і шкільного радника, котрий помер на виселені в Празі по короткій тяжкій недозі дня 26 грудня 1914 р., виповнюючи в другу річницю смерті покійного его бажанс пошлене в завіщаню, зложила на фонд вдів і сиріт по українських катол. священниках квоту **сто корон** — та навела дословно просьбу покійного-бувшого професора релігії в ц. к. гімназії в Стрию: „бажав би я, щоби моя родина передала вдовичо сирітському фондови (100 К) сто корон з тим прошенем, щоби згадане товариство помістити зводило в Архієпарх. Відомостях відозву-просьбу мою посмертну, до священників — бувших моїх учеників стрийської гімназії, щоби тіж зволили бодай однократно помянути помолити ся о душі мой при св. Літургії, або відслужили одну св. Літургію в тім наміреню, приймаючи за сю прислугу, від мене щире, позагробне „Спасибіг“.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 10. грудня 1916.

Ч. 82.

Ч. 6667. — Окремо трактовані справи мають бути предклядані в окремих письмах.

Від довшого часу впливають до Митрополичої Консисторії від деяких Всч. Урядів деканальних і парохіяльних поданя, в яких скумуляовані різні справи відносячі ся до різних місцевостей і різних осіб.

Така кумуляція справ має найперше той лихий наслідок, що утруднює і опізнює діловодство канцелярійне, бо акт такий мусить переходити не раз до рук кількох референтів.

Відтак заходить друга трудність при реєструваню таких актів а то з тієї причини, що в реєстратурі кожний акт мусить бути приділений після свого змісту до властивого відділу тай ще і даліше підпорядкований після місцевостей або і осіб, до котрих відносить ся. Єслиж в такім акті містить ся більше справ а его сковає ся до одного лиш відділу, то може лучити ся і лучає ся часто, що коли зайде потреба пізніше его репродуковати, тяжко або і неможливо дотичний акт віднайти. Одинока рада булаби такі поданя перед зареєстрованем розписувати і доперва тоді приділяти кожду справу в приналежне місце, що однак вимагалоби від Регістранта за багато труду і великої уваги.

З огляду отже на ті лихі наслідки такої кумуляції поручає ся Всч. Урядам деканальним і парохіяльним, щоби на будуче сего невідповідного способу споряджуваня актів уникали а кожду справу в окремих поданю сюди предклядали.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 30. падолиста 1916.

Ч. 83.

Ч. 6763. — Відозва до Всч. Урядів парохіяльних в справі Шематизмів з минувших літ.

Всч. Уряди парохіяльні донесуть сюди, чи нема у них Шематизмів Львівської Архієпархії з слідуочих років: 1907, 1906, 1903, 1902, 1895, 1894, 1893, 1888, 1873, 1872, 1870, 1869, 1866, 1856, 1849, 1846, 1845, 1840, 1839.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 16. падолиста 1916.

Хроніка.

Найвище віданченс:

Ч. 6757. — Всч. о. Володимир Престашевский, парох Крехович і ц і к. полевий курат наділений Начальною ц. і к. Командою Армії „духовним срібним крестом заслуги II. кл. найвишого степеня“.

Завідателями іменовані Всч. ОО.:

- Ч. 6444. — о. Іляріон Фенчинський ех ситг. в Ляшкові дек. ловатинського.
- Ч. 7470. — о. Степан Яськевич (з Еп. Стан.) в Берлогах дек. рожнітвського.
- Ч. 6377. — о. Лев Воробкевич (з Еп. Стан.) в Креховичах дек. рожнітвського.
- Ч. 6425. — о. Алексій Боднар ех ситг. в Ясенівцях дек. золочівського.
- Ч. 6553. — о. Антін Флюнт в Братківцях дек. стрийського.
- Ч. 6515. — о. Емиліян Кузьма в Борткові дек. глинянського.
- Ч. 6569. — о. Іван Рошак в Солукові дек. долиньського.
- Ч. 6528. — о. Павло Чужак (з Еп. Стан.) в Підбережу дек. болехівського.
- Ч. 6493. — о. Іван Пінкевич в Хоросні дек. ширецького.
- Ч. 6592. — о. Евстахій Данилевич в Махнівцях дек. поморянського.
- Ч. 6731. — о. Ів. Орест Проскурницький в Каміни дек. рожнітвського.
- Ч. 6718. — о. Іван Ковальський в Луні дек. унівського.
- Ч. 6724. — о. Яків Дутчак ех ситг. в Коростові дек. скільського.
- Ч. 6724 а) — о. Михайло Мосара ех ситг. в Гребенові дек. скільського.
- Ч. 6725. — о. Роман Охримович ех ситг. в Ямельниці дек. скільського.
- Ч. 6889. — о. Лев Левицький (з Еп. Стан.) в Бережницях дек. жидачівського.

Сотрудниками іменовані Всч. ОО.:

- Ч. 6270. — о. Михайло Кіт в Новиці дек. калуського.
- Ч. 6367. — о. Йосиф Мицак в Рахині дек. долиньського.
- Ч. 6443. — о. Прокопій Гук (з Еп. Стан.) в Щирці дек. ширецького.

Тимч. катехитами іменовані Всч. ОО.:

- о. Василь Попель сотрудник в Калуши при народних школах в Калуши.
- о. Тадей Занкович Ільницький при виділових школах в Калуши.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

о. Д-р св. Богосл. Дмитрій Яремко — віцеректор Львівської дух. Семинарії помер на заточеню в Вороніжї дня 3 жовтня н. с. 1916.

Ч. 6725. — о. Іван Калиньский — парох Ямельниці дек скільського, помер дня 21. падолиста 1916.

Душі їх поручають ся молитвам Всч. Клиру.

Від гр. к. Митрополичого Ординаріату.

Львів, 10. грудня 1916 р.

Андрей Білецький

Офіціал.

Алексій Пясецький

заст. канцлера.

